

ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஜயர், B.A.

அமைச்சர்

அன் பளி ப் பு

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TRUVANMIYUR ௬: MADRAS-41

VIII B.12

திருச்செறமபலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னுகத்தில் எழுந்தருளிய

காசி: அ. வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

VIII

B.12 (1) ௧௩

வல்லை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

கரலித்தவழக்களேது

தஞ்சாவூர்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணிய ஐயரது

வித்தியாவர்த்தினி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்

விசுவநாத ஆவணியார்.

Registered Copyright.

செ. 23: 20

சிறப்புப்பாயிரம்.

— 0 —

யாழ்ப்பாணம்
மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது

பரதராசனுய ரசலராசனமகன பங்கனணபுதரு பண்டிசேர
விரதராசசிவ நியினீளசரிதை மிகவிளங்கிட விளம்பினான
கரதராசனைய மொழியரங்கனருள கருணைமாரிபிகர பருணிதன
வாதாராசனமறை வானராசனமிசு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்
சின்னத்தீபிப்புலவரியற்றியது

மைத்தவிடப பணிபபணியான வராசனமுஞ் சராசனமு மலை
யாக கொண்ட, சித்தனுயர சிவசிமான மியந்தனைச செந்தமிழாற
தெரித்தல செயதா, னத்தகைய பாரத்து வாசகோத திரனாக னரு
ரு மைதன், சத்தபுரி களிறகாசி நகாவரத பண்டிதமுத தமிழவல
லோனே

யாழ்ப்பாணம்
சி. வை. தாமோதரப்பிள்ளையற்றியது.

சீயலிங்க சொரூபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணஞ்சன னாகத
தியலிங்க* நயரத ராஜபண டிதமறையோ னியம்பி னானவை
தியலிங்கன வலவையியற றமிழப்போத காலியன செகமீ தசலி
மயலிங்கன கிலாதவகை வழங்கவமுடக கலோதினிது வகுத்தா னன்றே.

* இங்கம்-அறிவு.

திருச்சிறைப்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காபபு.

ஓங்குமொரு மருப்பானே யுயிரகருயிரா யிருப்பானே யுர்க வே
தன, றுவகுமெடு நீலத்தானே முகத்தானே வதைத்தானேச சயில மா
னைப, பாவகுவைத்து மழுத்தானே பரித்தானறந தளித்தானேப பசும
பொற றோடுப, பூங்கமலப பத்ததானேப பொருவி னு காதநா
னைப போற்றல செயவாம்.

கடவுள்வாழ்த்து,

சபாபதி.

சீராதநத கமலமலரத் திசைமுகனூந் திருமாலுந் தேவா கோவுங்
கூராதநத நகப்புலிககாற நவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வாராதநத கலசமுலை மலைவனிதை விழிகனிப மனறு ளாடுங்
காராதநத மணிமிடற்றுந் கடவுடிரு வடியினைகன கருத்தூர டைப்பரம
சிவகாமியமமை.

கடிகமழகட சமலமலரக கடடிகிரிக கரனொருகு கரம தாகிப
படியிடநது மறிவரிய பதப்பவள மலைமருங்கிற படரும் பசனசக
கொடிகொடிய பவககூடவிற குளித்தழுகநா தின்பமுத்தி கூடுமவண்ண
மடியவருக கருளபுரியுஞ் சிவகாமி யமமைபத்த தனபு கூாவாம் (உ)
விநாயகா.

சொறபகாரா வினுக்கடகா வளங்குலவு திலலைமன்றிற றுலங்
கு கோயிற, பொறபகலாக குடபுலக்கோ புரத்தமரா கணத்தலைவா
போற்ற மேவி, பறபகனூண் மலிறைத்ததுத தொழுடியார கேட்ட
வா மளித்த லாலே, கறபகார மமபெறுமே மமபனையோ கொம்ப
னையுந் கருதி வழுநாம.

(ங)

சுபபிரமணியா.

ஞாடாடுப பயிலசயித துணைமுலைத்திண டகுவிடானம் தோயும்
வாடகண, ணீராடடுப பெறமறீ டவுணருடற புலவலகை நிறைத
தேககிப, பாராட்டுத தாவடிவேற டடைபணிதத கரணைபாரப பதி
கஞ்ச செலவச, ஓராடடுப பிள்ளையெனு முருகனமுரு கவிழ்மலாததாள
செனனி சோபபாம (சு)

இரங்குனறன றஞ்சநமக கெனறுமக வானமுதலோ ரிரப்ப நீண
ட, கரங்குனறம் படைத்தனைய கரிமுசத்தோ ணரிமுசத்தோன சதவ
கொள ஞான, வரங்குனற மயிலுக்கத்தவ கயிலெத்த மலாககரத்தோ
ன முஞ்ச துஞ்சும, பரங்குனறத் திருாதசெவவே ளடிககடிச்செம பது
மமலா பணிதல செயவாம. (ரு)

ராலேவா யசங்கவரப பிணங்கிடக்குங் களத்தமாரீத தெய்தி ரொ
டதில, வாரலேவா புறுமொருமா வனாயோரொன றோரிமண்டா வ
கிராத வேலோன, வேரலேவா உழிக்கமெனேருட கவிடைடைத்த வ
ளவிகர வேழத் தோடுஞ, ஓரலேவாய வருமடிக ளடிகா ரடிப பொடிமு
டியிற சோத்தல செயவாம (சு)

பெருவாவிக கயனயனக குறத்திமுகாம புடமலாததும் பெடபி
னென்று, மொருவாவி னனகுடிபை பொருாவிரித்த தாதைதனக
குறாததோ லூராகா, பருவாவி னனகுடினஞப புனனமலாததே னுடன
ளவி வயற்குப பாயுந, திருவாவி னனகுடிவாழ செவவேடன சேவடிக
ள சிந்தை செயவாம (எ)

பாரகததும் விசம்பகததும் பயினமுனிவ ரினமயவாதம் பழங்க
ணீங்கத, தாரகத்தொன மறையருவாய மருவுசிவ சத்திதரு சத்திபால
வெஞ, ஞாகததைத் துளைபடுததி மொருதோகை யேறியிரு தோகை
மாரோ, டேரகத்தி லிருநதபிரா னெனைசத்தி லிருக்கவிடாக கிடமின
றென்பால. (அ)

நீடவறழ கருங்குணகுகள் படிநதமுழ வெனமுழங்க நிராது துயி
பாடலபுரி தரத்தழைத்த பாசடைச்சந தனப்பணையிற படருஞ செயய
கோடலலா விளக்கேந்தக குலமயிஞ டகபபுரியுங் குன்று தோறு
மரடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகற்றி வாழ்வாம. (க)

உருத்தணியாய வருமகர ருடறுணிக்கு டெடடிலைவே லாவோ
ய துண்பக, கருத்தணியாப பெருவெயிலுட் டிழைத்தினோத களைபகல

க கருணைக கண்டன, திருத்தணியார கழனிமுறே மென்றுவழி படுமடி
க ரிதயத் துறாநா, திருத்தணியாம பதியகத்தும் வாழ்குமர குருபரண
முன ரொமேற கொளவாரம். (௧௦)

பொருவினறு மலர்பொதுநா தண்டலேழு கநிராகாப புனி
தன பாத, முருகியுளத் தழுத்திலினை றேழுதது மாறெழுத்தது முணா
து நாவின, முருகசர வணபகசண முக்குகவென றனுதினமு மொழி
பேரா தவகண, மருமருவு கமலமல ரடிமுடிபின் மீதுவைத்து வணங்
கல செயவாம் (௧௧)

திருநாநிசேவா.

செயதழற புச்சடையு நி ருதுதலிற் றனிவிழியு திண்டோ ணு
னருந, கையதலிற் கரின கடிபுப் பிரடபுகவை டடிசெறுமான கீனறு
ந தாங்கி, வை ததலிசைத்துலகு கொடுக்கயில மல்காகக மதியரு
ருதி, மைபனருள பெற்றநாநி யடிக்கமல முடிக்கமல மரக வைப்பாம்.

சரஸ்வதி.

காரதிநட கயில மல்க கண னுதனழுப் ரமெரிக்கக கருநு மர
நா, ணிரதிகத் துராதரகசத் த - நகட - றுந் திமபுடவி ரொடுதே ரா
நக, சாபதிதன திருநாவி லடி ருளத் தினிலிருக்கும் தவல மேனிப, பர
ரதிசெய பதப்பவாத துணைப்போது முப்போதும் பரவல செயவாம்.

சண்டிராரா

ரீளிரண்டு கரத்தெடுத்த லிற்றகுடபான முதறபுனித் தீரி லாடடி
வாளிரண்டு பிகாததவிழி மலைமகள்கேன வீனவழுத்தி மலரகள் சாததி
வாளிரண்டு பதமளித்தென றருசெகு மமைமதி வவருசெய தநதை
தாளிரண்டு மறவெறி தசண்டசா முண்டகப்பொற முளிற முழவரம்

திருஞானசம்பநதநாயனா

வெங்குருவிற கவுணியாதங் குலத்துதித்து மீனவனறன வெப்ப
ங் கூறு, மெங்குமிசை பெறமாறறி யமணொண்ண யிராகமுவி னே
ற வேறறிப, பங்கமிலென பரிவையுருப் படைத்துயிர்பெற நெழப்ப
திம பாடி மேனமை, தங்குமறைத் திருஞான சம்பநதன ருடடுணை
டலைமேற கொளவாம் (௧௨)

கந்தரமுாததிநாயனா.

மங்குனிற் திருகெடுமால் வளையெயிறறுப் பெருககேழல் வடி
வந தாங்கி, யங்குணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடிகள் சேப்பச;

சு

சிவராத்திரிபுராணம்.

சங்கணிகைக் குதலைமொழிச சரவைவீழிப் பரவையென்பா டனபா
லனபரம, பொங்கிருளிற் ளாதரீன நடப்பித்த சுந்தரீனப பேரற்றல
செய்வாம். (க௯)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயனமால் கடவுளாககாயச சென்றமாசெய் காம னு
மைம, பூவரசு படவீழித்துப் புனவேங்கை யத்தியதழ புனைநது போர
கத, தேவரசு மனமகிழ்த திருப்பதிக மிசைத்தமிழிற் சிறக்கப் பாடி, நா
வரசு பதம்பரசு நமக்குயாபொன னுடடரசு நல்கு மனதே. (க௯)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பெருவாத பித்தகப்ப பிணிககுடையு முடறசுமககும பிறநதை நீக்கி
யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ் சோலை
மருவாத மலோநுலவு மன்றுடையாற குக்கோவை மாலை சாததூ
திருவாத லூரடிக ளடிகளபடி யுறவணங்கிச சென்னி சோப்பாம் (க௯)

தில்லைமூவாயிரர்.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரித்தமன நிற திரு
கூடத் தாடி, மெமமையா னுடையிரான யாமவரி லொருவொன்றன
நிசைக்கப் பெற்ற, மூமமையா யிரமுனிவா பொறபொதுவீற திருப்
பணிகண முயன்று செயவோரா, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத
னையோரா தாடடுணைக டலைமேற கொள்வாம். (க௯)

சிவனடியார்.

பொயவிரவு பவநீறு படபுரிவெண டிருநீறு பூசிக கணடி, கை
விரவு மணியினரா யஞ்செழுத்து முணாரதுமனக களங்க நீங்கி, மெய
விரவு மறைவரம்பி னிலைகடவா தொழுடியருண மேனமை பூண்ட,
மைவிரவு கண்டாதொண்டா மலரடிகள் சிரத்திருத்தி வழுத்தல செய
வாம். (௨௦)

கடவுளவாழ்த்து மூற்றிற்று.

பாயிரம்.

கந்தமலர்ப் பொழிஸ்புடைகுழ தில்லைவனத் தறிஞாதிருக கடை
க்க னோக்கிமுந்தவுரைத் தனாபலநு மாயினுநீ யாகமுனான் மொழிவ
ழாமம், பந்தமுதத் திடுஞ்சிவராத் திரிவிரத் சரிதைநீனப் பாடி கெண்

னச, செந்தமிழி னையர்விருத்தப பாவதனா நிரட்டிமொன்றாச செ
பப ஹதேன. (க)

வீணிலிவன நனதுமடம வெளிப்படையாச செயதனனா லித்
தின் பாதி, நாணிலனென நெனையுலகி னாவலாக ணருவரதை நாடி ச
றறும, பேணிலனின் மலனிரவின பெருமையெதித் துரைக்குமிநதப
பேறு கூறு, மேணிலனென சிவபத்தது ளிருத்தமெனும் விருப்புள
ததை யீரத்த லாலே. (உ)

வேறு.

அரியகற் பரத விதிமுறை வழுவா தாடுக ராடலகண டிவப்போ,
விரிசினைத் தருவின வரழகவிநடமுங் கண்டிள விருப்பொடு வியப்பா,
தெரிதமிழ்ப புலவ ரமிழ்தெனத் தெருட்டுஞ் செயயுளகேட டகமகிழ
சிறந்தோ, ருரியனொ புனசொற கவிசெவியேறறுள் னுண்புறற கெ
னபதா லுரைத்தேன. (ங)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவராததிரியுறபவசசருக்கம்.

திலக வானுதற கலைமகன செறிதலாற நினமு
மிலகு நானமறைத் தொனிரனி யிராகதிடு தவின
லலகிலா வுயிர படைகருநான முகற்கிணை யாமென
றுலகி பேரறறுரை மிசவன வளஞ்சிறி துரைப்பாம். (க)

மண்ட லநதனைச செங்கனிப பவளவரய மதிதன
றுண்ட முண்டகக கடபுரு டோததம் னுறையை
குண்ட மொண்டமுற கண்ணினா குலவுல கொப்பென
றண்டா யாவரும் புகழுவது னைமிசா ரணியம். (உ)

முனிவா முன்னேநாண முண்டகத் தவிசினா முகனைப
புனித மாதவம் புரிநதியரம் வைகிட்ட புவியி
லினிய நறறல மியமபுதி பென்னவெண கமல
வனிதை கேளவனோ னுண்ணுதித் தருப்பையை வரங்கி. (ங)

இருகை யாலவளைத் துருட்டி வீதிமுத்திடு மிடத்திற
பொருவின மாதவம் புரிநிரென் னுரைத்திடப் போனா
கருது மககுசை தங்கிய கானமற் றதனாற்
நிருவு னைநதிடு னைமிச வனமெனச் சிறந்த. (ச)

துன்று கொன்றையாற பசுவகொடி விரவலாற் சுடுதீ
யென்று மேவலாற கவிவிடப் பணிகளெய் துதலாற
கன்று மாணுகண் டிறைதலாற கதிராமணிக் கனக
மன்று ளாடிய பரமபர னிகாக்குமவ வனமே. (நு)

ஆண்டெ முத்துயா சோலைக ளறவருக கடைகாய
மரண்ட நறகனி மலாமுதல் வழங்கினஞ் சுராகஞ்
மீண்ட ளித்திட வேண்டுமென நெண்ணிவா னளவாய
நீண்ட வனறடஞ் சிலைகையை நீட்டியே நிறகும (சு)

சடையா குண்டுகை தரித்திடுங் காததாசுண டினகயின
ஹோடைய ராதப் மறைத்திடுங் தோகைமென பீலிக
குடையா செய்யகற றேயத்திடுங் கோடிக் கிழைஞ்சி
யுடையா மாதவத் துறுவாக னுறுவதவ வனமே. (சு)

ஆத பருதெறு வேணிஞ் ளம்புதந் துளித்துச்
சீத நீர்பொழி டாரிநீர் ளிடம்பெய்யுந் தினகண
மாத வந்தவ றுதிழைத் துடிபரு மதிசகப்
பாத கங்குலாக் கடித்திடும படிவரப் படிவா. (அ)

உருடப் வெந்தழல் வேட்பவ ரொணமலா சமிதை
தருப்பை தண்டளி ரெடுப்பவா தடனியச சிகரப்
பருப்ப தந்தனைத் தனுவெனக் குனிசெய்த பரணை
விருப்ப மோடருச சிப்பவ ரொண்ணிலா விளம்பில் (சு)

இன்ன னைமிச வனத்தியல் பனைததையு மெடுத்தி
வன்ன மாமணி கிடந்தொளிர் பண்டலை வாயாற
சொன்ன லுழிகள் பறபல தொலைந்திடத் துணிகது
பன்ன காதிபன பகரினும் பகாநிடற கரிதால. (சு)

தெருண்ம னத்துயா வியாதமைர ணைக்கரிற் சிறந்த
மருண்ம னத்தினாக களவிடற கரியநான மறையின
பொருண்ம னத்துணா சூதனமுற புராணநூல் வல்லோ
னருண்ம னத்துட னனையரை மிசவனத் தடைநதான. (க)

வேறு,

வந்தமா முனிவன் றனக்கெதிர புருநது வருகென வுரைத்திவண வாரீ
யெந்தமா தவஞ்செய்தன்மென முகம் னியம்பியங் கியூவரு மிறைஞ்சி

யாதமர மணிப்பொற றவிசினி லிருத்தி யருத்தியோ டருக்கிய முதலா முந்தவா தாவிடபூசனை விதியின முறைதவு ருவகை முடித்து. (கஉ)

மழைக்கரு முகினமின னிறத்தசெஞ் சடிவ மாதவர் சூதனை நோ க்கி,யிழைப்பதற் கெளிதாயப் பவக்கடல் சுவற்றி யிருங்கதிப் பேறுநல குவதாயக, குழைக்கய னடநது கழிக்கயன மருட்டுங் கூர்விழிக் கோ தைப்ப கிருக்கு, முழைக்கரப் பெருமான விரதமொன றெமக்கீண டிரோத்திட வேண்டுமென றிரப்ப (கங)

நனநென முகமு ிதையமு மலாநது நயனரீர பொழிதர விருந்து முனறவ மிழைத்த பயணிது கேடக முயனறது நீவீரமுக குறுமபை வெனறமா தவத்தீர விடையுயாத தருநும விமலனுக் குரியல விராத மொனறுள தமர ரனைவரு நேரப்ப துரைக்குவ னுவந்தகேட டிடுமின்.

மினனேனோ சடிவத் தவிர்மதிக கொழுநது மிலேசசிய சிவனிராப் பெருமை,யனனலூ தியுமோ ராயிரங் கவைநர வனாதனு மறைநீட்ட ற கரிதான,மனனுமாதலுஞ்சோ நாதிவா"னவறகு வழுவையு முழுவையு முரித்தோன், முனனேநா னுரைத்த தெனனொரு நாவான மொழிந ிட முடியுமோ முடியா. (கடு)

உலகுயிர பிரமன படைப்பதுந் திருமா லுயிரத்தொகை காப்பது முலகி, லலகிலா வளம்பெற றியக்கா கோ னளகை யுரிப்பதுங் களிப் பொடிந் திடுனா, னிலகுபெரன னுலகம் புரப்பது மதிய மிரவிசெந் த முறகிறை யிவாக, டிலைமைபெற றதுவுஞ் சிவரிசி விரதந் தீனையிழைத் தெனவுளத் துணரவீர. (கசு)

கூறுநான் மறையோக கிருலிம பசும்பொற குவைபசுக் கோடி நல கிடினும,வேறுவே றுரைத்த விரதநோற றிடினும விரியுளைப் புர வியின் வேளவி, தூறுசெய் திடினும புரளவெனா டரள துரைத்திரை கொழித்திடுங் கவகை, யாறுமூழ் கிடினுஞ் சிவரிசி நோறபோரா பெ றுபய னடைதனமற றரிதால. (கஎ)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள் ராதியா யிழிஞ்ஞத் துதித்த வெந்தொழி லாள் ராதமா யிநத் விரதமே நோறறிடி லவரதா மிகநிர் னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞ்சினை நேத்தக் கந்தடு களிநன றுரித்துமெய் தரித்த கண்ணுதற்கடவுளிற் பொலிவார.

ஆவீனேப் புரிதூ ல்ணிதரு மருமத் தருமறைக் கிழுவரைக் கருவக் கண், மாவின யளித்த கடலமிர தனைய மழிலென மொழிச்சிறு மகா

கை, காவீனைப் பொருவுங் கருங்குழற் செவ்வாய்க் கன்னிய ரிவாக
ளைச் செஞ்சுத், தீவினை யுனைத்தும் பரிதிமுன னிருள்போற் சிவநிசி
நோற்றிடிற் றீரும். (௧௬)

மறைகளிற் சரம மகங்களிற் புரவி மகமலை களினைமக மேரு
நிறைபுன னதியிற் கங்கையோ ரைந்தாய நிகழ்ந்தபூ தத்தினு காய
முறைதெரி சுரரிற் கருமுகிலூர்தி முதனமைபெற்றுயாந்ததா மென்ன
வறைதரு விரத மனைத்தினு முரைக்கு மாரனிர வதிகமென றறியின.

மற்றொரு விரதஞ் சிவநிசிக்கி ணையா மதிப்பது மாணமீனை மிதி
ததுப், பெற்றன தொழிலக வியற்றறிசின றுழலும் பிரமன்மான் முதலி
மையவரைப், பற்றலா புரமோர் நெடியினி லடலை படவட வரைகு
றித தருளுங், கற்றையஞ் சடிலக கண்ணுதற் கிணையென் றறிவிலா
ருரைப்பது சேசுரும. (௨௧)

அன்புளா ரன்றி யன்பிலா னொன்னு மரனிர வின்னுண் வகற்றிப்,
புன்புலா லுடலம் வருந்திடத் துயிலகண் பொருந்திடா தருச்சனை புரிந்
தாற், றுன்பளீன பிறவிச் சுழிககட லமுந்தித் துயருறா தறக்கமே முத
லா, மினபமார் பத்ததிற் போகமார் தமல னிணைப்பதம் பெறுவொன்
றிசைத்தான (௨௨)

இணையன் மொழிகள் கனைகட் லமிாத மெனச்செவிபு புலம்புக மு
னிவ, ரனைவரு மகிழ்ந்து மெயமமயிர் பொடிப்பவங்கயாற் றொழுது
பைங் குவளைச், சுணையில கயிலைச் சிவநிசி விரதத் தோற்றமு நோற்றிடு
மியலபும, லீனையக றவததுச சூதமா முனிவ விரித்துரைத் தருளென்
விளம்பும. (௨௩)

பெற்றுயா கற்பவீற்றலகீன்ற பிதாமக னுலகதுபே ருலக; முறறு
மற் றொடுங்கிப் பிரளயத் துயிரகண் முடிந்திடுங் கங்குலி னுணததன்,
புற்றுமா மறையா கமவிதிப் படிவண் டிழுதுதே னுணடுபாட் டயரும்,
பொற்றுணாக கடுகதை தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை யருச்சனை
புரிந்தாள். (௨௪)

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றுகாந்தத் திருட்பொழு தகன்ற
பி னிதழித், தாமமாபுனைந்த சோமசே கரன்பொற் றுளிணை பணிந்தவ
ன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின் றுணைநான் வழிபடு கங்குல்வா ன
வரு, காமமீர் வேலி யுன்குளே றொருஞ் சிவநிசி பெணவின் றிவூவும.

இச்சிவ கிசினோற நியாவரா யினுமுன் னிணையடித தாமரை கருதிப் பசுமிகத் தடைந்த புரிதிசூ ருவத்திற் பருப்பதது துதித்திடு மளவு நசுநிற பூசை புரிந்தவா முத்தி நண்ணவும் வேண்டுமென நிரப்ப வுச்சியின் மணிசே ரூரகபூ டணனு முமையவட் கவவர மளித்தான ( )

ஆகலாற சிவராத் திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ்ந்த, தீ தலாற பரம னிரவினிற ரோற்ற மினனுமோ காரணமுளதென, ரோ தவா ரிதிசூ முலகுளோ பொருட்டா யுறுவாகேட் செவந்தள முருகச, ஞதமா முனிவன வியாதனமுன மொழிந்த சொற்படி சொல்லுவான் ஹணிடே (உஎ)

பினனுமோ கற்ப விறுதியி னிரசப் பிரசமென் கமலவீட் டிருக்கு மன்னவா கணனு முலகுமா ருயிரு மழிந்திடு மறைநா ளிருண்ட, வன் னமா முகிலக ளீணடியோ ரோழு மறிகட னோமுக தெழுந்த, முன்ன ரோ பொழிந்த பிரளயப் புறீலவான முகட்டன் வளவிமுட டியதால. ( )

ஊறிலா னுயிருக குயிரதர யிருககு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு வேறிலான் கண்ட பூரண மான வெறுவெளி வெறுதத்தெதி ரடக்கு * மாறிலா னிமய மலைமக டீனததன் வாமமீ திருத்தினுண் வாழ்நா ளீறிலா முதலவன் யாவரு முயய யோகமுற றிருதன் னிப்பால. (உசு)

கானிமிர தளபக கண்ணியு மணியுங கவின்பெறப் புனைந்திடுங கரிய மேனிய னளித்த சராசர மனைதது மீளவும் படைப்பதற கெண்ணி யூனியி ருடறசெங் கடபெருங் கேழ னுருத்தரித் தாழ்ந்தபே ருலகைக கூனிய மருப்பிற ருங்கியப்புன லுட குளித்ததுமீ தெடுத்தயாரத்ததரின் சரிதிசைக கிரிக ளெட்டுமெண் டிசையிற நளம்பிடா வகைமுத னுட்டி விரிகதிரப் பசும்பொற கொடுமுடி விளங்கு மேருவைநிலைபெற கிறுத்திப் பரிவுறு முயிக ளீனததுமீ ரோழு புவனமும் பண்டுபோற படைத்தற குரியாரன் முசத்தக ரூவனை விரவு முாதியம் போதின லுதவி. (உக)

பங்கேத தயனைக கடைக்கணித தலகம பண்டுபோற படைத்திடப் பணித்தது, துவகவேற றடககட் டிருமகள் சுருதி துதித்திடுந் துணைப் பதம் வருட, வெங்கணமா மணிச்சூட் டரவனைப் புறத்த வெண்டினைப் பாற்சட னெவ, ணைகண்மா ஞால முழுதுமுண மிழந்த வமலனன் கறிதுயில் புரிந்தான். (உஉ)

உத்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிசம னுணர்க்குமக் காலமு முணர்ந்து புத்தியிற் றிழனிந்தி ஞாமுல குடனே புலவாகை தருவாகிப் புருடா

வெந்திற லாகக ரியககரவா ளகரா விஞ்சைபா கருடா பைசாசா
முதிய சித்தா மனுடாநீ ரெகா முன்வரா முதனமுதற படைத்தே
பூதியமைந்தி னனுபவம்பொருநதிப பொருவின்முககுணங்கனிற்றபூவி
யாதியிற புகுண கிருபதின மேனா கமைத்தா றாயிர பேத
மோதிய யோனி நாலிடத் துதிப்பித் தொறறையா ழியந்தடந டேனா
சோதிவா விரவி குளாகதநீந்தியுர தோற்றுவித் தன்னனத் துவசன்

பாருல செவையுரு சராசரத் தொகையும படைத்தபின் பண்ணவ
ரா முதலாய்ச், சீருல விடுமீ ரொனபது கணமுந திரணமுரு மருங்குசே
விப்பச, கூருல வியவெள னுகாப்பெரும பேழுவாயக கோளரி சுமந்த
பொற நவீசிற, காருல வியமைக குழறகருந தடங்கட சிலைமகள கொ
முநவீற நிருந்தான (௩௩)

மின்னரோதினத்திற னுந வகுத்தமைத்த பேருலகளைத்தையுநீராககச
சொன்ன மாகணங்கன குழவரவெழுந்து துவை மேலுலகுபாதலகள
பொன்னவிர குடுமிப் பூதர முதலாப் போயயான கண்டிடல புளகித்
தென்னினிளமுதலவ ரினிப்பிறொருவ ரிலொலுமிருஞ்செருக்குறதே

உளமிகத் தருக்கிக் கொண்மெண் டலமபண டெண்டவன றெண்
டையங் கனியாயத், தளரிடைக கரிய கெண்டையந தடங்கட டாகக
ணங் கின்றவன சரமாத் தளவணி மருமச் தரியர வீணயிற றுணவிழி
முகிழத்தநி துயிலசெய, சிளாடுநீந் தமரத் திணாமணி கொழிகருங்
ரவா ரிதிமருங் கடைந்தான (௩௪)

விண்ணினிள நிழிந்து முதிர்ந்தருந காள் மேகமொன் றமித்தசா
கரத்தி, னண்ணிய தெனவே நெட்டெறபதுவாய நருமணிச்சுழைசுவா
ளரவிற, புண்ணிய முதலவன யோகித் திரைமுன புரிவது கண்ணிளம
பொறாம, வெண்ணிரின றடாநது கண்படை வளரவோன யாவனீ யெ
ழுந்தொன் றிசைத்தான. (௩௫)

வேறு.

அகலந்தனி லலர்மின்பயி லமலன்றுயி லொருவி
யிகலகொண்டுவை பகாசின்றனை யாரனீயென வினவப்
புகலம்பா முலகும்பாகள் புவனங்கனல பவனஞ
சகலந்தனி யுதவுமபொரு டானென்றுரை தந்தான. (௩௬)

பூவுந்தியில வந்தோனிலை புகலப்புய லனையான்
றுவுந்திரை தவ்முங்கட றையெண்குசை வரைபாள்.

மேவுமபு வுயிரும்பாகள விதியிங்குனை முதனமற
நியாவுதரு பரத்ததவன யானென்றனா செயதான (சு 0)

மறைநாலுமென னுவுற்றது மணகாலபுனல வினம
நிறைவாகிய பொருளயாவுமென னினைவினபடி. டடைப்பே
னிறையாகிய பரத்ததவன யானலலது நீயென
றையாயறி வறருயென வயனுங்சமு றற்றன (சச)

அக்காலி லிருவோனாயு மடாமாயை மறைக்கப்
புக்காருணா விலலாரமா பொருவானமுயல பொழுதிந
கைக்காாமுக முனிவுறறெநா கண்ணன்குனி, திடதி
திக்கானைகள் வெருவுமபடி சிறுராணென் செய்தான (சஉ)

வலிசோபுய நெடுமாலகர மருவுகொடு மரநா
னெலியாலர வரசுமபாக னுடனூடகிட யுவரா
கலியாக்கடை மனலகாங்ளா காலத்தலை பொப்பச
சலிபாதட லுடனிறைநி சரமாரி பொழித்தான் (சங)

கதிதநானுந தெழநதாலெனக காயுகத்த மிகவந
ததிதநானமுத லகிலஞ்சுடு மயிலமபுசன் பலவும்
விதிதநானவை முடுகாதயல வில்குமபடி. வினாவிற
றதிதநானெரு குங் சகொண்டியா சலசத்தவி சுறைவோன (சச)

சிறித்திசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனமே
லேறிப்பல படைமடதிர பெடுத்தோதினன விடுத்தா
ஹாறித்தரு சருணைக்கட லுண்ணப்ப ருணைத்தே
நூறிச்சில கனை கொண்டொரு நொடியிறற்குள் செய்தான. (சடு)

கண்டாதன னிவனாகமொர சடிவைப்பொழு தளவிற
றுண்டஞ்செயவ நெனறேழுகடல சுவறச்சுரா பதற
வண்டங்கன வெடிததுடகிட வசனிகுல நாணுந
தண்டொன்றது கொண்டுகரி தடமாரி லெறிந்தான (சசு)

முதிரச்சின மெநிரச்சுதன முடுகுநகதை கடுகிற
பிதிரபடுதிர் தரமைப்புயல பிளிறுறறிடு மொலிபேர
லதிரப்பொரு செருவிறறின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பின முடைநாறிடு மோர்தண்டுமு னுயத்தான. (சஎ)

விண்ணுடெரி கதுவத்தினா விரியுகடல சுவறத்
தண்ணுரமதி தபுணா றிசை தமொறினா திரிய

மண்ணாடழி வுற்றுமபரு மடியும்படி மறமுற்
நெண்ணுதமா பொருதிட்டன நீராமபது வருடம் (சஅ)

பொருதிப்படி மலைவறநீடு போதிதறிரு மார்பன்
சுருநிகுகிறை வனசெனனி துணிகுகும்படி கெஞ்சிறு
சுருதித்துணை விழியிறகனல காலகனல காலம்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல கண்டே. (சக)

சுரமாழுகத துருமேலினிக கொளவானகொதித துததன
சுரமானதங் கெடுததேவினன றனியாடலவிற குனிததே
திரமாழுக மொருநானகுள செழுநானமறை உவனறன்
வடிமாரகணை விடுததானவளா வடவைககனன மான. (ரு0)

பெண்டானமுடி கொண்டானிடம் பெற்றானுத லிறநீக
கண்டானுறு மெண்டோளிறை கண்டானகன மண்டா
னுண்டானுறு துண்டாதித முரண்டாமரை யுறையோன
றண்டானுதி வண்டானமுதிர் சமரம்பொரு தமரம். (ருக)

கடுவெஞ்சின மொடுதம்படை விடுகின்றனா கடிதின்
றடுவெங்கன மினசதுஞ்சுவ ரரிடம்புய னெனவே
சடுவெங்கனல சிகைகொண்டெழு சுடரின றிரள வடிவாய
நடுகின்றனன மதியம்பொதி நளிரசெஞ்சடை முதலவன (ருஉ)

எடுக்குங்குட மாதத்தினி லில்குமயிறை குறையத
தெடுக்குநதிதி பனனுகெனச சொல்லுஞ்சுதாத தசியி
னடுக்கங்குலி னப்பேரொளி நண்ணுறறயி னனனோ
விடுக்கும்படை நீரூயவை வெந்திட்டன மாதோ. (ருங)

வேறு.

நினமலை தனக்கு மூதத நீலமா மலைக்கும் வேதப்
பொனமலை தனக்கு நாப்பப் புனாதவிர பதும் ராக
மன்மலை நின்ற தெனன மாறுகொண டவர்தம் மிற்றஞ்
செரனமலை வுறாத வண்ணந தோன்றிய சுடனாக் கண்டார. (ருச)

பங்கயத் தயன்மால் விண்ணோ பார்த்தகட் புலத்துக் கெட்டா
தங்கவர் மனத்தி-னாறு மனவிடற் கரிய தாகிச்
செங்கதிர்ப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாயக் கூடிய
பொங்கொளி விரித்தா லென்னைப் பொலிந்தபே ரொளியை நோக்கி,

அதிசய மடைநது நீண்ட வழறயினம் பாகி நிறகு
மிதனடி முடிகள்காண்பா னிருவரு மிசைநது தமயிற
கதிதரு மடிக டேடக கடவனென நேன மாகித்
துதிபெறு முகுநதன கிழேழ தொன்னிலங் கீண டிசென்றன. (௫௬)

கன்னமா மதங்கள் சிந்தங் கரிமுத லாக முன்னோ
சொன்னவா ருயிராக ளெல்லாந் துணுகிடப் பவனச் செவகா
லன்னமாய்ச் சிறைக்காண மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வன்னவா ரிசத்தோன வானின மணிமுடி தேடிப் போனான். (௫௭)

மருவருந் துளீவ மாலு மலாமிசை வந்தின றேனா
மிருவரு மநத கால மிறந்துட விளைதத் தன்றித்
திருவரு மழலின செயல் சேவடி முடிகா ணுமல்
வெருவரு மனத்த ராகி வெளகினா மீளகின ரூரால் (௫௮)

கூடியங் கிருவா தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
பாடியி னடங்கும வெறயி னமாநதுய ர்னப் ருள்ளத்
தூடிருந் தருளவோய ினனை யுணாநதில மெமது சென்னி
சூடியாம வாழ வின்றுன றுணைப்பதங் காட்டி கெனறா (௫௯)

மாசிமா தத்திற றேன்று மதிககில குறைது தேயு
மாசிலபன னானகாம பக்கத் தனாயிரு ளியாமல் தன்னிற
நேசினால் விளங்குஞ்சோதிச செஞ்சுட ராகி நினற
காசிலா றுதற்கட பெமமான றனதுருக் காட்டி ின்றான். (௬௦)

நீலகண் டமுமெண் டோளு நெற்றியிற கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காயாத காலங் கையினமான மழவுங் கண்டு
மாலவன் வாழந் தன்னின மலரயன் வலப்பா னினது
ஞலபா னியனை கோக்கித் துதிபல சொல்ல ஹறறா. (௬௧)

ஓதிபா யணுவா யெனலி யுயிரகருங் ராகி யென்றம்
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற
சோதியா யெழுதாக் கேளவிச சுருதியின முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகனின் னடிகள போற்றி. (௬௨)

விடைகொடி யுயாததாய் போற்றி விரிமலாச செழுமபெரற
கொன்றைத் தொடைப்புயா சலனே போற்றி துவங்குபெரற றே
ட்டிற றாவும படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வகம்ப பைநதொடி பங்கா
போற்றி, சடைபுரம பாணே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி

விசித்தல கனைத்து மாககி வீசுருகாட் சராச ராககன்
பரிததுள புவன மூன்றமீ பாலநேத திரததீ பூட்டி
யெரிததுநீ ருககிப பூசி யெனபணிர திலககு சூலந
திரிததுகின் ருடி நினபொற சேவடி போற்றி போற்றி. (௬௪)

நிலகொளிக கதிரொன ருகி யீரமபுனற குமபந தோறும்
பலவுரு வாகித தோனறும் பாணமைபோ லநகங் காயநின
றுலகுயிராக கணுப வநக ன்ருட்டுவித தொழிநத காலத
தலகிலாக கருணை நலகு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௫)

அருவமா யருவ மாகி யகண்டமர யசல மாகி
யொருபரம பொருளாய வணண மொப்புட னுயாவு மினறி
நிருமல னுகி யெங்கு நிறைநதுநீங் காது நிறகுங்
கருநரு ஞான னநக கருணையங் கடலே போற்றி (௬௬)

காலஞா வீழ்த தாககுங் கணைகழற காலா போற்றி
மூலமாம பொருளுக கெல்லா முழுமுதற பொருளே போற்றி
பாலநேத திரனே போற்றி படாதிபைப பாலின வேலை
யாலமுன டிருண்ட கண்டத தண்ணலே போற்றி போற்றி (௬௭)

பொடியெழுப புரமோர மூன்றும் புனணைக கோட்டிச சுட்டாய
கொடியினமீ நெழுது வேளைக குளவிழி யழலிற கொன்றாய
படிமுதற் ககன மீறாப பரநதியாம பரிந்து தேடி
யடிமுடி கரண்டற கெட்டா வததனே போற்றி போற்றி. (௬௮)

நீரவடி வான செயய நெருப்புல வுலவை வானம்
பாரவடி வாகத தோன்றப படைத்திட முனன மன்னுங்
காரவடி வான கூடநற் கவுரியு நீயு மொன்றாயப
போவடி வின் னிற பிஞ்ஞகா போற்றி யெனறே. (௬௯)

எயசுசிலை யுண்டென் றோதற தேதுவா மிடையாண மாரண
கைசுசிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன பணனி கொண்ட
மைசுசிலை யுருவ மாற்று மலர்ப்பதன வடத்தண் டாராத
பசுசிலைப் பள்ளி யாணுட் பரிவுடன் பழிச்சி யேந்த. (௭௦)

மருவிரி கமலப் போதின் மன்னுநான் முகத்தோன் வெறபி
லருவிபோல் விழிநீர் சோர வாகநெக குருகி யன்பாற
றருவிரி மலாக் தேஜித் தமனியச சபையி லாரும்
பொருவிரி கமலச் செம்பெச்சம், பூவடி போற்றி செப்தான். (௭௧)

வேறு

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடறறானை மழுத்தானை நீங்கச் செவகை, வலத்தானை மீலமகனசே ரிடத்தானை வரிசிலைகளை மதனைக் காயாத, சலத்தானை பெண்புயர சலத்தானைத் தனைசுழுத தருகவி வாழ்தென், புலத்தானை யுதைத்தமலாப பதத்தானைப் பேரற்றிசெய்தார் லவ லல்லாம. (௭௨)

கந்தரநோ கந்தரத்தான சுருணைவிழிக கடையருளிக களிப்பி னோடு, மந்தரவா னவாபுகழ்புள னரசுகைக்கு மசுத்தனை யளிதே னுண்ணுங், கொந்தவிழநாண் மலாககமலத் தவிசுருக்கு நானமுகனைக் குறித்து நீவிர, சிந்தைதனில விழைந்தவரங் கேண்மினது தருவலென்று செடப லுற்றான் (௭௩)

கரியெனநின் றயித்தீர்த்துளசெய கண்ணுதன் கன்றபிழம்பாயநின் றகாலே, விரிசுடாவிட டெழுமொளிகோ வின்கிலவிழும் விடடிலென வீழ்ந்து நீரு, பெரியுமெம தத்திரங்க எங்மெகசுகு மீண்டுதவி யாங்க ளெனறும், புரியுமிரு தொழிலுநிலைபெறவுளருள புரிநியெனப் பேரற்றி நின்றார். (௭௪)

அனறமரி லிருவீரு முடிபாமற, சோதிவடி வாயா துமமு னின்றவிராச சிவசிசிவா மனசிவநா டனிலவிதித்த நியமத் தேரடி [வாமனறனமலா கொடுபூசை புரிந்திடினீர் நினைந்ததெலாமவழங்கலசெய மெனறயன்மா லிருவருக்கு மனமகிழ்வரமளித்திட டிடம்புமபின்னும்.

ஆதியிலம் பிகைநோற்ற விரதமிதன் பெருமைபெவ ரளக்க வல்லார் சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளர் நோற்றிடினுந் தக்கோ ராதிமோதிவருங் கடலபுடைஞ் முலகிலவிரும பியபோக முற்றப்பினனாப் பூதிதரும் பெருமபரவக் கடலகடந்து முத்திநெறி பொருந்து வரரல ஆவிரத் மறையவர்கட களித்தாலும் புரவிமக் மாற்றி னுலுமேவிரதச் சிவசிசிபேர பவனாரா வெனவியந்து விண்ணி னோவருமாவிரத் நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வரதன் வாமக் கோவிரத் னரவிதன் கோவிரதன் முகநோக்கிக் கூறிப் போனான். (1)

உலங்குலவு புயமுருந்த னிவவிரத் நோற்றயிரகாத் துடறறு போரிற், சலங்குலவு மரக்காகுலச சலதிவட வையிறகவற்றுந் தானை பெற்றுப், பொலங்குலவு மிதழுவிரித்து தேன்றுளித்து வழிநதிமேம புயப்பொற் பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணக் திமையவர்கண் முதலெ வர்க்குமிறைவ னுனான். (௭௫)

நலவண்ணர்வுற றுயாகமல நான்முகனோற றுலகமுநால் ங்கையிற
றோறறும, பலவயிரு நீனைத்தமனப் படிபடைத்துத் தனதுகரப் படை
யும் பெற்றுச், சொலவழமை முழுதுணர்ந்து தூவியனப் புளனார்ந்து
சுணங்கு பூதத், வலவறுமழமைக் கருங்கண்முலை வாரண்தனை மணந்து
பெரு வாழவு பெற்றான. (௭௯)

தோனூந திசைமுகனு நோற்றதறயி னிவவிரதஞ் சிறந்த தெங்கு
மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பலமீதென றுணர்வீ ரெனோறே
மாதவத்தி லுயாசனகன முதலாநை மிசவனத்தோர மகிழந்து கேட்பச்
சூதமுனிவாணிகழந்தசரித்திரத்தைவிரித்தெடுத்தசுசொன னுமனனோ

சிவராத்திரியுறபவச்சருக்கம் முற்றிறறு,

சிவராத்திரிமானமிய்ச்சருக்கம்.

சோனன சூதனை நோக்கியவு வனத்துறை துறவாகண மறைகூறு
மணன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன றானறாநிற
பன்னு மாமல ரிட்டருச சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடின [ருன,
றினன வாறென விரித்தெமக குறைத்தியென றிரப்பவன கிசைக்கின

மாக மாமதிச சிவநிசியுறபவம் வகுத்துரைத் தனமிப்பா
லாக வத்துட னைந்துள தாரிரா வவறுறைநீ ருணர் வீராலு
யோக ராதநிரி சோமவா ரத்தினன றுதயகா லையிலேதொட
டேக மாகவந நிசிக்கடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே, (௨)

திங்க ளினகலை குறைசுதூர்த தகிமதிச கிழமையிற நிகழல்லிற
தங்கு சாமநான களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன றருணமானைப்
பககில வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்ணுக பரிவோடு
மிங்கு னாத்தவா கமங்கண்மற நிதனையும் யோகராத திரியெனறே (1)

நறு வந்தசா மத்தரை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந
தேறு கின்றவச் சதூர்த்தசி யப்படிச சேரினுங் கொளலவேண்டு
மூறு தீர்தவத் துறவிரகாள் விதிமுறை யுரைக்குமிங் கிவைநோற்கிற
கூறு மற்றுள சிவநிசியுறவாழ்க கோடிநோற் றிடலொகமும். (௪)

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்று பன்னி ருமத்தோறு
முருவ மாமதி கிறைந்து குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து

மருவு மரசதூத தசுபு நானகிணு நோற்பது வழககாகுந்
திருவ மாரதமா தவ்ரிதை நித்திய சிவகிசி ஸெண்ச்சொலவார. (௫)

அதிக மாகமா தசுகினிற் குளிரகதி ரமபுலி குறைபகக.
திதிபன னுடருமீல நிறகணமுற றிரிதியை தெதினா மதிதேயு
மதியி னட்டரி பிடபமா தத்துமுன மருவுமட டமிமாவில
பதிகயாழமகி மதிபனா சதூததியாம பகாரதகற கடகததில. (௬)

விரியும் ஸெ... மிலாக கலைகுறை பருசமி விளங்குமா வணிதனனிற்
பரியுரு சுகங் பசுவட டமிபுரட டாதிமுற பதினமூன்று
மரிய பைப்பிக் கமபுலி வளாதிதி யா, றாண டறைதேளிற்
றெரியு முறபடு சதமி பிறபடு திதியிலட டமிதானும். (௭)

ஓபயின மாரகழி யுபயபக கததினி லுறுதிதி பதினான்கு
செபபு மாணமதி வளாமதி தனிவறு திரிந்யை யிவைஞ்ஞக
கபபு வேறகாக கணணுத ஸ்ருசசனைக் குரிடவா கமமெல்லார
தபயி லாரெடுத நிசைகொணமா தசசிவ கிகியெனச சாறறுமமே. (௮)

மாறின் மாரகழிச சதூததகி யாசிரை மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத தங்கனிற் குளிரகதி ருடுபதி குறைபகக
தேறி லினறிடு சதூததகி குசனகதிக கழமையிற் சேரவுறறு
லீறி னைகதி கொடுக்குமுக கோடியாலு விவரிடுக கிணையாமால். (௯)

உறற பன்னிரு மதியிலிவ விரதநோற் றுளமவிழைந் தனமுன்னுட்
பெற்று ஸேரயன மாசியிற் கேசவன பிறங்குபங் குனிதனனிற்
சொறற தெதினாத திங்கனிற் பாரபபதி குரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமாதததர னுடியிற் குமகேசன. (௧௦)

சிவகத தமபுலி கனனியிற் சேடனிர திரனெடுந் துலைத்திங்க
டங்கு காரததிகை நாமக டனுமதி தனிமமனோன மனிதையிற்
றுங்க மாரிமி லிடபதே வனபசுரு சுக்மொழி யுமைவரம
பங்க னீட்டு டாதிடத தககற பககராத திரிசொலவார. (௧௧)

மகர திங்களி னபரபக் கததிடை வருபிர தமையெயதப் [தாசிப
புகலு மனறுதொட டெதிராதபன மூன்றுநாட் புகிப்பதோர் பொழு
பகாத ருமபதி னுணகினி னோற்பது பககராத திரியாகு
மிகப ராதரு விரதமற றிதறகிணை யாவரே புகலிற்பார. (௧௨)

அருட ருஞ்சிவ ராததிரி யிப்படி யைவதுபட் டதுவாகு
முருகு காதலேரீ டைநதையு நோற்றனன றுரைததவை முடியாதேன்

மருவு மிவகிதி னொன்றனை வித்ததிடும் வரனமுறை வழுவாமற
பெருகு மனபுட னொற்றவர் பெற்றற்கும் பெருங்கதி பெறுவாராள்

ஊதை முண்டி பஞ்சியி னுறுவினை யோட்டிமேற பதஞ்சாராவான
கோதை பங்கன தருடகடற குளித்திடுங் கோதறு குணத்திரகா
ளேதையாமெடுத்தாபபதிங் குமககினி யிமையவ ரறியாரிப
பேதை மாணுட ரறிவரோ சிவநிசிப பெருமையின றிறனம்மா (௧௪)

வேறு

மததமால் களிறறுரிவை போராததுழுவை யுரித்தடுத்தி மதியஞ
சூடும், வித்தகனீ னிறமிடறறுச சிவனிரவா சிவவிரதம் விளங்க நோற
சி, லுத்தமமத திமமதம் மெனவொருமூ வகைப்படுமா லொழுங்கிற
சொல்லவன, முததழலவேட டிடுமுனிவீர கேணமினெனச சூதமுனி
மொழிவ தானான, (௧௫)

விரித்தசெழுங் கதிராப்பரிதி மேறறிசைபோ யநிவநது மேவுக காறுந
தெரித்ததிர யோதசியாந் திதிநின்று பின்புசுதூத தசிடான் கூடித்
தரித்தவிரா வன்மிறறைப் பகனமுழுதூ தவகியிடி.ற நறுகட டந்தி
யுரித்தபிரா னிரசனிகு ளுத்தமததி லுத்தமமா யுராப்பா மன்னே. ( )

ஊதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதூத்தசியுத் தமமா மெனபா
ஊதித்தவுத் யாதியுத் யாந்தமதாயப் பகலிரவு தோய்ந்து நிற்குங் [ன்
கதித்தசுதூத் தசிகிரத் தமிசகுமுன்சோ சதூத்தசிகந் கங்குற போதி
மதித்தபதது நாழிகையிற் பின்கூடுஞ் சதூத்தசிகமத திமமா மன்றே. ( )

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசுதூத் தசிடானின் ததற்குப் பின்னரச
சொல்லினுயர் மதிபரிதி புடன்கூடு மமாவாசை தொட்டத தோடு
புலலியிடி ஊதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி [மால்
னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந் திதிதொட்ட சதூத்தசியே நன்ற தா

கங்குறணிற் பதின்மூன்றாந் திதியுடனேசுதூத்ததசியோர் கல்தான்கூடி
லங்கதுவே சிவநிசிபாக கொளலவேண்டுஞ் சிவரூப மாகு மேனமை
தங்குசுதூத் தசிடிரயோ தசிகத்தி ரூபயிவை தா^{மா}னென் றுகித்
துவகுமுறக் கூடுமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச சொல்லவர் மன்னே. ( )

ஆசிலமா வரசைதொட்ட சதூத்தசிடா லுவிபக லங்கம். போலா
ம், பேசுமதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிறங்கு மங்
தந் தேசமுழு வதுங்கெழுந் புண்ணியம்போஞ் சீந்தைசெய்யிற் றி

மிககிட் மென்னு, கூசுகர கங்கடனிற் கொடியவிர வுரகமதிற ருளிப்பா
மாதோ. (உ௦)

ஊற்றிலமா வரசைதொட்ட சதூதத்திவை திகர்விரததாக ரூரிய
வாகுறு, கூறுபுகழ்ச சைவாமுனனாட கொலலவேணடுக திருவோண
ங் கூடி நிறகு, மாற்றிலமா வரசைதொட்ட சதூதத்திதான விரததருக்கு
ம வாழுவின் மிகக், தூற்றிலநீர சததருக்கு மாகுமமா வரசைதெனூ
தோட மினறே. (உ௧)

அற்றமிலத தராததிரிமுன சதூதத்தியோர கலைகூடி லனறு கொ
ளக், செற்றமில்ச சதூதத்திநீர் ளிரவினிறபின் னெருகலேதான சே
டித துறறான, மறறநாட் கொலலவேணடும வைதிகரும் விரததாகரு
மதிகும பக்க, முறறதுதா னிரணடுபடி விரவிலதி சுததிதிதா னுதித
மாமே. (உ௨)

திதித்திரயரு சோநதுவரில் வைதிகர்க்குரு சைவருக்குரு சிறந்த
தாரு, மதிகுமறறை நிகிககடையி னமாவாசை கூடமுதன மழுமா
னேநது, நதிசசடையோன றனைபபூசை புரிந்திடுதல் சைவருக்கு ன
ரு மெனறே, விதித்தனரான மதிககிழமைச சதூதத்திக்கு மிந்தமுறை
வேணடுக தானே. (உ௩)

அற்றனிளமு வைநதுகனன லாமளவிற சதூதத்திமுற றினத்திற
கூடி, மறறநா ளிரவுபதி னைத்துகனன லளவிவ்வா வநதோன ருதி,
யுறறிடிந்பிற றினநதனிலே பூசைபுரிந்நிடலாகா தொழிகமுநதச, சொ
றறதினததருசசனைசெய திடவிதித்தாரைசவநெறித துறைநின்றோரே.

முறறிதியி லோரபொழுதுண டிஷடயிலவிதித திடுநதிதியிள மு
முது முண்ண, திறறிதனிற றுயிலொருவி யேறேறி தனைபபூசை தி
யாம நான்கும், பிறறிதியி வவனடியாராக கணனலகிட பாரணநா
ன பின்னர்ச செயயச, சொற்றிடு மாகமமாதச விவநிசினோற றிடக்
கருதித துணிந்து ளோராககே. (உ௪)

ஓதவருரு சோமலிவ நிசெனகருச சதூதத்தியி னுண்டு வாவிற்
ருதவீழ்ப்புக கொன்றையணி வேணியினைப் பூசைசெயது சாமநான்கு
தேகனற பிரதமையிற் பாரணஞ்செய திடவேணடுஞ் செயபு மைத்து
பேதமுன்ன விவநிசெஞ் சதூதத்திசெவ காரணிரவாயப் பிறங்கி நின்றால்.

இன்னலிவ, சிவவிரத நேற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெய்தா லின
ற, வன்னதீர யோததியி லொருபொழுதுண டரிவையர்தோ ளனை

த வினறிசு, சொன்னவீர வகற்றியற்றை வைகறையிற் புனிதநித்
தோயத தாடிப, பின்னாதின மணியுதிகருங் காலையிற்செய கடனளை
ததும பிறழா தாற்றி. (௨௭)

மதிமுடியோன்கோயிறனை வலம்வந்ததுதண்டனிடடு வணங்குவாயாற
றுதிபுகன றிலவயினேகி யிழிசுலத்தோர பாதகாபாற றுன்னிடாமற
கதிஹுமற றவருடனவாய பேசாமற கண்ணினெதிர கண்டிடாம
னதியிடைப்போய நண்பகலி னுனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி. (௨௮)

துயயவெணடே சிரண்டுதிதிட டிசெயிற்செய கடன்கழித்துச் சுட
லை யாடி, மையனைபூ சிகுமிடங் கோமபத்தான மெழுகிடயின னம
மொன னுடை, செய்யதுகி னேத்திரத்தால விதானித்து வரழைகன்னல
சிறக்க நாட்டி, மையகனாண் மலரமாலே தோரணங்க ணிராரிரையின
வயங்கநாற்றி (௨௯)

கண்ணுதலை யருச்சித்தற குரியபொரு ளனைத்தினையுங் கருதித் தே
டி வுண்ணுலவு கதிராகுகன மேற்றிசைவே லையினமுழுக லீழும் வே
லேத் தண்ணுலவு சந்தனநற றாபதி பாதியிம சயில மீனற, வொண்ணு
தலோரபாகனுறை சநிதியின முன்னமிவை யுதவி யனபால. (௩0)

அநதியினிற் றணபுனரோயந தருக்கியநற கிரியைசெப மரற்றிப
பின்னா, வந்தினமாம்திமுடித்த வளளற்றைப பீடிகையில வைத்துத் தா
பித்கிறதியமோ ராநதவித்திட டாகமநூன் மறைகளைத்தி யமபா ரி
றகு, முநதியமந திராகுகினாற பூசைவிதி வழுவாமன முடித்தல வே
னடும. (௩௧)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப
பின்னிரண டாளுசாமத தைநதமிாதா லாட்டிடுக பிரசந தனா
னன்னயஞ்சோ மூனரூய சாமத்தி லாட்டிடுக நாலாளு சாமங்
கன்னலினசாற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்திக் கழறிற் றனறே.

ஆசகல்கோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய் கௌவியமைந தாகுளு
செநதேன், காசகல்காக கரைத்திபா நெய்யிவையைந் தமிாதமெனக் க
வைவ ரிததை, மாசகல்கௌ வியம்போலத் தனித்தனியே தாபித்து மதி
யஞ்சுடு, மீசன்மணி முடிமீதி லாட்டிடவா கமநூலக் கெடுத்திக் கூறும்

சந்தனமும் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மூன்றிற்
நாதமிருவ கருப்பூங்க் கடைச்சாமங் குஞ்சுமஞ்செனீ கமலப் போதில்

வந்தருணன் முகனமுஞ்ந்தன மகபதிவா னவவொவரும் வணங்கியேதது
மந்தமிலா முழுமுதலுந்ந் நிருமேனி குளிரயிகு மனபிற் சாததி. (௩௪)
முற்சாமம் வில்வமதிற் பிசாம முளரிமலா மூன்றாஞ் சாம
நற்சாதி மலாநாலாஞ் சாமமதி னந்தியா வாததப் பூக்கொண
டற்சாருங் களத்திறைகஞ்ச சாததுகவென் றுகமத்தது ளதிக மாண
சொற்சார முள்ளசித்தத் தந்திரதா றொருத்தினைச் சொனை தாமால்.
முண்டகமுற்சாமமதிற் றுளசியிரண டாஞ்சாம மூன்றாஞ் சாமங்கண
டகஞ்சோ கூடவினாமுத தளக்கினைநாண கெனப்பகுத்த கண்ணியிற் சா
மம், விண்டலாநது மதுததளிககு முற்பலத்தின மலாசாதத் வேண்டு
மெனறே, யண்டலொலாம புழ்முநதேததுஞ் சிந்திடமா மாகமதா லறை
நத் தனறே (௩௫)

விலவநொச்சி மாவிலங்கை முடகிடுநவை வெள்ளிலடஞ்ச விலவ
மாகச், சொலவரிவற் றினறழைமுடி கிளையாகக் கொண்டயனமா றொ
டாநதுங் காணு, நலவரத்தன நிருமுடியி னுணஞ்சா மமுஞ்சாதத் நன்ற
மீது, கலவியநிந் தவருணரக காரணவா கமமுனாதத் சருத்தா மன்றே,
ஏதயின்முற்சாமமுற்கப்பருப்பொடன்னமாகுமறையிரண்டாஞ்சாமந்
திதகலபா யசமாருஞ் சாமமொரு மூன்றதனிற நிலஞ்சே ரன்ன
மோதவரு சாமமொரு நானகதனிற சுததானன முனாததா பூத
நோதனிலே தனநதனகஞ்ச சுததானன மாஞ்சாம நானகிற குமமே. (௧)
சறுவருளுனே யுக்கரனே சங்கரனே சிவனேசாம பவனே சான்றாய்ப்
பெறுகதியை நலவயிடு மீசான னேமகவுக கிரனே பேசு
மறுவறுபூ தாகிபதி யேயென்னு மந்திரமோ டாட்டி மோதி
யறுதியுடன் றாபாதி நிவேதனங்க ள்னைத்தினையு மொழுங்கிற செய்தே,
நாமத்தினிருக்கெனுஞ்சொன் னாட்டிமறைமுந்தவநது நண்ணுஞ்சாமந்
தோமத்தினகற்றிரண்டாஞ் சுருகியிரண்டாஞ்சாமஞ் சொற்றமூன்றாஞ்
சாமத்திற் சாமமறை யீற்றிலுறு மறைநாலுஞ் சாமந் தன்னி
லீமத்தி னின்றாடு மாதிரி முன்னோதி யிருகை கூப்பி (௪௦)

உருகுமுளத் தடனிருந்து னொருவியிரு விழிதனிலு முறக்க மி
னறி, யிருளுறுங்க குலினயாமநாண்கினுமிப் படியருச்சித் திறுதி தோ
றம், பொருவிலருக கியங்கொடுத்த நாயுடேன் புரியுமிநதப் பூசை த
ன்னைத், திருவுளத்தி னயநத்ருள்வா யெனத்ததித்ததுத் தண்டனிட்டே
திருமுன விழ்த்தே. (௪௧)

இன்னனந் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்துபோ
கி, னன்னதியிற் புனலாடித் தாலையிற்செய் கடன்கழித்த நவின்னவாறே,
யன்னதினத் தினுமபகற்போ தரணையருசு சித்ததரபி னுதிதிக்கை, சொ
ன்னரு வனைப்போற்றி யந்தனருக காலையன்னஞ் சொன்ன மீந்தே

அகவகாத மனுமதியாற் பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மறறை வைகற
றவகுபகற கடனனைத்துங் காலசநதி யுடன்முடித்துத் தாழுங் கீழ்பாற
செங்கதிராவர் துதித்தாறு கன்னலுக்குட் பாரணநதான செயதா ராகிற
றுவகுமுருகுவனமொன்று கனநதபலமுள்தென தால சொல்லுமாதோ

அலைசெறிபாற கடலவிடமுண் டருளவானமுப் புரநதழ்வுக களி
ப்பான் மேருச், சிலைகுனித்த சிவனிரவிப் படிநோறபோர சிவகதியிற்
செல்வ ரன்றிக், கலைமுழுதுங் கறறுணாநத மாதவநதி ரன்னவாமுற க
ருவின மூவேழ், தலைமுறையி லுள்ளவருஞ் சத்தியமுத தியிற்சோத் த
ப்பி டாதால, (சச)

அறைமறைமந திரவிதியா லருசசிக விரகிலோ லன்ப ருளநத
துறைபரம னைந்தெழுததை யுசசரிதீ ரெட்டுவகை யுபசா ரததாற
பொறைநருமன புடனபூசை புரிந்திகு பொறிடனிகள பூநதா துது
நறைகமுழசெங் கமலமலா நானமுகத்தோன பூசையினு நயப்பனம்பன்

இதற்கைய சிவராச்சினசெய திடமாட்டா விருததாக்கொடி யினட்
யார் நோய், ருத்தமநந் சிவநிசியி லுண்ணெடு துயினீத்தச சாம் நான்குஞ்,
சித்தமிகக் களிகூரநது சிவபுரா னைக்கேட்டுச் செபங்கள பண்ணி, முத
தனுறை சினகரத்திற செனறணைச சேவித்தன முறைமை யாமே, ( )

அசிக்கணுமை பங்குனைமுற சாமததி லருசசித்தாங் கதற்குப் பின்
னாப், பசிககழிந்தோர றீரகிறிது பாலகிறிது பருகவனறேற பழங்கள
சறறே, பசிககசல பானநன்று மத்திமமபால் பழமதமம் பொருவில் கந
தஞ், சசிக்கொளப்பந் தோணைபிட்டு மாந்தலத் மத்ததமஞ் சொல்லுங்
காலே, (சஎ)

பகாதருபா ரணமுமுவாப் புணாநதிடமுன் பலன்னொளசைவா
பண்ண வேண்டு, மிகறருமுப் புரமெரித்த பரமலுயர் சீர்த்திகளை யெடு
தது முன்னோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது பேசக்கியெழு
புரவித் தேரோ, ன் லப்பொழுதிற் கடன்கழித்துத் துயில்வரறை யந்தி
யன்ன மருந்த லீகா, (சஅ)

பாரணநதான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோமபொடுகள் ப
டைசெய தாரோ, ஸாணைகள் பயின்றருல வுந்தணமை பதிறநீரட்டி
யாயி னோகாக, காரணங்க ளொன்றுமின்றிக் கெழுநதகமெ பழியடை
வா கருதுஞ் சாந்திப், பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே புரியலாத
ப பிழைபோ மனறே. (சசு)

முதகியினை விருமபிமுதற் சங்கற்பந தவறாது முடிவெட டாண்டு
பததியுட னிவவிரத நோற்றதற்பின் வேதியாசகுப பகப்பூ தான
நீ ததிலவெண் ணைக்ககன்னி தானமனை தானமுட னிதிய நலகிப
புததியுடன சிவநிசியாம விரதமொழிவதுவழக்காப புகலவா மனனோ
வேறு

இந்தநல விரதந தனைச்சிவ னாதிக கிசைத்திட வுணாநதுசெங் சதி
ரோன, கந்தவேள கதைக்கக காலனவிற காமன கடவுளா கண்ணொர
யிரத்தோன், செந்தழற் கடவுண் மதிநிதி குபேரன் செபயி வரனமு
றை நோற்றுத, தந்தம மனத்தில விழைநதன பெற்றுத தகைபெறு தலை
வரா யினரால (ருக)

என்றுரைத் திடலு நைமிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகந கூப்பி, ந
னறுரைத் தனைநீ நாநிலத் துளளோர நவையறு சிவநிசி நோற்றிட, டொ
ன்றுதற் கரிதா முததிபெற் றவாக னுளரொனி லுனையென வுயாநத, கு
னறுமுழ தவத்துச சூதமா முனிவன கூறுவன கேணமினென நிசைப
பான், (ருஉ)

சிவராத்திரிமான்மியச்சுருக்கமமுற்றிறறு

சு கு மா ர ச ச ரு க் க ம்.

கூந்த நான்மலாக குவளைநட் புறுகதிர மதியஞ
சந்த னாடவிப் பொதுமபரிற் றவழநதுசெல சாரல
விரத மால்வனாக குத்தாத துத்தியின் விரிநீ
ருநது வெண்டினாச சிவதுவென் றெருநதி யுளதால. (க)

விடுங்க திர்த்திர ணித்திலக கோடுகள் விரவி
நெடுநத ருக்களை முரித்துநன் னீலவண் டாரப்ப
வடுந்தொ ழிற்புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
கொடுங் கொர் லைகூடம் பொழிகவுட் களிற்றெனக் குல்வம். (உ)

கலைகள் சுற்றறி புலவாவாயத் தோன்றிய கவிபோன
மலையி டைப்பிறந் தளக்கரும் பொருள்கொடு வந்து
தலைமை யுற்றசீர பெற்றுயர சங்கமாரந் தெவகு
முலவி மாரிலத் தவர்களுக் கினபமே யுதவும (௩)

எனது பூணமுலை யெயிற்றியா வயிறலைத் திரங்கக்
காயநத் புறகுரம் பைகனழித் தம்புலிற் கவானதே
யாயநத் பாலையிற் குறும்புக் கிடக்கவே லரசா
வாயநத் வெளவளை முழங்கவந் தாலென வருமால், (௪)

கருது மனதிக் கரை மருங் குளதுகட கமலத்
திரும கடகணி யனனது தேவரும் வியப்பத்
தரும் நீதியுஞ் செலவமுந் தழைப்பது தனக்கால
பொருவில் குஞ்சர புரியெனப் புகலொரு நகரம், (௫)

உழவ னுதவற கமலவாண முகத்திய ருவப்ப
மழவ னுதநல லாடவா மண்வினை முடிக்கும்
வீழவ னுதவெண சங்கொலி வீதிதோ றிரட்ட
முழவ னுதவம் முதுநகரப் பெருமையார மொழிவார, (௬)

நீரு கந்தகார நிகாநிறம் படைத்ததிடு நெடுமால்
எரு கந்தைந் துகிலுதித் தரிக்கலை யிகந்து
பாரு கந்தளந் திடநிமிர்ந் தாலெனப் படுமம்
போரு கனெ முகழ்புறஞ் சூழநெடும புரிசை, (௭)

வீழ்ந்து விணமுக்கில வேலையெண் றண்ணீர் மிகுதி
டாமுநத் கனறுநீ டிஞ்சியை வளைதபே ரகழி
தாழ்ந்து மீதுய ரடிமுடிச சக்கர கிரியைச்
சூழ்ந்து வெணடிரைப் பெருங்கடல் சுற்றிய தொக்கும், (௮)

குறையில் பொன்னெயிற் குடுமியிற் றெடுத்தயா கொடிக்
ளறைதி ரைப்புன லகழிசூழ்நக ரரிவை
நிறைவ னப்பெதிர லோகஞறு மாடியா நிலவின்
கறைது டைத்திட நீட்டிய கரங்களிற கவினும், (௯)

நிலவு மாமணி விமானங்க ணிலத்திருந் தென்னப்
பலவு மாலவரைக் குலநிரைத் தென்ககதிர பரப்பி
யுலவு மாணமநிக் கூணமுது குரிஞ்சிட வுயராது
குலவு மாடகத் திபற்றிய கூடமா டங்கண், (௧௦)

மாற தாமென நிழலுடன் மலைகர மலை
ளாற தாமென விடுந்தம் பெருக்கெடுத்த தலைப்பச
சேற தாயநெடுக தோகளுகு சனங்களுகு செல்ல
நீற தாயத்துக னெழுந்தவிண்ண புதைக்குநீன வீதி. (கச)

வையம் யாவையும் விலைபெற வளமுலை வருத்த
நையு துண்ணிடை நாரியா புலவியிற் கழித்த
துயய மாணமதச சேறறொடு துவளுமுத தாரஞ்
செய்ய மாமணிக் கலனகிடந் தெறிப்பன தெருக்கன. (கஉ)

அதி நூலுணர்ந்தணர் சரலைக னொருபா
னீதி மன்னவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லூதியம்பெறு வணிகாவாழ வசதிக னொருபாற
கோதின மணமகன புதலவாதய குலமனை யொருபால. (கங)

மெலிக்கு நூலிடையறுமென மேகலை யரற்றிச
சலிப்ப நரணமலாத தாளணி தண்டைநீர் புரங்கள்
கலிப்ப நீடிய காரதளங் கைவளை கலினென
றொலிப்ப மாதாக ணுடக மாடாங் கொருபால. (கஈ)

அலைக டறகடைந் தரிசராக் கமுதனித் ததுபோற
மலைமை பெற்றமுத தமிழகூட றுலமத் தத்ன
லுலைவு நககூலக் கிசகவை செலிப்புலத் துண்பான
கலைகள் கற்பவாக் குரைப்பவா கழகமங் கொருபால. (கஊ)

வாசலி சித்திடு மணிமுர சோதையுங் கொடிஞ்சித்
தோவிடுத்திடு மோதையும் பின்றுகிந் தூங்கன
போரலி டித்திடு மோதையும் புரவியின கனைப்புங்
கார்வி டித்திடு மோதையின மும்மடி காடமிக. (கக)

மறைவி ரித்துரை பயிற்றுந் ரோதையு மன்னா
திறை யளக்கவந் தீண்டின ரோதையுந் தேவாக்
கிறைமை யிறறினஞ் சாறய ரோதையு மெழுந்திட
டறை கடற்படு முழக்கமுந் துளக்குற வலைக்கும். (கஃ)

துண்ட மாமதி தவழமதிற் றென்னக் கதனுட
கண்ட வாருயிரத் தொகைமுத லடங்கிய கணக்கா
லண்ட கோளகை கவித்திடும பேருல கனைத்து
முண்ட முண்டக்சி கன்னினு னுதரமொத் துளதால. (கௌ)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந நகரளிப பவன்றோ
வரிபு ரந்தரித துயாவட வரைஞழைத் துருத்துத
திரிபு ரஞ்சுடு சிவனடி சீந்தைசெய பவனரூட
பரிபு ரந்திகழ திருவுறை பரிபுரஞ சடனே. (௧௯)

கரந்து செம்மணிச சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேந்து கோட்டுமோட டிபங்கனோ ரெட்டுமெண கிரியு
நாரத கததொடு சமரமேற மெதிருற நணுகும
வேந்த ருஞ்சுமை யாறிட மேதினி பரிபபோன். (௨௦)

வேத நூன்முறை திறப்பிடா தெங்கணும விளங்க
மாதா கற்பெனும வரம்பழி யாமனமா நிலத்தோர
பாத கம்பழி பயின்றிடா தருளவிழி பரப்பி
யாத ரத்துட னறப்பயிர வளராததா சளித்தான். (௨௧)

அனைய கோமகற காசிகொல புரோகித னானோ
வீனையி னீங்கிய சுராகுரு நிகாப்பவன் வெண்ணூல
வீனையு மராயினன் முததழல வேளவிகள் வளரப்போன்
மனைய ரின்றியே நெடிதுநாட் டவத்தொடு சரித்தான். (௨௨)

சொற்ற வேதிய னிலவயிற ரோசுதன றீமை
முற்று மோருருக கொண்டென முடங்குவெண டிசை
னெற்று பாறகட லிடைவிட முதித்தென வெழிலகூட
பெற்ற மூரமறைக கொழுந்தின தருடபெறப் பிறந்தான். (௨௩)

தோன்று மைந்தனுக் குயர்க்கு மாரனென் றருளா
லீன்ற தந்தைபே ரிட்டழைத் தோமணி யழுத்தி
யானற பொன்னணி யணிந்தையாண டனுகிடு மளவின்
மூன்று நூலவீன நான்மறை விதிப்படி முடித்து. (௨௪)

ஆத பன்வட திசையனை யுத்தரா யணத்துத்
தீத கன்றிடு மோரைகூ டியசுப தினத்திற
ருத விழ்ந்தவெண டாமரை பாஸ்சாண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான் மறைப்பில் வித்தான். (௨௫)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மாவினுக் கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுருத்தபா லென்ன
வோயந்தி டாமலம் பகலெலா முணர்ந்திட வுணர்ந்து
வாயந்த கரமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்ந்தான். (௨௬)

கவள மால்களி றெனவரு காட்சிண டிருகித
துவள நூலிடை நடந்தபின் றொடாநதுதூமுலலைத
தவள வரணகை கோட்டிமற றருந்தனங் காட்டிப
பவள வாயினார் காழுறு பருவமெய தினனாலை. (௨௭)

கஞ்ச நாணமலாக கண்ணினன கலைமதி தகாதது
விஞ்ச வேரினாத தினக்கிவைத தனையவெண்ணை கையான்
சஞ்ச நீகமட டாரபசுந தாரொடுந தழுவி
மஞ்ச கீணடெழு மினனென நுடங்குநான் மாரபன (௨௮)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுகி தூரத்தின்
கைய தாமெனக் கவின்றரு தாழ்தடக கையான்
றுயய வாரிச முகைமுறுக் கவிழ்செழுந துணரின்
செய்ய தாளினன தேடரு மாடவா திலதன (௨௯)

சொன்ன விண்டிவிற றிரண்டியா பணைத்தடந் தோளான்
வன்ன மேகலை மடநதையா கணைகவா வதனன
கன்ன லஞ்சிலைக் காமனே காட்சிதந் தனையா
னனன வன றிருப் பேரொழி லாரொடுத ததையா. (௩௦)

தெனற லநதடந் தோமிசை வருமதன செககை
கின்ற லமபுகள பட்டபட்டப் பதைத்துளம் வருநகிப்
பொன்ற யகிக்குட் புணாமுலைக் கணிகையா போக
மனறி லென்றிட நுகராதவா வடங்கில னாக. (௩௧)

பழுதி லன்புட னுதயமுற பகருமுப் பொழுதுங்
கொழுந ரன்றியேரா கடவுளைத் தளிரக்காங் குவியா
வழுலில் கறபுடை மடநதையா தமைமன மருட்டித்
தழுவி யானினத் தொருமு விடையெனச் சரித்தான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பானியா வரையுந்
தாம னாகம் புராணநூல் சதாமரை யென்னு
நாம னுவினி னவின் றிடா னொடொறுந் சிலைக்கைக்
காம னாகமம் வேதம் தாமெனக் கறபான். (௩௩)

சாடு வாடைமற றிலேபன மெனுமருந் தியறறிப்
பீடு சானிறை முறைமையிற் பெருந்தகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் கும்பகோ குவிமுலை சுயக்கும
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயக்கும. (௩௪)

உலக்கு நாளணித தாயினாக் கொளிகுமீ னெக்கு
நலத்தி னோசிலைக காமவே ண்ணுகினு நடுவரப
பெலத்த மூலையின் றருககளை வேரொடும பிடுகி
நிலத்தி னீங்கிட விசைத்தெறி சுழலவளி நிகாததான.

(௩௫)

அந்நி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சுநதை செய்கிலன் றிருவுருக கலோசசிலை யெனறே
நிநதை செய்பவ னீதியரய நித்தமு மியறறஞ்
சக்தி வநதனை மறநதனன் றுறநதனன் றருமம.

(௩௬)

இநத வாந்நிவ னெழுக்கிய படிநுகண் டியாருந
தந்நீத பாலெடுத துணாததிடத தனையனைக் கூவி
யநத மாநகாக கலைஞரை யழைத்தரு கிருத்திச
சுநதை தேறுற வுறுதிநன் மதிபல செபபும.

(௩௭)

பிறாம னைக்குரித தாகிய பேதையைப் புணராதோ
ரறம டுத்தநண பொடுபுகழ் பெருமைபொன் றடையா
மறமி குத்தவெம் பவமபழி மாறறரு மச்ச
மிறலி யறற்றிடும பகையிவை நான்குடைய திடுவார

(௩௮)

நீடு ருதூல வினமையென றுதைதிடை நினைந்து
நாடு ரூபிதா மனையெளி னுமநீர வைப்பில
யீடு ரூபுகழ் மேவுவா விததைகை வித்தக
கேடு ரூபா கககுழி விழுந்தமுந தகிலார.

(௩௯)

ஊறு தீரமரத் தூரியி னென்றென வொன்றி
வேறு பேதகன காட்டுபுன் மனத்தினோர் விழைவாற
கூறு நீனிதி கவரவிலை மகளிரபாற குறுகி
யேறு காமமே நுகாபவாக கிகபா மிலலை.

(௪௦)

என்று பறபல நன்மதி துன்மதி யிதயந
துன்று மச்சுரு மாரணுக குரைத்தவஞ் சொற்ற
தொன்று மறறவன செவிப்புல நுழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா ரெடுமரமு னோயெனச சிதைந்த.

(௪௧)

கப்பி நாடொறுக களித்துண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாகுபுன் குப்பைபோய்த் கிளைத்திட றவிர
தொப்பி னூர்விறுத் துறுழி யேபல கோடி
செப்பி னூர்விறுத் துறுழி யேபல கோடி

(௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுவ கட்டுவனா கடல்கடை யமீரத்
மளிப்பி னுஞ்சுடு மறைநீரைக் குளிபன லகத்துக
குளிப்பி னுஞ்சுடுவ குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுவ காமமிக கூாதர வுமுன்றான்.

(௪௩)

நாய நீத்திழி தொழிலபுரி துறகுணத் திவனைத்
தாயு நீத்தன டனையு நீத்தனை மமாக
ணைப நீத்தனா நிலநிதி மகரிாமே னிகழு
மாய நீத்ததின் மயக்கறத் துறந்தவா மனம்போல

(௪௪)

தொழுது வதவா குலத்தினிற் றோமறத் தோன்றிப்
பழுதுபறபல வினைத்திழி குலத்தொழில் பயின்றான்
முழுது தறபொரு ளாயமறை டுஞ்செயநான முகர்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கினு ரொவரோ

(௪௫)

கன்னி மாடமுங் கடிமதிற காவலுங் கடந்த
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங் கையாமுலை தோயவா
னன்ன மன்னவா தமைப்பிற் விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மை மி னீயகிவை நிகழ்ந்து மேல்வை

(௪௬)

முத்த மீதினு முளரிமென முகிழ்முலை முகத்தம்
நவத்த பறகுறி நக்ககுறி கண்டுதம் மினையா
ந்த மககுள கற்பழித் தாரோச சலித்துக்
கத்த திடுதைய ராகியக் கடிநக ளுள்ளார

(௪௭)

காவல் கட்டழித் திரவினிற கரவினா லெய்தி
பாவ ரித்தொழில் புரிபவ னொனமனத் தெண்ணிப்
பாவ முற்றிய படிற்றொழுக் கச்சுக் காரன்
பாவ னப்புடை யான்செய லிதுவென மதித்து

(௪௮)

சுற்ற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்பட்டா னுசை
பெற்ற மாதர்தம் மொழிப்படி யினிமனம் பிரிபா
ற்ற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
புறநு ளோரதிரண் டென் செய்கே மிதற்கென வுசாவி.

(௪௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வென் ளாடை சாத்திய மன்னன் முன்போயக்
கூசத் தின் னியந்தந் குறைதிறத் துறவோ மென்னத்
தூசகல் வாரின் மாந மிழந்தவர் துணிந்து குழந்த

(௫௦)

சுகுமாரச்சுருக்கம்

கால்வழி சென்னீ ரென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மாந
வேலவழி கண்ட நெஞ்சர் வெனவனை கொழுகள ண்ட

சால்வழி பரந்த மேயுந் தண்பனை நாடு நீதி

நூலவழி புரககு மன்னன வாயிலை நோக்கி யேகி (௫௧)

வாயிலோ தமமைக கண்டெம் வரவுரைத் திடுதி ரென்னப்

போயிலோக கன்னை யன்ன புரவலற போற்றி மாநத

ராயினோ கோடி யோறின கடைநதன ரென்னக் கஞ்சக

கோயிலோ ரிருவா மேவுந் கொற்றவன கொணாமி நென்னுன. (௫௨)

அரசாகோ னருளிப் பாடென நவனாயுட் புருததப் போநத

கரசரோ ருக்கள கூப்பிக் கனைகழற றுளிற றுழநது

பரசனீன கடைக்க ணைக்கம பரப்பிதுந் குறையா தென்ன

முரசகே தனை யொப்பாய கேளென மொழிய ஓற்றா (௫௩)

பூசரா குலேச னுநின் புரோகிதன மைநத னைநது

வீரசனீன கனைக ரநத மதனசுரு மாநென்போ

னீசனாயத் தனது சாதி நீதியா நிபம நீததது

தூசகல் கரவு வஞ்சச குதுசெய தூர்த்த னுகி. (௫௪)

குல்வனை முழுகி யாககுந் தொகெடல வளாக வைப்போ

கோல்வனை யாமற காகருங் குரிசினின னகரந தனனிற

கால்வனை வரிவில லேய்க்குந் கருங்கொடிப் புருவ மின்னா

மாலவனை மனத்த ராய்க்கந் பிகநதிட வருதது கின்னான். (௫௫)

இலலின்மே வியமின னாதந குணங்களை யெவர்க்கு முன்னுன

சொல்லந னுறுவர் யாருந் தோற்றநோய் துடைத்து மாற்ற

வல்லந மருத்த வாசகு மறைப்பவ ருளரோ மன்ன

புல்லநோ மானந காத்துப் புரநரு னெம்மை யென்றா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாம் கிளாசெவித் துளைகண மூழ்க்

கோட்டமி றனிக்கோ லோச்சுந் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப

வாட்டமில் குழுதந் செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப லிந்த

நாட்டர சளித்த நீதி நன்றுநன் நென்ன நககான். (௫௭)

சேற்றமீக கூர நின்ற சேனைகா வணை நோக்கி

மாற்றரும் படிந் துவி மறைக்குலக் தோன்றி னேனைக்,

காற்றென வினாந்து சென்றிக் கணத்தினிற் கொணர்மி நென்னு

வேற்றுரிமூர்ச நாணுவிடிபென முழுகிச் சொன்னான். (௫௮)

குணிகடல் விடத்திற் றோனறுங் கூற்றுவன் றாத ரொப்பா
ரணொழிப் பொழுதி லோடி யநகர் முழுதந் தேடி
வரையிலுன் றொழில்க ளாற்று மறையவன் றனைப் பற்றி
வினாவுடன் சொணாநது கொற்ற வேந்தாகோன றிருமுன் விட்டார

வெய்யவேல் விடலை தூதத விப்பிரன் றனைன ரோககிச
செய்யநான மறையோர நீதி திறம்பிடு மிவனைச சென்னி
கொய்திட வேண்டு மென்னக் குலமறை யவனாக கோற
லையின் மரபு நீதிக் கடாததென றமைச்சா கூற. (௬௦)

கோமுகங் குளிராநது கோபக கொடுங்கன றணிநது பின்ன
ரோமுகக கருங்கன மாதாக கிசைந்தற பெனுங்கரன் காம
மாமுகத தீயி னாசுட் டருமபழி சுமநத விரதக
காமுகன் றனைநம மெல்லை கடத்திரீர் விடுததி றென்றான். (௬௧)

அனையரவ் வுனாகேட் டநத வநதன்ன றனைப பற்றி
வனைசுழன் மன்னன காசுரு மாநிலங் கடத்தி யப்பால
வினைவலி யுனசுருச சூழநத தென்றவா விடுதது மீண்டார
சினவளா தருக்கண மேவுங் காணெறி சேனிற் சென்றான். (௬௨)

விண்ணுறு வனாக ளென்ன விளங்குதன் றுணைத்தோள சோநத
பண்ணுறு மொழியி னுனா நினைதொழும் பரிநது நீண்ட
கண்ணுறு புனலா மென்னக் கலுழுவேள கணைகள் பரயநத
புண்ணுறு மாபிற் மென்றல புகுநதழல போல வீச (௬௩)

அடுகினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கலுழி தூங்கும் பணைககைமால யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற றணிததுத் துன்பத்
தொடுதிரிந் துழலவா னககோ ரோடையை யடைநதா னனறே. (௬௪)

ததநிலீழ் தினாக ளெற்றத் தவழ்நதுரு சங்க மீன்ற
நித்திலங் கனாக டோறு நிலவுகா னிழனீர்ப் பொயகை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுணாப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார. (௬௫)

அம்புய முகமென் காலி யம்பக மாம்பல வாய்வெண்
கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங் கைகணைக் கால்ல ரால்கூ
மம்புகழ் திறந்தரண் னென்டு வருமுழந் தாள்க ளாகீப்
பம்புகீப் படுகா மென்சொற் பாவைய ருருவங் காட்ட. (௬௬)

மூரிதிராச சிலைநால கோட்டி மூசுவண டெனுநாண பூட்டி
விரிமலாக கமலங் காவி விசிகங்கா வினாவிற கோத்தப
பிரிவெனுந் துயராற ஞலிப் பிரனநனைப் பெருத்த பூசல
புரிதர மதனின் நெனனப் பொலிந்ததப் பெய்கை மனனோ (௬௭)

மூண்டவெம பபெயாற செயல முளரியார முளரியெங்கு
மாண்டமீ னிராநோ வனமீன வாயப்படா துணடு தப்பித்
தூண்டகு வாளை தாவுந் துழனிகண டெழுந்து துளளி
நீண்டபைங் கயிலை நெடித தூரநது போயப் பாயு நீராநாய (௬௮)

முத்தியி லவப்பொய வேட முயன நுகண முகிழ்தி யோசம
புத்தியி னிருந்து தீமை புரிபங் ரெனனத் தூங்கித்
துத்தியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச் சுருக்கி மீனை
குத்திதுங் கிடக்கண மூடி யிருப்பன குரண்டங் கோடி (௬௯)

ஈட்டிவல வீனையின கோடபா லெடுத்திடு மியாககை மாண்டு
மீட்டிமவந் துலகிற றேனந்மீ விகற்பமித் தனமை யெனனை
கோட்டிவெண டிணாகண மோதுங் குரைகடற் புலியுள னோராகருக்
காட்டிவ தெனன நீறிற் குறித்தெழு கரண்டங் கொளனோ (௭௦)

தூயவெண ணிறக்கடன் சங்குஞ் சூவிலோந் தேறி முட்டாரண
மேய்செங் கமலப் போதின மீதிருந் தொளிருந் தோற்ற
மாயாகண படைகண டனனோ ரகத்தூறி சரித்து மாண,
சோகைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணைய போலு, (௭௧)

கலவூராக கயத்து மீனைக் கதுவ வீழந் ததுபெருமற்
சிலலுகிரச கிரலை வெட்கிச சிறைவிரித் திருப்ப தோர்பாற
சொல்லுநற் றிகிரிப் புளளுத் துணைச்சிறை புலாததிக் கோதிப்
புலலுயிரப் பேடை யோடு புளினமே னடப்ப தோர்பால, (௭௨)

மண்டனரி வுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிராதா லன்ன
துண்டவண் டானஞ் சூழந் தொழுகிச னொருபா னீருட்
கொண்டருந் தாக நீங்கிக் குதிகுமா வினங்க னோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மேர்ப்பால, (௭௩)

இனனதன் மையரீர் வாவி யிருங்கரை தனனி லெய்தித்
தன்னமர் பேடை தனைத் தழீஇச சிறைக் கரத்துள்ளாகி
யன்னமா தரவிடு புலலு மதுதெரிந் தணங்க ஞாமேற
பன்னரு மாசை கூட விருந்தனன் பரிவுந் திற்ப்பால், (௭௪)

வேறு

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிககடை குழைக்கய னடப்பக
குஞ்சர மருப்பினிநு கொங்கைகள் குலுங்க
வஞ்சியென வேராபுலை மடநதையவ னுற்றாள். (௭௫)

மனறலகமழ மாலையணி வராகுழ றனககு
மினறமிழ மொழிககுமை விழிககுமெய பொளிககு
மெனறளி ரடிக்குகிர வேறுலகி லெரப்பண
டெனறவ் டனக்குவமை யாவாபுகல கிறபார (௭௬)

எராமருவு நூனிக ரிடைக்கொடி துடங்கத
தாராமருவு வராகுழல சரிநீதி விரிந்தே
யாரபத மிரங்கவரு மன்னடை மிவ்வே
மாரனிக ரானசுகு மாரனெதிர கண்டான (௭௭)

பொன்னுலகில வரமுமட மரதுகொல பொறிப்பைப
பன்னக நகரக்கனுறை பாவைகொல பசுங்கார
மின்னவிர சிலம்பினுறை மெல்லியல்கொ லென்ன
வின்னன நினைந்தபி னெழுந்தருந் லெடதி. (௭௮)

சேயவரி வானவிழி யிமைத்திடு திறத்தார
ரோயநில மீதடி மீத்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிவ ளென்னத
தியகுண வேதியன மனத்திடை தெளிந்தான். (௭௯)

மங்குனிந முறறிடு மடப்பிடியை நாடும
வெங்கய மெனத்தனி விராந்தமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருறறிடுவன யாவனிவ னென்னத
திங்கணிகர வாணுத றரித்தன டிகைத்தே. (௮௦)

ஏமமணி மாலவரை பெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலமுனின் மீதெழு தடித்தின்
வாமமிரு றேரிடை மடநதையரை வெலலுங்
காமனிவ னுமென மனத்திடை கணித்தான். (௮௧)

உடபுலமை யற்றுமய லுற்றசுகு மாரன்
மட்குட மெனத்திரள வரைப்புய மிலக்காயக

கொடபுற நெரித்தபுரு வசகிலை குனித்தே
கடகலை தொடுக்கஷி ரக்ககடல குளித்தான. (அ௨)

முளைத்தெரி கனறகணைய முகந்துருவ தென்ன
விளைத்தமரில வென்றிபுனை வேளகழையி னீளவில்
வளைத்துமண மேவுமலர வரளிக றிரந்தான
துளைத்தவ னுரத்தினிடை தூவலள வாழ (அ௩)

மெயவச மழிந்துதமுன மீதிக்மெழு காகிப
பொயவச னமனறிது புலங்கொளுதி பொன்னே
உயவதரி தாமுயி ருலந்துபடு முன்னுன
கைவச மெனுவைவ கரைந்தன னிரங்கி (அ௪)

இசுருவளை வாராவிலி னிருத்திமத னேவு
மகருவளை வாளிவரு மென்றுமன மஞ்சேன
மீசுருவளை மீதுலவி மீளுநின் முகத்தின
மைகருவளை தானருள வழங்கலுநின் மாதோ. (அ௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயதுவா வாயி
னாமுறு வானில வருமபிடி னன்னுத்தான
கோரமுறு மாரமு லெனக்குட னிசைக்க
னீரமுறு வானிலவ தெனசெயு மெழுந்தே. (அ௬)

கூடவினை யாகவளர குமபமுலை யென்னு
மாடன்மத மால்களி நெனங்கைவச மாளு
னீடனுவ ண்கடியமா நித்தமுயி யறழம்
வேடனுயா வேழமதை வேறணமிகை யனறே. (அ௭)

தூயகு முதத்தினொடு தொண்டைதுவ ரொக்கும
வாயினித முறறகுடி நீரது வழங்கிற
கரயமுட னத்திகள் கனறறிவரு பித்த
மேயவீர கபபெரிய வெப்பவியு மெற்கே. (அ௮)

என்றலை மருட்டுகுழ லுக்கிணைய கூறித்
துன்றலை கடறபடு துருமபினிலை யறறேன
மன்றலை மிக்கமழு மலாககர மெடுத்தத்
தன்றலை குவித்திருச ரண்டொழுது வின்றான. (அ௯)

மமமருற வேன்கலை வருத்தமய லென்னு
மமமகர வரரிதி யடக்கலரி தாகி

விமமன மீதது வெளிப்படைசெய வானாயப
பொமமனமுலு யானசிறிது புனனகை புரிநதாள. (௯௦)

செம்பவள வாயிதழ் திறந்தெயி றிலங்கக
குமபமுலை யாணமுறுவல் கொண்டகுறி கண்டே
வெம்புதழ் லொத்தவிர கத்தினின மிகுத்தோ
னம்புய மலாககையவ ளங்கைமலா பற்றி (௯௧)

ஏகமன மாகியிரு வேருமெவ ராலும
டோகவரி தாகுமொர பொதுப்பரிடை புகு
மேகநிறு*மானபிடி யுங்கரட மேவு
நாகமு மெனக்கலவி நன்னல றுகாரதே (௯௨)

வேறு.

இன்றளவு மனறுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மன்றளவும் பிரியாம லிருப்போமென நலராத
மென்றளவ முகைககையும வேதியனு மீசைநது தமமிற
புன்றசைகண் முடைகமழும் புலைப்பாடி தனித்புருநதார (௯௩)

தரைபயிலான பசுமபசை தனைக்கவவி யிசுத்துகளுந
குரைமுகநாயச சிறுபறழின குறுங்கழுத்தி னெடுக்கயிறற்ற
சுரைபடாளை புறகுரம்பை துணறுகரும் புதலவாபிணித
தரையினைசை திடுசதங்கை கறங்கிடவீரத் தாட்டயாவார (௯௪)

அணைதிரைநன மணிவறன றி யாரத்திடுமார கலியமிழ்திற
கிணைபுலமென மொழிபயிலா விளங்குழவி பசிக்கிரங்கித
துணைமுலைப்பால சுரந்தருத்தித் தோற்பாய நன்றிறுயிறறிப
பிணைவிழிப்புன புலைமகளிர தாலாட்டு மிசைபெருகும் (௯௫)

பிறங்கியுபுன மாலைகளிற பெருங்குடம்பெய விழிபருங்கி
கறங்குபறை முகத்தறைநது களித்தாடி களைத்துவிழுக
துறங்குபறைப் புருடாதுயி லொழிந்தெழுவான புலரிதனின
மறங்குலவு முடபடைக்கால வாரணங்க ளோலமிடும், (௯௬)

இத்தகைய புலைச்சேரி தன்னிலிருந திருண்டமன
மத்தனென்ப புண்புதின்று மதுப்பருகி வசமழிந்து
முத்தகையை புலைமகடன முலைநலத்தே மலுதுகாந்து
சித்தமிக்க கீளிகூர்ந்து லிலைவகல கழித்ததற்பின (௯௭)

பங்கயக்கட புலமகளாற பன்னமெனப் பகாவயிறறுச
செங்கணிகழ மழவிடைபோற செனிததுதித்தார சிறுவரைவ
ரங்கவாக்கு மதுப்பிசெத மருத்தியருத தியினவளாக்கப்
பங்கமிசுவ கடற்புவியிற பாதகமைந தெனவளாடதார. (௯௮)

மன்னுநெடும பொதியவரை மனறலகமழ தெனறலுடன
பன்னுதமிழ பயந்ததெனப் பண்ணவாபற பலாபயிலும்
பொன்னுலகி லரமபையுருப் பசிரிகரம் பொறபிணுடன
பின்னுமிரு கன்னியரைப் பெற்றுமனப் பிரியமுற்றார. (௯௯)

மறமறவி யைவரென வளருமைநது மைநாருடன
கழைவடிவாட படைகதைகூடங் கலைநெடுங்கார முகந்தாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைத்துப் பொருள்கள வவவிச
சிறைபடுகீரக கயலககூரநத சிரலையெனக் கடிதகலவான (௧௦௦)

அநதனொண ணிலாகுமககன றுனிடப் மளவிறநத
கொநதவிழநாண மலாககோதைக் கோதைடாகள குதலைபொழி
மைநதாரரை முதிர்விருத்தா வருநதுறவா வருநதுறககொல
விநதவிக்க கொலைகடமமை யாவாகணித தெடுத்தாரைப்பார (௧௦௧)

புககுபுனற றடங்கலாயிற புரிதருகண ணியிற்படுத்த
தொக்கநெடுங் கயலினாதோ தோலடிப்புட டிவாழுடடாண
மிக்குயாவண டானமுடன விரிந்தசிறைப் பெருமபோதாக
கொக்குமுதற பகங்களைக் கொன்றுகொன்று தின்றுபின்னும் (௧௦௨)

மேவிவளா வனங்கடொறும் விலவனக்கி விறறபசுழி
தூவிவெரு வொடுகுதித்தத துளளுபுளளி மானினங்க
டாவியுக் கிரலையுற றலைக்கேழன மரைக்குலங்க
ளாவிசெகுத தூனருநதி யடுபுலிபோற றிரியுமநாள். (௧௦௩)

விரிந்தகொடு வினைவசத்தான மெயிற்பிணிகல் பிடித்தலைத்துப்
புரிந்தசுரு னிருளோதிப் புலமகன்பெரன றிடப்பலம்பிப்
பரிந்தனலின் மெழுகாகிப் பற்பலநாட் பயிலபெடையைப்
பிரிந்தவனற்றி சேவலென்ப பெருநதுயாக கடலவீழந்தான. (௧௦௪)

எழுமயங்கு முளந்தேற தேங்குமுடற பொறைகோநது
விழுமிருகட் புனலகுமிழி விட்டேரட விமயிவிமயி
யழுமசனிக் குடைநதுபுர ளாவெனநீ ணிலநதலையா
வழுமிரங்கும் வெதும்புறுநெட் டியிரப்புவிர்த்துப் புழுங்கிடுமால். (1)

கண்மணியே யெனதரசைக கங்குல்விடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியினவாய விண்டுமிழும் வெணடரளத்
தண்மணியே பாறசலதி தருமமுதே தயங்குநதி
ரொண்மணிரீத திடுமரவி னுனையிழந்து முயவேனோ, (௧௦௯)

துப்புறமுசெவ் வாயிதழா துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக் காராமுகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெப்பிறவி பிறந்துனைநா னினிக்காரணப் தென்றயரும், (௧௦௯)

ஓங்குனைய பெருந்துயர முழந்துமிக வருந்தமநாட
பூங்கமலக் குறுமுனைபேற புடைத்தருமபிக் குமிழ்ததெழுந்த
கோங்குமுனை யெனக்குலவக் கொங்கைகளங் கவனளித்த
மாங்குயிற்சொல வியாவிரக் மருவுமங்கைப் பருவமுறறா (௧௦௮)

மாரிவளந் தருமுகிலை மணிகருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ செழுந்தனாகள விளங்கிதழிக் கருங்கனியை
நீரிலெழுளு சைவலத்தை நிகாததுறையது நெறித்திருண்ட
காரிருளின பிழம்பென்னக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள, (௧௦௭)

கஞ்சநெடுங் கயலகமழுவ காவியினை கணைக்கிணையா
யிருசுனந்தோயந் தடலனங்க னாகமங்கற நலைகடலி
னஞ்சமுதங் கிலநிலங்கு நகுமணிப்பொற குழைக்கிழித்த
வஞ்சமிகுங் கொலைபயின்று மதாத்தனவால் உரிவிழிகள், (௧௧௦)

கன்னியாக ளின்னனந் கலைவளந் தமதியமொப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தாயமுனை முறுக்குடைந்து
மன்னியமென் றோடவிழும் பதனோக்கி மதுகாவா
னின் னிசைப்பூம் பொற்சுரும்ப ரிருந்தென விருந்தவனும், (௧௧௧)

செக்கொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலும்பகைப்பக்
கைக்கணைகொண்ட டார்துமதன் கடுமபூசல பொரகனலின்
மிகக்கொடுங் காமமெனும் விடநலைக்கொண்ட டாறறிலுங்
மக்களிரு வரையுமன் மருண்டுமனை யெனமணந்தான், (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகண்மார்பிற் பிறங்கியபொற சுணங்குபொழித்
திருவனாக னொனவளரு மிளமுலைக்கோ டுழுதுழக்கப்
பொருவருமா நீரவினுடன் புணர்தலை னுகாந்திநான்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு உடைப்பயந்தா (௧௧௩)

தனாமிசைத்தன் புதலவியாக டாமீனற தீனயரிரு
வளாயுமன மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமிது வைத்தமுறி
கிளையெறிவா ரிதிபிறந்த தெளளமுதக குதலைகளகேட்
டுனாதருவெண் ணுனாசசனாபூ ஓடாட்டிவளாத துவபபுறான். (ககச)
வேறு.

இவ்வண்ண மிங்கிவன்ற னிருநதிநொட் பசும்புரவி யிரவி தன
னை, மைவண்ணப் பாரதளபகு வாயினிற்பெய துமிழகாலை மறை
யோராக கெல்லாரு, செவவண்ணச கனகமுதற கலைமுலைப்பாற ருனா
விடுஞ் செருத்த னல்லான,கொய்வண்ண மலாககோதைக் கோமகன்ரு
ன ருனமிக்க கொடுப்ப வாங்கி (ககடு)

வந்தநல்லந தணாகடமமை வனசசரியின் மறித்தருத்த மைநத
ரோடுந, குந்தநெடுங் கதைவடிவான கொடுமரஞ்சா யகங்கனிற்ற கொ
டிது தந்தஞ், சிந்தவுடற செனுககைசெய்த கலக்கியவா கைப்பொருள்
கள சேர வவ்வி, வெந்தழலூர் விழித்தறுகண மிருகாரி பெனத்தனநி
ன் மேவி லுனே. (ககசு)

பல்லொடிகு கவுனொடிந்து பழுவொடிந்து முழுவெழுவிற் பனை
தந் தினடோட, கல்லொடிகு காமொடிகு காலொடிகு மாடொ
டிகு கலங்கி வாயிற, சொல்லொடிகு பனவொல்லாம பதைத்தமிர
ந துடைத்திலககுஞ் சுடாவேன மனனன், செல்லொடிகு மூமத
ருங் கோயிலவா யிலேநோக்கிச சென்றா ரனறே. (ககஎ)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வென்றசொற்றிணை டிறலவேந
தன செவியிற கேடடுக, குன்றுறழ்கோ புரவாயிற காவலனாக கூயவ
னாக கொணாமி னென்னப, பொன்றுயிலு மணிமாப னரசிருக்கு ம
ண்டபத்திற புருத்தப போனா, கன்றுமனத துடனவாதங் காயமுறுங்
காயமெல்லாங் கண்ணிற் கண்டான். (ககஅ)

யாவரிது செய்தனரிங் கெனவின்று நீயெமக்கீண டந்த தெலலா
ம, பாவநெறிச சண்டாள னெருவனமைநத ருடன்மறித்துப் பறித்து
க கொண்டே, யாவவென வளைத்தடித்திட் டாயுத்ததா வவஞ்செய்தெ
மை யடந்ததா னென்னக,காவலனவா யிதழுதுடிப்பக் கட்டழல்கான்
றெருகைமற்றைக கையிற ருகடி. (ககஊ)

மூன்னின்ற முட்டவருளைவான் மடங்கனிகா படைத்தலைவா மூக
த்தை நோக்கி,மின்னின்ற விறற்றானை கரத்தானை சிலகொடுபொங்
விளங்கு செய்கே, மென்னின்ற கதாசுருக்கி யிரவிகுட திசைக்கடல

வா யெயது முன்னாக், கன்னின்ற மனத்தவனைக் கடிதோடிக் கொ
ணாமினெனக் கறபித் தானே. (௧௨௦)

ஆயவரும் விரைந்துகதை யாழிசிலை வாளியொளவா எயிலவே
லேந்திக், காயவருங் கடுமறவி தூதரிவ் கொனவெருவக் கண்டோரா கா
னிற, போயவனை முடுக்காமரப் பொதுமபாசெறி யடவீதொறும் புழை
ககை வேழஞ்சீயமுசு செணகுபுலிதிரிசரிகடுருவியவருந் தேட லுற்றா.

கையரிக் கொண முடுஞ்சேனைக் கணங்கண்டு மருண்டுமனங் கல
ங்கிக் காதன, மையரிக்கண ணியரோடு மக்களோடு மவ்வனத்தின் ம
றைந்து வைகி, நெய்யரியிற் றீக்கொண்டு நனக்கற்றும் படிற்றொழுகக்
கெனடிக் ளோதை, செய்யரிநகா னகனநிறவிற பற்பலகா வதங்கடூது
சென்ற பின்னா (௧௨௨)

காட்டியசெந் திறச்சூட்டி வாரணங்கு யழைப்பவொற்றைக் காற
றோ தூண்டிசு, சேட்டிளஞ்செங் கதிாப்பரிதி கீழ்த்திசைக்க ணுதயவ
ரை சேருங் காலை, நாட்டியதி வினைக்கொடியோன பயமூல மாநடூ
து நரங்கு கினப், மூட்டியவூ ணவதேயப் புடையிலொரு வரைச்சார
லொளித்திட டானே. (௧௨௩)

தொலவினையின படிநெடிய வரைவனங்க் கொறுமுழுன்று தொ
டூந்து காளிற, பலவினையம் புரிந்துவழி மறித்திரலை முயலுமிடப் ப
னறி மாண்கா, கொல்வினையஞ் செயதுகடுங் கொடுங்குதற் மிவனெ
னப்போ கொண்டு நாளு, நலவினைய மொன்றுமின்றித் திவினமே
ம் படச்செலுத்தி வாழு நாளில். (௧௨௪)

அவ்வளாயி் னெடுஞ்சாரற் கரைக்காதத் தளவையின்மா ல்யனபுத்
தேனா, தெவ்வவாவென் றிடுகுலிசப் படையோன்மா னுடரொவருங் தி
ரண்டு பேரற்றக், கைவவாபொன் றுரித்தருளுங் கறைமிடறறுக் கண
னுதலகட் கருனை நலகிச, சைவளாயி் டேறறுகிறபான் வீற்றிருக்கு
நாகநகா தானென றுண்டால். (௧௨௫)

அநதகாப் பூசார்பாத திவாவணிகா சூத்திராமுன் னாயி னோரும்,
பந்தணிகைச் சந்தமுலைப் பண்டருசொற பைந்தொடியாரா பலரும் பா
னற, கொந்தவிழ்நாண மலாவாசங் கமமோடை களிற்ருழ்மிக் குளிர
கீ ராடிசு, சுந்தரஞ்சே ராசார முடித்தபின்னா சாரமிகு சுதத் ராகி. ( )

வெய்யடுகாரிம் பாதகங்க் னீராகருந் திருநீறு விரவச் சாததித்,
தயயமணிக் கண்கிணையின் றொடைபுனைந்தஞ் செழுந்தோதித் துலங்

குஞ் சோதிச், செப்யமணிக் குண்டலங்கண் முதலாம்பொற கலனிலங்
கச செக்கா மேனி, யையுனுறை நருடருகா கேசசுரத்திற சென்று
தொழு தனபு கூட (கஉஎ)

வெண்டரளத தொடைநாற்றி விதானிதது நெய்த்தகனி விளகரு
மேற்றி, வண்டமரும வலம்புரிமா தவிமுலலை மலல்கைசெவ வந்தி
பிசகி, தண்டளிரசோ மணமிகுத்த மந்தாரங் கரவீரஞ் சாதி வாசப, பு
ண்டரிகங் கருங்குவளைப் போதுகடு யருசசீனகள் புரிந்து போற்றி. ( )

சங்குபட கந்தமிழத தளநதாளந தழங்கியசல் லரிமல் லாரி
மங்குன்முழக கெனமுழங்கப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராடக
கங்குற்றிற் கண்டியிலா தண்டாபிரா னருட்கேரலக கடலிற காரி
ஐங்குசிவ நிசிவிரத மாசியிற்பிற சதூதத்சியி னோறக லுற்றா. (கஉசு)

நாதுணரா னலவினையொன் றிருந்ததொற சுருமார னிருபொற்றோ
ட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ணுமைபாகன சன்னிதிமுன மேவிவா
சத, தாதுலவு நந்தனங்க டடவிமட மனைவியாகந தற்குச சூட்டப்,
போதுகொய்வான் போதமந்தப் பேரதுகண்டா னவண்டநத புதுமை
யெல்லாம். (கஉ0)

இங்கிதொற புதமிதவெ னிரவிலென்றத திசைநோகரு மெ
லை மாநத, ரங்கணிறைந் தரகரசங் கரவெனழு வைந்துகன்ன லகன்ற
பிணனாத், தங்கியபொங் கொளித்திபத தட்டேநதிப் பரிமாறுஞ் சமய
ந் தன்னிற, திங்களணி செஞ்சுடையேர னினிதுறையுஞ் சிவலிங்கந
தெரிசித்தானே. (கஉக)

மீட்டுமநத வனதகிலெய்தி வெவவீனகள் பலபுரிந்த விருப்ப
நெஞ்சிற, கட்டிமனைக கிழத்தியரோ முனபகல நுகாந்துகிணனுட் க
ழிந்த பிணனா, வாட்டுபெரும பிணியலைப் மத்துடைகருசு தயிரின்ம
ன மறுகி மாழ்சி, யீட்டுபெருமபாதகந்தா னிறநததெனத தனதுடனீ
த திறநதிட் டானே. (கஉஉ)

வேறு.

பெரிய வாயாகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை பெற்றெழுந்
தெரியு கீள்வடவை யொத்த குஞ்சிய ரிடித்த சொல்லினா துடித்துநீ
சொரியு மாரிமுகி லால காலமிவை தொக்க நீலவரை யொக்குமா
கரிய மேனியா சிவந்த கண்ணினாகள் காஸ தூதர்பீலா மேவினா. ( )

தால மொத்தகர மீதெ தித்தசிலை தண்டு வாளிவளை சக்கரஞ்
ஞல மிகவடி வாளசி ரத்தொனக துணிசுரு நீடிய கணிசுகூர்
வேல முற்கழுமுள பிண்டி பாலமொடு வீச பாசமிவை கொண்டுநீள்
வால சைத்தமிரு புலிபுல் வாயினை வளைத்ததா மென வளைத்தனா ( )

பற்று மென்பாசிலா பாவி யாவிபத நிபப ஸைக்கலிரி பாறையி
னெற்று மென்பாசில ரீர நாவதனை யீரு மென்பாசிலா பாரெலா [முன
முற்று ணாரதுகொலை செயத காலகர மொடிததி னென்றிவை யுறாதது
மற்ற டம்புய முரிந்து சிந்திட விரிந்து கடடினா வருத்தியே. (கரு)

அடிப்பாபறபன விலங்குகொன்றுதசை யன்றுமெனதுநனி தின்றுபல
லொடிப்பா மாாபுபழு வுடு தைப்பாகதை யோசசி மேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பா பாசமுத கொண்டு கண்டமதி லிடடி துககியிரு கையிலும்
பிடிப்பாகண்ணினை பிதுங்கவீரத்தென்றி பேருவாரமுயலு மெலையில்.

வணங்கிமுநதியெதிர நின்றநுதினை வருவென்றெழு வாயிலவாழ
கணங்குசென்றொரு கணத்தினையதியடு காலதூதாக்கொடு போக்குண
குணங்கெ டாதசுரு மார னைக்கயிலை கொடுவ ரசசுதி கூறெனப [ன்
பணவகொளபாம்புமதி பாணிவேணியணி பரமனறகருணை பண்ணினு

போற்றியங்குவிடை கொண்டுவாயிலிடை போருநுநதிகண நாதாபோ
நுற்றி னுருயிர குடித்த காலனருள கூர வதசுரு மாரனைத் [யக
தேற்றி யாதாவு செப்பி யறபினொடு செம்பொன மாமணி விமானமீ
தேற்றி யோநொடியில் வமமினீனென வியம்பியங்கவலா யேவினான்.

நீற ணிசிலரு நெற்றியாமிக நெடுத புன்சை— முடித்துளா
ரார ணிரதருளு மென்னை சேவடி யகத்தி ருத்தியரு ளன்பினு
ருற ணிரதுவரு முகரு தும்பற வொருக்கி யோசைகள் பெருக்கண்
பேற ணிரதுகிள ரிச ச தககிரி பிரிந்தி டாமலுறை பெட்டினா. (கரு)

தாம மாகமிரு கண்டி கைத்தொடை தரித்து ளார்வினை யரித்துளா
ரோ மால்வலா யசைத்தொ கையினி லெடுக்கு மற்புய மிடுக்கினா
நாம வேறிகிரி கொந்த முற்கழுமு ண்கு கதைப்படைக ணவியநீள்
வாம மேவுவடி வாளி னோடுதிதன் மறலி தூதரிடை மருவியே. (கசு)

விடுமி னீர்தமறை வேதி யன்றனை விடுதி டாவிழல் விதர்படை
பெடுமி னெழுமுட னெகிரந்த வெஞ்சும ரீயாறியுங் களவலி யாவையுங்
கெடுமி னங்கமுடி புயமெ னும்பெரிய தீரியி முத்துயினா பெய்தகைக
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்குளெதிர கூறி னாவலிமை கூரவே. ( )

வேறு

முனிவா போன்மிக நீதி பூசி முறுககி வேணி முடிததுளிர்
தினையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செயதி லீரெமை வெயயநீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசி யடாதது வண்மை நடத்தல்
ரினைய ராயிது செயத நீரிவண் யாவ ரேவலி நெயதீனிர். (கசஉ)

என்று வன்றிற லியம தூத ரியமப லுந்தவ ரென்றுபொற
குன்றுகொண்டுமுன முப்புரந்தழல கொள்ளமென்னகைகோட்டிமான
கன்று கொண்ட கரத்த னாயெதிர காமனைக்குள் விழியழற
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னணபா பின்பிது கூறுவார். (கசங)

துண்ட வானமதி கங்கை மானதி சூடினோனிசை பாடிமா
வண்ட ருமலா முண்ட காசன மறைய வனபொறை மண்டல
முண்ட மான்முத லுமபா மங்குவ ரிம்ப னென்பதை யுன்னிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட நீதி லிருத்தினோன். (கசச)

கரீல னொயிர கரல வேயொரு காலி னுலுதை செய்தநீ
டரல மேசிக ரந்த காசுர னவனை முததலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மாபு துளைத்து வானி லுயாததியோ
லோல மேயின வாலி பாலி யுலசரு மட்டு முனககினோன் (கசரு)

திருக னாசல மதனை யம்மை திடுக்க மெய்த வெடுததவ
னுரிய மாமணி முடிபு னைந்தக மொருப துங்கர மிருபது
நெரிய நாரண னேன மாய்முத னேடு பாத மிரண்டிலோர
விரிய நானமல ஈடியி னாயக விரல முத்தி மிதித்துளான். (கசசு)

உறுதி வானவா மான வாககிடை யுழி ருமல் விலக்கவுரு
சிறுமை தீர்தர முத்தி பததிகள் செயத வாககருள் செய்யவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெறியி னுங்கணும்
பெறும தாசல வதன னொயொரு பிள்ளை பெட்டொடு பெற்றுளோன். ( )

நாலு மாமறை யோது நான்முக னாரி நாகி நறுககிவந்
தாலு நீடிணா யத்தி யுறறெழு மாககர் பறக டகாததுற
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தகக னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினோன். ( )

கொடிய தாரக னாயி ரந்தலை கெண்ணட சிங்க முகன்கடற
படியின் மிகுபுரத்தூர் நீதிசெய் பறப னுனவா குலமெலாம

வடிக்கொள் வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான் நாடு புரப்பதற
கடியா தீவினை யறவ் ருட்டரு மறும கத்தனை யருளிஞேன். (கசக)

ஏவ யாமிவ னெய்து கின்றன மிககி வனறனை விட்டுகீ
போவ தேகட னென்று கினறுங் பொறுமை யோடிவை புசலவும்
பாவ சாகர மான மானமில் பனவ னைப்பல ரகினவாய
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னாவலி பேசினூ. (கரு0)

மட்ட நப்புரி புனறொ ழிறசுரு மார னாவ னைப்புயக
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனா கட்க னற்பொறி ககவாய
விட்ட னைத்திதழ பறக டித்த விடுதது கேமி யெடுததுவே
றொட்டி லககமில் வாளி மாமழை தூவி னூகிவ தொண்டரே (கருக)

சரமு நிரதனா வாக ழறபுனை காறு னிரதனா கவுளுடன
சிரமு டைநதனா குல வேலகதை திகிரி காலவனை சிலைநெடுந்
சரமி ழறதனா குடாச நிரதனா சவிகு னைநதனா தமதுவென
னூரநெ நிரதனா தெனபு லதநிடை யேடி னாயம னுதனோ (கருஉ)

வேறு

படிபுகழ்விஞ சையாரபபுக கருவிதட விசுருதிப பணகள பர
ட, விடியொலியின் மிகவதிரு மநதரதுந துபிமுழங்க விரண்டு பாலு
ந, கொடிகுடைகள் பலநிலவக குலவியநற கறபகப்பொற கோட்டி
ற பூதத், கூடிசுமழபூ மழைபொழியக கறறைமணித திரனெடுவகா
ற கவரி வீச. (கருங)

நகுமார நகைக்கருங்க ணரமபையாபல லாணடிசைப்ப நவவ
யிற றீராத, சுசுமாரன றனைக்கவினசெய மானமிசை கொண்டனை
நதார் சுராகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழித்த தனிநுத
றகட் டலைவன வைசு, மிகுமாரத் திரளசாயத தளளியரு விப்புனல
பாய வெள்ளி வெற்பில. (கருச)

பொங்குகதிர விமானத்தி னின் றிழிநது நகதிவிடப புகுநதுபொ
றபார, மவகுறவழ வனாயரசன மடப்பாளை யிடப்பாக மருவத தா
ன, வெங்கரிககூற றேநதனையின் வீற்றிருக்கும் விமலனைவெண
டிகளாகள் வீசுவ, கவகைநதி முடித்தசடைக் கணனுதலை கணகுளிரக
கணனுற றுனே. (கருடு)

கறைதெறியுங் கருநதாதைச செநதாதிற் புரிநதனமை கடுபப
நீதி, பொறையற்றிவொன றில்லேனை நல்லறிஞ ருட்கூட்டடிப புர

MAHAMAHOPADHYAYA

நதாய போற்றி, யிறைவபரம பரனென்னவீழந திறைஞ்சுதலு மெம
துருப்பெற றிருத்தி யிவலு, னறைதருந கணங்களுட னெனத்திரு
வாய மலராதமல னருளிச செயதான. (கரு௬)

அகணத்திற ஈகுமார னரனுருப்பெற றுண்டிருநதா னமரி
றோற்றுத், தெக்கணத்திற சென்றடைந தூதாசமன றீனத்தொழு
து திரைநீ ருண்ட, மைக்கணத்தி னசனியெனன வந்தெமமை யடித்
தறிவின மறையான றனைப, பொக்கணத்திற பலியிரப்பான க
ணங்களகயி லையிற்கொண்டு போனா னொன்றா. (கரு௭)

கேட்டவுட னிருவிழியுங் கனற்பொறிகான றிட்சினமீக கிள
ரச செயய, வாட்டடகை புடைததுநெறெம மதிகார மெனப்புக
னறு வரைகா போலுந, தோட்டடங்குள குலங்கநகருச சித்திரகுத் த
னேநோக்கிச ஈகுமா ரனபா, லீட்டருந புண்ணியங்க றுண்டுகொ
னீ தெரிநதுவினாந தியம்பென றுனல (கரு௮)

மற்றவனுந தோநதுசுரு மாரனெனுங் கோரமிரு மறையோ
ன றீமை, முற்றுமிபற றித்திரிநதான செனமுதலினறுடல முடியு
ங்காறு, நற்றவமுண ணியமொழுக்க மிறையனவு மிலெனப்பின
னமனு நெஞ்சிற, செற்றமுட னெழுநதுநிச செனனியான முன்னி
யான செலவ னென்றே (கரு௯)

சிழலுமிழுஞ் சனக்கிரியி னீலமுடி விருநத்தனை நிகரப்ப ிண்ட, சு
முறருநக கணடைகண்டத தகைநடிபோத திரிந்தோறுந் தொனிக
கவநத, வழலுமிழகட பெருமபகட்டின மிசையேறிக குறையிறைவற
கறைவான செம்பொற, கழலணிசித் திரகுத்த னுடனறுநா சூழ்வா
த்திண கயிலெ யெய்தி. (கரு௦)

அண்ணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னனனப பாகன,
பண்ணமாயாழக் கநதருவா விஞ்சையர்வா னவாமுனிவா பலரும
போற்ற, வொண்ணறுமா மலரக்கரத்திற பிரமபுறறிச சுறறிநதி
யுலவ வநதி, வண்ணனுறை பேரவைக்கட் புருந்தொதுங்கி யொலகி
மின்று வழத்தல்செய்வான. (கரு௧)

ஆதிநடூ லீறிலியா யானுடன் பெண் ணலியலவா பவைபுமாரிச,
சோதிபெறு மருவுருவாயத தோற்றுசரா சரமனைத்துந தோய்நத
தோயாப், பாதிமதி துதற்பேதை பாகனுமா யேகனுமாயப் பகர்தற்
கெட்டாப், பூதிபூனை திருமேனிய் புனிதநின்று மனாததார்களை போ
ற்றி போற்றி. (கரு௨)

இத்தலையா ரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவுடம் யாப்புற
றோவகன, மத்தலையா வமராகடைந் திடவடவை கருநிறமாய வாத
தென்னக, கத்தலையா ரிதியுதிகருவ கடுவொடுக்கு மணிமிடறமுய கரு
தா ருனுண, முத்தலையேற கரகாலு மறைபுகழு மைந்துமுக முதலவா
போற்றி. (கசு௬)

உலகுயிர யாவையும் படைத்தற கயனாகிப் புரந்திடுதற குவண
முரு, மிலகுமணி மாரபின்பைத் துடைத்திடுதற குருத்திரனாய்வையு
மன்றி, யலகிறு வினையாடல புரிந்தருளு ரு பராபரனீ யாதலா லுன,
சலசமலா மருட்டியசே வடியடியேன புன்றலையிற் சாததினே னுல ( )

என்றிறைய துதிக்கறி விழுகதெழுது வாயபுதைத்தங் கெறியும
பாசம், வன்றிறலசோ தண்டமுதன முதநினையைத் திருமுன்னே வை
த்துத் தாழ்ந்து, நின்றினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம் போதுமென ரி
கழத்த வீச, னுன்றிறமயா துன்னுதைதி னுறுகுறையே தெமமுனீ யு
ரைத்தி யென்றான. (கசு௭)

அரியயனே முதலராக கடுத்ததொழில் செய்பபுரிந்தா யவாக
ளங்கங், குரியபடி நினதேவற படிபுரிந்தா குறையிலொற குலகத்
துள்ளோரா, புரிகொடுநீ வின்களறிக் ததற்கினைய தண்டமெனேபு
புரிதி யென்றா, யெரிநாகி னவரவாகள வின்களறிக் தூட்டுவித்தே
னினறு காறும். (கசு௮)

எமபெருமா னீபணித்த கற்பனைக டவறிலனீ டிஞ்சி யோங்கி,
யுமபருல களவனவுங் குஞ்சரநற் புரியினினைத் தொலிகு முநீ, ரம்
பரவம் பரப்புடவித் தேவாகுலத் தினிறறோன்றி யறத்தை நீத்துக், க
மபமிலா துளத்திரவிற கலைகலனபொன நின்கதிருடுங் களவனாகி. ( )

விலமகளி ரலலாதங் கற்பழித்து முலைப்போகம் விழைவிற று
ய்த்துப், புலமகடோ ணலறுகர்ந்தங் கவனூயிரத்த புதலவியரைப் பு
ணாரது சாதிநிலைதவறி யுனருகதி வேதிபரா னினமடவரா நீத்தோ
தமமைக், கொலைபுரிந்த கொடுமறவன சுகுமார னென்றொருபோ
கொண்ட தீமோன, (கசு௯)

உயிருலக்குங் காலமது கண்டெனது தூதரடைந் துருத்து கெ
ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமின்றிப் பாசமதிற் பிணித்துவரு மந்த யேலை,
மயிருறுசென னிகணமூளை யுகத்தகாதது நின்கணங்கன வலிமைகா
ட்டிச, செயிருடனஞ சேனையெல்லா முரிநிதிநிது குன்றவென்றி
செயத் பின்னா? (கசு௧௦)

மைதவமுப கிரிச்சிறையீர் வச்சிரத்தோன முதலமரா வணங்கி வாழத்தசு செய்தவமொரு றிலலானை நவமணிக ளிழைத்திமபொ ற மேரி லேற்றிக, சைதவமற றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைத்தவ ராகுந கற்பனா சென்று, மெயதரிய நினதுபத்த தெயதுவித்தா ரிசூகு னையென றியமபிப பினனும (௧௭0)

கனமிருண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலி னறீர், வனவரிவா லுங்கடலனை வானமீனைக் கணித்தொருவா மதித் திட டாலுந், தினமிவனாருந் புரிந்தகொடும பாதகங்கட கிலக்கமில் லைச செபு மனனோ, னனவரத் தாண்டவரின பதம்பெறவும வழுக் குளதோ வதைதி யெனாருந் (௧௭௧)

அந்தகளைக் கடைக்கணித்தங் கரனுரைப்பா னந்தணரா ளின மா னேரகட, பைந்தொடியா பரலாவதை மீனமிருகம் பறவைகொ ண்று பகித் தினற, மறதைகுரு தரயபிரம சநியாசி சதூாவேதந தம மை நாளு, நிறதைசெயத் னீதிபிழைத் தொழுகலபொயச்சாண றுனா ததுசிதி கவரத் தினனும (௧௭௨)

கனனிகைபொற கலனிழந்த கைமைகுரு வினறேவி கணிகை தாசி, யனனியாபெ ணனனையவ ஞுடனபிறந்தார தனபுதலவி யனறி மாமன, பனனிசகோ தரிதூரத் திரியுடனே பதிவிரதை பழிக்குரு சாதி, மினனிடையா தமைக்கடன மிருகங்க டமைப்புணாதல வி ரதம் வீடல, (௧௭௩)

குறங்கூப நந்தவனங் கோயினமடங் களைச்சிதைத்தல குதினா யானை, யனந்திடுமென னெண்ணெயநெயபொன னுபயகோ முகி தான மாகவாங்கல், வளரந்தபெரு மரங்கடமைத் தறித்தனமுறை வி ரியரத் மலரைக் கொய்தல, விளங்குகிவா லயந்திரத்தங் களிணமலமுத திரமவிடுதல விளம்பி வற்றில, (௧௭௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்கனகந் திருடல்கனன மதித்து விற் குளு, சொனகுலருண குதகவீட டனம்பிதிரபோ சனந்தூரத்தா சோ று தினறல, தினகரனை யாரத்திணடு நாளேகா தசித்தமி திகழுவாவி, லனமருந்த லிடக்காததா லெடுத்தொன்றை யயிறலனா சாராரு செய தல (௧௭௫)

துளளுகடைப் பரிமுலைப்பால சுரந்தொழுகு செருத்த னலலாண சுருதி தூயோ, விளளுமுருத் திரமணிமா திரந்தேவ விகிரகம் வீ டுதி வேகங், கொளளுமத் கரியடிமை யபுடதங்கன னீரிகைதவனங் கு

வவு பன்ன, லென்னுந் நெய்தயிர்பா லெண்ணெயொடு கன்னுவிற்
ற விவைக வாதி. (க௭சு)

எண்ணருநீ வினையுரிநத கொடியோருளு சிலநிகிரோற் நயா
ம நானருந, தண்ணமுபு வாறுநங கடையாம வருச்சிததோர சமா
ன மிலலார, நண்ணருமா மகம்புரிந்து நதிபுடிநது தானமிக நல்கி னு
லும, பண்ணருந் பலவிரத மிழைத்தாலுமிதுபோலப் பயனறாராகே

ஆனனசிவ நிகிரிதத தாசகரு கேசகரத்தி லமுத பூறுந, கன்ன
னமொழி யுமையொடெமைக கண்டிடப்பெற் தன்னதனற் காயும
வெய்யோன, முன்னொதி ரிருளிமம்போ லுடைதசனற் திகனமுத
னா முயனற்பாவ, மென்னருந் கணங்களுநன கடிகினற் லின
பழகதி யீது பெற்றனா. (க௭ அ)

என்றிறைவன கூறுதலுந தண்டதான மீண்டுநாப்பா னிரக்க மி
ன்றிக, கொன்றினமான் றசையருநி மதுகருமதத மனைவியாதவ குழ
றகுச ஞுடட, மனதனமலா கொய்திவான வந்ததனி யனபுகொடு
வந்தா னலல, னுனறனரு ளிதவெனிமற் றுடாப்பதெவ னெனப்
பரம னுவனை நோக்கி. (க௭க)

எனடருமெட மீணயுளததன பிலோனு முளோனு மீநநா ளெம
ளமக, கண்டவாரோற் றவாபுசை பண்ணினாந் கத்யடைவா கால
நீந, தொண்டாதமைக கொடுமபாசந தனிலவீச்சித் துட்டவுருத தோ
னறக காடடித, தண்டமிழைக குதநலிருந றாதருக்கு மீநதவழி சா
றமகெனாந் (க௭ரு)

செநிநதவுயிர கவருதறகுச சேனெறிபோய மறந்தெனது சினவே
றறுதா, செநிநதபுரி சடைப்பரம நின்னடியா ளெனபவரை நீனைவிற்
றோரா, தநிநதநியா நிழைப்பாதண்ட மவாசெயனமற் றடையாள ம
றைகி பென்ன, மநிநதநிகாக க-லவீடமுண டருநருவாய மலாநதி
வைவான் வருததச சொல்வான். (க௭க)

சிரங்கனங் காதிரண்டெடந் திண்டிறற்றோ டாழந்தலிரு செங்கை
வாயநத, வுநதநிறகண டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திராவிலவோ
ருறறு வேணமும், வரங்கடரு காடகட மாமுகனைப் புழுகவகொள வடி
வேற்றானை, கழங்கொளவிறற் சண்முகனைத் தசமுகனோ டாககாதமை
க காய்நத மலே. (க௭உ)

பனாசிவருப் பமதாருஞ் சிவலிங்கக் தனைப்பூசை பண்ணு வோரங்
லினாகமழு நநதவனம் வைத்திடுவோர் கற்புடைய மினனா மிக
வுரைபெறுவெண் முருகீழ் பூசிடிலோர் சிவாலயங்களுஞ்ஞாறு கின்றோ
திரைபெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியா தமைப்பூசை செய்யு மேலோ.

நினமலமா மஞ்செழுததை யுளததமுதகிச் செபிதகிடிலோர் கீகரி
ன் மாக, நன்மதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகந்தவிரந்தோர் நாளக
டோறுந், துனமதியி லாததுற வநதனருக காலையனனஞ் சொன்ன
மீவோர், மன்மதியாற குளங்கவல கலலுவிப்போர் நிழலசாலை வழியி
ல லைப்போர். (கஅச)

காசியிரா மேச்சுரமபொற கணகசபை யாளுகா ளத்தி காஞ்சி
மாசிலகமுக குன்றமுது குன்றமொற்றி யூமருதூர் மதுரை ஸயா
ராசினமலறக் காடுவெண்கா டானைக்கா மாயூர மருணை புன்னா
தேசுதருஞ் சிரபுரந் நிருபபுதலூர் முதறறலங்குள செகததி லுண்டால்.

அத்தீலங்க டமையடைந்து புனிதகீர்ப் படிநதாடி யமல மாகிச்
சித்தமகிழந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்கந் தெரிசனங்குள செயதோயாரு
முததாசிவ நிசிவிரத நோற்றவாமற நிவொவாகு முதறபே ராகு
மித்தகைய ருன்றாதாக செளயரலா தண்டமிவாக கில்லையென்றான

கருதியசொற கேட்டுளத்தி னசசமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக கால
னைய, தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திடுமுத திரைநாங்கித தன
னாரொய்தி, வருதிரொனத் தூதர்தமை பழைத்ததான்செய் மாற்றமெல
லாம வகுத்துக் கூறி, யொருநிகிரி தனையுருட்டித் தெனபுலங்காத தினி
திருநதா னுவப்பி னோடும (கஅஎ)

இச்சிவராத்திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோமற நிற்பாய்த்
கற்றோ, கச்சையடுங் கொககைமவகை பங்கனூறை கயிலையெய்திக
களிப்ப றன்றே, யுச்சிதமாழிச் சூதமுனி மாதவாகேட் டெள்ளமுற்று
முருகிவாயான், மெச்சிமகிழந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளம்பினானே (கஅஅ)

சுகுமாரச்சருக்க முற்றிறறு.

அ ன் கு ல ச் ச ரு க் க ம்.

இன்னு மாசியிற் கெவ்விசிப பெருமையொன றிசைப்பேன
மின்னு வாராசடைத் துறவீரகா ன்ருமகெண் விழைவாற
றுன்னு நானமறைப பொருடெரி வியாதனைத் தொழுது
பின்னு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும். (க)

களங்க மாயக்குறு முயலுறு கதிமதி தவழ
விளங்கு மிருகிழுமந் தனகைமா நகரினை வென்ற
வளங்கொள சாகர புரத்தயல வளாவரை வனத்தி
லுளங்கொ ளோகையோ டிறைபவன ஸ்ரேஷ்டை யுடையேன. (உ)

வெண்ணி ணைத்தடி முடைகமழ வெடிக்குரல வாயா
னெண்ணில வேடடுவக கிளைஞரோ டினபமுற நென்று
நண்ணி வாழ்பவன காதினி னுலநால வாயின
றண்ணி லாமருப பரிந்தது குழையெனத் தரிப்போன. (ங)

தேனு நீடணில வாறகுற செநகினை மாவுங்
கானி ஸீயலுங் கபித்தநற கனிகளுங் கங்குள
மாலு மேனமான மரைமுயன முதலிய மாவி
லூனு மைவனத் துண்டியு முண்டிகொண் டிவப்போன. (ச)

பொங்கு வெஞ்சினத் தழலவிழிப் பொறிப்புவி போல்வான்
கங்கு லஞ்சனக் கிரிமுழக கொடுமழை காறு
மங்கு லோருருக கொண்டுவிந் தாலென வடிவந்
தங்கு மங்குல னென்னுள னொருதனிச சுவரன. (ஞ)

பொன்றி கழந்திடு மவ்வகை கருகொரு புணத்திற்
குன்றி யினவடக குடமுலைக் குழைக்கலை யடுக்கு
மின்றி ருந்திடைக் கொடிச்சியோரா கொடிச்சியை வேட்டாங்
கன்றி லுஞ்சிறைச் சேவலு மரமென வண்ணநாதன். (சு)

கொடிய கோளரிப பிணவுவெங் குருளையீன நெனைப
பிடிந் தைக்குறப் பேதையங் கிருமகப் பெற்றாங்
கடிய புல்லுகொச சுட்டியோ டரைமணிக் கடி
வடிவு சோதரு புதல்வருத் கணிநது மெழுவான். (ஏ)

உலாயிற் நீர்மையிற களிப்புறு மெயினனங் கொருநான்
பரையி னீண்மரத் துரித்திடும வறகலை வாங்கி

யரையி னீர்த்துமான றேறுசெருப படிகளிற் றெட்டு
விரையி னீடிருட குஞ்சிமென கயிறறிஞல விசித்து. (௮)

தூரக்கும் வெஞ்சரத் தூணிதன வெரிநிடைத் தூரகித்
தரககி றேறுஹைச சுரிகைசோத் தஞ்சன கயிலத்
தூரக்குந தோளிலவார விற்றரித் துயாசுவா வினங்கொண
டிரகக் மசசமொன றிலலவன வேட்டமே லெழுந்தான (௯)

இலவு தேகக்கி லிரத்திவே லெட்டிபுன ளுகங்
குலவு கூவிளங் கொன்றைபூங் குரவசோ கீரப
பலவு பாடலம் வனவரிசண பகம்பட ரழிஞ்சி
னிவலு பாலைபைந் தாதுபொன னிறத்தநீன வேங்கை (௧௦)

விரித் டஞ்சினைச சந்தனம் பெரியரை வெள்ளில
பெரிய வாகைபிப பிலம்பிசு மாதமுட பிடவங்
கரிய காதிரங் கழைபீருண மதுமலாக் கட்டமம்
வரிகொ ளாரபதஞ் செறிதநீ மராமரம் வகுளம். (௧௧)

மரவ நாகநல வழைமுதன மரங்கொன்னெருங்கி
யிரவ லாறபக விலலையாக் கிலங்குமா யிரஞ்செங்
கரவ ரோதயன கதிரொளி புஞ்சுதிடாக் கறங்கு
மரவ மாருதம் புஞ்சுதிடா வனத்திலங் கடைந்தான. (௧௨)

புட்ட ருககுலந் தொறுமபயில பெருங்கருட புனத்திற
கட்ட முறபொறிக் கூருகிக் கவிழதலை யுளிய
மட்ட றச்சித் லெடுத்தையா பாழிவன மீகந்
தொட்ட கழந்ததிற சோறுக னருத்துமங் கொருபால். (௧௩)

துறும யிர்ச்செறி மடிசெவித் துடிக்குற செந்நாய்
தெறுசெ ன்ததுடன் சிலிழுகஞ் செல்கதி யினிறசென்
றுறுசெ வித்துணை நிமிர்த்துகன குமிழிநே ரொண்கட
குறுமு பறசிறு குருளையைத் தூரத்தி மொருபால் (௧௪)

வளைந் வரஹை மடங்கலகைம் மாவின்மத் தகததைப்
பிளந்து கோடுகள பிடுங்கியே கறித்திட்டத் தெறித்து
விளங்கு நித்திலஞ் சோரியிற றுவண்டதால் விரிமா
துளஞ் செழுங்கனி விராயெனத் துளங்குமங் கொருபால். (௧௫)

இடிமு கிற்றூற றழைசெவித் துணைமருப் பேயநத்
கடிசி னபபுழைக் கரக்கடக் கவுட்பெருங் களிற்

துடிய டிககய முனிகளபின றொடாங்கிடத் துன்னும்
பிகுந திப்புனல படிந்துடன் பிளிறுமங் கொருபால, (கக)

முழைக்கட டிருகிடு கொடுவரிப புலியின முழங்கி
யுழைத்த பேரொலி கேடடுவல லுளிமரை வரையா
டிழைத்த காரிரும பென்னவே நீண்டகோட டிரலை
யுழைக்கு லமபயந தொதுங்கியே யொடுங்குமங் கொருபால, (கங)

நீடு வேறகரக குமாவே ணெடியமா குலங்க
றுடு வைத்தபல லாயிரஞ் சுடாவினக கொப்பப
பாடு சோபட்டி விரித்துயிாப பெறிந்துற படினை
றுடு நாகநன மணிகிடந தவிருமங் கொருபால, (கஃ)

வேறு,

இத்திற நிகழும் வனத்திலவ வேட னிருஞ்சிறைப புடகுலம் படுகருங்
குத்திரக கண்ணி பறபல லுனறிக குலவுமா வினங்கொலை புரிவான
புத்தியி னியறறு மியந்திரப பொறிகள புடவியிற புதைத்துய ரடவிப
பத்திர மரத்தி னடிகளிற றொடுத்துப பலவலைவளைவுறப பூட்டி, (கக)

மடிசெலி வளைவான ஞானிக ளேவி வாளிக டிரந்துயின குறிய,
தடிகளி னெறிந்து கற்றிர ளிருந்துந் தட்டைகன சுற்றியே வீச்சி, செ
டிவனா வனத்தில விலங்குகள கலங்கச செயதவன றுரத்தலும் வலையி,
னடிகளிற *பிணிக்கப புதைத்திடும் பொறியி லகப்படா தகனறவங்
கனைத்தும், (உ௦)

புண்புல வருந்துந் தந்தவாய திறந்து பொதும்பிற புருந்தமா வி
னங்கன, மென்சிறைப பறவைக் குலமெலா மருள விளித்தவை
போலநின் றழைக்குந், தனபுட னுழையின கவையடி மிதித்த சுவடு
கன டுநெறி தொடரு, மெனசெய கேளினியென றுகைகன வங்கி
லிமெபுரு முடும்பு நேடற்கே, (உ௧)

வாசிலை வணக்கி விடுத்திடும் வயிர வாளியான ஞானியால வய
ங்குந, கோரவெங் குந்தப் படையினுற் றிரண்ட கொடுங்குகெ கதை
யினுற குணிலா, லோபெறும் பெருங்கன வலையினுற் புதைத்த வியந்
திரப் பொறியினு லெதிர்த்து, கோவிலங் கோபுட் கொன்றிடக சி
டையா தன்னுறு கவலையுற் றுடைநதான் (உஉ)

இன்னணம் வேட்டத் துலைந்தவன்மேனி யினைத்திடத் தழைத்
த கட்டெழுந்த, தன்னருமுதாத் தழல்கட மெலிந்து சோகமோ டு-

ருந்தபின் பரமன், பன்னரு மிரவீ தெனறநிற் தவன்போற் பதங்க
னோ பதங்கொடோ கடவி, மனனெடுக கயிலை மலைவலக கொளவா
ன பச்சிம திசையதின மறைந்தான். (௨௩)

கொய்யுளைப் பரியேழ கொளுவுமா ராழிக கொடிஞ்சியந் தேரோ
டு குடபால,வெய்யவன கறறைக கதிரககாரு சுரு⁴கி விரிதிரைப் புண
ரிவீழந் திடலுஞ், செயயகோ லோச்சி யுலகினி தளிகருந் திறனமிகு
மரசாபோ யொதங்க, வையமா ஞாநாகுக் குறுகில வேந்த வந்தபோ
ல வந்ததான் மாலை. (௨௪)

ஒருருட் டேரோன குடதிசைக கடவி லொளித்தற்கு குளித்ததற
பின்னா, வாருறு வரிவிற றடக்கையங் குலன்றன வழவுநன கதறி
வெந் திமை, கூருறு மவனறன் செய்கைகுந் திரங்கன் குடிகொளு முள
முமபோற் கருகிப், பேருல கனைத்தம விழுங்கிமா திரமவிண புதைத்த
து காரிருட் பிழம்பே. (௨௫)

குனிசிலைச் சவரா குல்தகினி லுதித்தக கொடுங்கொலை புரிந்தவ
ங் குலனா, தனியிருந் தாண்டு மீண்டியா மெய்தச சரிதேரி யாதிவண
டரிககி, லினிய லுணினறி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும் பசிப்பொன்
றிரங்கித், துனியுந் தொழிந்த தெளிந்தனா தேறிச் சொல்லருளு குழ்
ச்சியொன் றுணாநான். (௨௬)

பாவியேன் வாளா வெறுங்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியிருட்
பொழுதில, வாகிக டிருவிக் குளிப்புணல பருக வருமிரு கைகளுக் கயி
லம், பேலியே வதைத்தத் தடிக்கொடு போத லியல்பென மதித்துட்
தெழுதுது, தூவியஞ் சிறைப்புட் குலம்பயின் றிடுமோ ருழியின கரை
ககணுற நன்னே. (௨௭)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம் மும்மதக் கரடமால் யானை,
குறுகு மென்றஞ்சிப் பாழிகோச் சூழிக் கோட்டுற கூவினக கோட்டி, லு
றுவ நென்றேறிச் சூரிக்கையான் மறைகரு முலவைக ளரிந்தநிற் தொது
ககி, மறுகிய மனத்தா னேனமான் மரைகள் வருமென வரவுபார்த் தி
ருந்தான். (௨௮)

வடிசெய்த வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமன்மந் திரத
தாம், படியின் முறபகலோர முனிவரன் பூசை பண்ணிய தெண்ணிய
படியே, கடியவெந் தொழிறசெய் கிராதனுங் காணான் கவடுவிட் பியரு
மா றுராத், தடியினுக் கருகிற் புராதன விலங்க மமாந்தினி திருந்ததொ
ன நன்றே. (௨௯)

அன்றர னிரவென் றறிந்திலன் றெடுக்கு மம்பிடை தடுக்குமென்
றறிந்த, தனறடங் கையா லெறிந்தபைந தழையுந் தனியிருந் திழற்று
யில வருமே, யெனந்து விலக்கி யிருட்பொழு தகற்றற கெண்ணின்ன
கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ விலிங்க விய
ன்முடி மீதுவீழ் ததுவே. (௩௦)

குறந்தளித் திவலைப் பனிகனி மூழ்கிக் கொடுமபசிக் கருந்திடா
தொழிந்தா, னுறுந்துயி றுறந்த புராரிசந் நிதிய லுறினமா லூரவெண்
டழையாற, நெறுந்தழ னுந்நகட் சிவநிசியதனிற் சிவராசனை புரிந்
துவெந் தீமை, யறுந்தவ முடையோ ரொத்தனை யேடன கொடிசசி
தன றிறமினி யறைவாம். (௩௧)

வேறு

உன்ன ருமபெருங் காட்டினில் வேட்டமே லுறளுந்
வன்ன வாகிலை வலவன்னெ னுயிரத்தனை மகிழந்
னின்ன மெய்தில னென்கொலோ வெனமனத் தெண்ணி
யன்ன மென்னடைக் குறத்திகண் மினறிடா தாற்றும். (௩௨)

தஞ்சு மொன்றிலன் றயியஞ்சு சென்றன்ன றைக்கா
லஞ்சு னக்கிரி யாமென வருத்தெதி ரடாத்து
மஞ்சு னப்பொழி மத்சுதப் பத்ததுணை மருப்புக
ஞ்சு ரக்குலங் கொன்றதோ வென்றளவ குலையும். (௩௩)

சரிய நீண்மியாக கூருகாக் கலிழதலைக் கரடி
சரியில் வந்துயிர் கவாந்ததோ வென்னமெய் தளரு
முரிய வெஞ்சினக் கொடுவரி கறுத்தொறுத் துடலைப்
பெரிய வாயினிற் பெயத்து கொல்லெனப் பிதற்றும். (௩௪)

அளையு றும்பணி விடங்கலுழந் துமிழந்நிடு மகல்வாயத்
துளையெ யிறறினே றுண்டது வோடுவெனச் சோருங்
கிளையு டன்றிரி கரிவழிப் பகையதாங் கிளாவா
லுளைம் டங்கலா லுயிருலந் தன்னகொலென றுன்னும் (௩௫)

நாட்ட மன்னநின் புதலவாவெம் பசியினு னலிந்த
கோட்ட முற்றனா கொழுந்தகை கோறகொளீஇ வெதுப்பி
யூட்ட வநிலை யுன்றனக் குரிமையா மெனது
வாட்ட நோக்கிலை யென்கொலசெய் தாயென மயங்கும். (௩௬)

என்றி ருந்தருந் தயருழந் திடைக்கொழிக் கொடிசசி
குன்றி யின்வடங் கிடந்தொளிர் கொங்கைகள் குளிப்ப

வென்றி யங்கதிர் வேல்விழி நீருருத திடுமபை
யன்றி யொன்றில ளயாநதன ளிருநதிடு மமையம், (௩௭)

பரவி யந்தனா வந்தனை புரிநதுமுன பழிசசு
விரவி யம்புயம பொற்க்கிாக கரங்களால விரிததுப்
புரவி யேழநுகம பூட்டிய பொற்றடந தேரு
நிரவி யுகுண புலததுய நிரவியி லெழுந்தான, (௩௮)

புலவு வாயகம முங்குலன நினந்தொறும் புரிநத
வலகில பாவவல விருளநனைத தூநதகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசியு
முலல் னீழிருட் கடிபகற கதிருமெரத துளதீல, (௩௯)

மேவி ளங்குகிா விரிநதிட விடிநததன பினனா
வாவி ளஞ்சிறு மாணவிழி யெயிறறிதன மைநத
ராவி ழந்தீன ரூவொன நங்குல னினைநது
கூவீ ளம்பிணை நினறிழிந தனன்வழிக கொண்டான, (௪௦)

ஈறி லாததுய ருறறிடு மெயிறறிதன னிதயந
தேறி வேடனைத தேடுவா னடநதுறு செபபத
தூறி லானவரல கண்டெதிரந தோகையிற றழுவி
மாறி லாகுயா புறகுமுன் மேவினா வந்தாந, (௪௧)

வநது செநதினை மாவுடன் வமபமா வரைததேன
முநது புறபத மேவுநீ வாரவெண மூர
னநது நற்றசை நறவுக ண்டொறு நாடித
தநது மறறவ ளோடுபன ளுளவண சாராதான, (௪௨)

முருநதி யறறரும் பறகமுன றிடநனா முதிநதிட்
டருநது தறகரி தாயுடல பலகெடு மநநாட்
பெருநதி னைக்கடற கடுவுறழ பெருமயணி பிணிகக
வருந்தி மறறவன சடநதுறந திறநதனன மன்னோ (௪௩)

வேறு,

சூலயொடு வானிலில தோமர முலக்கை
பாலமயில் வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலங்கவட வைத்தீ
பாலகிசர் தூதுவாக னவ்வயி னடைந்தார், (௪௪)

பற்றினா புயத்துணைகள் பாசமத னாலே
சுற்றின ரடித்தனா துடித்திட விடித்துக
குற்றின ருடறசவி ஞ்றைத்தவச மேனமே
உற்றிட வுதைத்துவழி யொலலைபட ரொலை. (௪௫)

மங்கையொரு பங்கன்மழு மரனமறி மரைபழு
செங்கையி லிருத்திறை லிராதரன மகறகூயச
சங்கைபெறு மங்குல னெனுஞ்சுவ ரனைத்தம
மங்கைகொள கயிறற்றினிடை யாரத்தியம தூதா. (௪௬)

சென்றனா விலக்கியொளிர செம்பொன்னி தோமே
லினறவனை யேற்றியொ ரிமைப்பினிவ ணையதக
குன்றன புயத்துவலி குன்றமரு வாரா
வென்றகண நாதரை விடுத்திடுதி யென்றான். (௪௭)

நாதனவிடை கொணடுகண நாதரை யழைத்தே
யேதமறு மங்குலனை யின்றுகொடு போருந
தூதாதமை வென்றுவிரை விறகடா விமான
மீதினி லிருத்தியிவண மேவலிடு கென்றான். (௪௮)

நந்திமொழி கொணடுகண நாதரக லிரைநது
வந்தியம தூதரை வருத்திவலி செயதே
முந்தியவன மொயம்புகள முரிககவிசி பாசரு
சுந்திமணி மொயத்தொளிகொ டேரினமிசை வைத்தார. (௪௯)

யாவாபணி கொண்டிவ ணெகிராதிது புரிந்தீர
போவதிவு ணெங்ஙனமொர புண்ணிய மிலாதான
மேவவுவ ஞ்மினி விடோமென வெகுணடு
காவல்புரி காலபடா காயந்தெதிர கதித்தார. (௫௦)

உங்கடலை வன்றன தூத்திடை யுதைத்தோ
னெங்கடலை வன்பணியி தென்றுமுச லத்தார
செங்கடலை நோருருதி சுந்தவெம தூதா
தங்கடலை மோதினா தரித்தில ரகன்றார. (௫௧)

வென்றிதரு வானவா விதைத்தருவி னற்பூப
பொன்றிசுழ செழுநுணர பொழிந்தனாகள் வாழத்த
வன்றியர மங்கையாக ளங்கிரு மருவகு
நின்றிண்கொள வுணைகவரி நேசமொடு வீச. (௫௨)

விண்டல முதிக்குமதி வெணருடை நிழற்றப்
பண்டரு மிசைப்பணுவல கந்தருவா பாடக்
கொண்டலிடி பொத்ததி ருறற்குட முழாநற
றுண்டகம் தோடமர தூதுபி முழங்க (௫௩)

பேரயமலன முனபுக வீடுததபொழு தெமபா
லேயகண மாயிவ ணிருநதிடுதி யெனதே
நேயமிக வைத்தெழிலகொ ணெற்றிவிழி யுற்ற
நாயக னுரைத்துவா நலகின னயந்தே. (௫௪)

செங்கணையி னனகயிலை சோகணம தாகி
யகநணமா வுறறபி னருநதுடாகொ தோ
திங்கணமுடி யானடியா செயதகிற மெல்லாம
வெங்கணமற லிக்குமுன விளம்பவினா வுறரா. (௫௫)

பாசமெறி தாராதொடா பூறுபடி சூலம்
வீசுடா வேனமுசல மினனுக்கதை நனனா
ராசமுட னங்குசம தங்கையிரு நானகிற
தேசுற வுரத்தினிடை செந்தொடை விளங்க (௫௬)

எறறிய கடறறினா யிருத்திய தெனக்கார
முற்றிரெளி வுறறபுரு வத்துணை முரிபபும
பெறறியி யெனக்குரல் பிறங்குபிலவாயும
பறறிய தழற்குகிகா பங்கியும் விளங்க. (௫௭)

வாதகப பித்தமுத லாண்பிணி மறறு
மேதமிசு சொறபணி யியறறியய னிறப்ப
பாதகா வெருக்கொடு பதைத்திட வருத்தூ
தூதரிரு பக்கமுறை சுறறினர்கள் சூழ. (௫௮)

சாலமொழி மாதாபல்சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைந்தெயி றிலங்க
நீலவரை போனிதி கெடுந்தவி ளிருக்குவ
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்ந்தே. (௫௯)

மூடனை யறத்திற முயன்றறித விலலா
வேடனை வடத்தினிடை வீக்கிவரு கலைப்
பாடனை வருசுருமிது பண்ணிவள ரொற்றைக
கோடனை யளித்தவர் கணங்கன்கொடு போனா. (௬௦)

என்றிவை யுரைத்திட வெயிறறித முதுககித
தென்றிசை நகரககிதை திரண்டெழு வளநாந்
குன்றினமிகை பெற்றறிடு புயத்துணை குறுங்க
நன்றிது வெனத்தனி நகைத்துட நெழுந்தே. (௬௧)

சஞ்சரிசு மெய்ததுழா ராசனசை யப்போ
யஞ்சன வகைக்குநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கெடு வீரபலா சூழ
மஞ்சன மிடற்றிறைவன வாழகயிலை வந்தான். (௬௨)

வேறு

அரியமா தவத்தோ றுள்ளமொத துயராதோ ரணுவின்னு கள்வக
மொன றினறிக், கரியமா முகிலகன படிதடஞ் சாரற கயிலையிற் க
னகமர மணியா, லுரியநான முகத்து விதிவிதிக் கரிய வொளிதிகழ் க
நிரகரா யிரமும், விரியுமா தவரோரா தோடிவந் துதித்து விளங்கல
போற றுளங்குமண டபத்தின. (௬௩)

ஐம்படை தரித்த தண்ணறுந் துளபத் தண்ணறு மணமுதற் ப
டைத்த, வம்படை கமலத் தவிசுறை யயனும வரைசிறை யறுத்திடு
ம வசைசம், பம்படை யெனக்கொள பாகசா தனனும பன்னிரண்ட
ருக்கரு மொற்றைக, கொம்படை களிறறு முகம்படைத் தருளுங்கு
டவயிற றைவகரக கோவும். (௬௪)

வார்பெறு கலச முலைக்குறக கொடியை மணநதருண மகிழந்
றற கடப்பந், தார்பெறு புயத்தோன றாசன சினக்கே சரிமுகன ற
குரகட கிறையாந், ஞாபெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன்
டேரகைமே வொகரமூந் தருளவோன, கூடபெறு முட்டரட செந்நி
றக குடுமிக் கோழிசோ கொடிக்கரக குகனும். (௬௫)

உலகமுற றெடுங்குங் காலையி லெழுந்த லுழிவெந் தியென வு
ருத்துத், திலகமுற றிடுவா ணுதன்மறைக கொடிதோன சோநதிரு
சிறுவிதி விதியிற், கலகமுற றிகலிப புரிமக மரைக்காற கணத்தினிற்
சிறைத்தவன பிறைபோ, லிலகவிட டெறிக்குங் கதிரெயிற றலகை
யேறிடும வீரபத் திரனும். (௬௬)

புடத்திடு பசும்பொற குழைகிழித் திடுங்கட் பூரண புட்கலை த
ரள, வடக்குட முலை ஞமுதுழு துழக்கு மாரபினன்மாஸென முழ
ங்கி, முடக்கிய தடக்கை நீட்டிழை சொடுக்கி முரிதிராக சுடலெலா

கண்ணழல் கதவும வெள்ளைக கரடமரல யானே யூரு
மண்ணலைப் புலவா பொன்னா டளித்திடற கருளிச செயதாய்
தண்ணெனுங் கதிரகன வீசுஞ் சாதிரா தித்தா தமமை
விண்ணினி லுலவி வையம வினகருவீ ரொனவி டுத்தாய, (அக)

ஏபெறு மளகை தனனை யிருநிதிக குபேரற கீந்தாய
பாரமூத வெங்கும வீசப் பவனனைப் பணித்தாய மறறை
வாரதருஞ் சலதி யாள் வருணனை வைத்தாய தனமச
சோகெடு மவாககுத தண்டஞ் செய்வதற கமைத்தா யெனனை, (அஉ)

திரிபுவனத்து நீதான செயதகற பனைக ளெல்லாரு
சரிவர நடந்த தினனுந் தமிழனென பிழைத்த திலலை
புரிசடைப் பரம வென்று புரிநெடும பாசத்தோடு
முரிசெயற கரிப தண்ட முதலமுத்திலாமுன வைத்து, (அங)

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காகக் வல்லார
நீக்குவா யிதனை மறறோ'பணிசெய் கிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டிலைக்கோ ளனனான சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற
ஞாகுமா றின்று வந்த தாழ்வென்கொல் சாற்று கென்றான, (அச)

கண்ணிக ளுந்ந றிக கையிற காரமுகங் குனித்தம் பேவி
மண்ணினமா வினங்குள கொன்றும் வாயத்தபுட குலங்கண மாயத்து
வெண்ணினைத் தடிசு டின்று வீக்கிய சடத்தா னனறொன் [ம
றுண்ணிகழ் விலலா வேடனுனபத்த துறைத் வுற்றான, (அடு)

பரிமகம் புரிசின றுளே பகாதரு மாக மாதத்
துரியநீ படிசின றுளே வுயாசிவ லிங்க பூசை
புரிதர நினைசின றுளே புண்ணியத் தலத்தி லுனைத்
தெரிசனஞ் செய்கின றுளே சிவநிசி நோற்கின றுளே, (அசு)

எந்தவம் புரிந்தா னிவங் எனயதுதற் கிறைவ வுன்றன
சித்தமே தெரிநது நீதி திறமயிடி லறங்க டேயு
முத்தரும் பவங்குள செய்யு மூரக்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக கடனீர சூழந்த தாரணி கவிமு மன்றே, (அஎ)

என்னுடைத் தூதர் தமமை யிகலபுரிந் திவனு வின்றிக
குன்னுடைக கணங்கள் செயத் துரைத்திடக் கேட்டி யோட்டி
யின்னுடைப் படையாற் றண்டால வெட்டியும் புடைத்துஞ் சென்னி
முன்னுடைத் துகிரக் கோடு மலைகள் சிந்தி னாரே, (அஅ)

தாவரும் பவங்கள் செயவரா தானுசிவ லோக மேவில
பாவநாத தண்டனா ஷேய்வ தெனறெதி ரியழன் கூறத்
தேவரு முனிவா தாமுனா கிந்தையிற் றியானா செயயு
மூவருந தானா நினற மூரத்தியு மொழிவ தானா, (அக)

விறபயில வேடன முனனா லேட்டமே லெழுநது நாத
மறபடு காலே யுண்டி யனாதலற மருகிற சாராது
பொறபமா விலவனா சாததிப பூசனை புரித லாலே
சொர்பயில பாவ வேலே சுவறிடத் தூரத்திட டானே, (க0)

இததிற மறியாய நீயு மெழுதருங் கண்ககில வலல
சித்திர குததன றுணுந தெரிநதில னென்று திககட
சத்திரன றனனைக் கரபநத சங்கர னுரைப்பத தீடமே
பத்திர மெடுத்தப பாரத்துக் கண்ககனும பரிந்து போற்றி (கக)

சிவநிதி பெனப தோரான் நினபதற கூனகிட டாம
லுவவசி யாகி நினரு னுவாபபுலி பெண்கு சிங்க
மவமெனைச செயயு மாலென றனாகியவ விலவத தேறித
தவாலிவ கணைக் கேவிற் றடைசெயு மிடையி லென்றே, (க2)

கூரதருனா கிரிகை யாலக குழைகளைக் கொயது வீழத்தா
லீராதரு கணைக் டனனி னித்திரை வாதா விநதப
பாரதனில வீழ்வே னென்று பயநத்திற பன்னம பண்ணி
போதரு மரைமான் பன்றி யிவ நிறவண வருமென றெண்ணி (க3)

சுகிர மிலலா வேடன றுயிறுநத திருநதா லீச
னிசியென நினைநது தொனனா னீதியிற் செயத தனறென
றுசிதமாழிக் கணக்கனோத வொண்டமுற கூடிலை தன்னிற
பசிதமே பூசு மேனிப பரமனும பகரும பின்னும், (க4)

அதையுனக் கறைவங் கேட்டி யறிநதிடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக் கணத்திற சோநதான் சித்திரன் முததி லெகும
விதைநீசர் கருந றனனில வித்ததநூல வழிவ முரம்
விதையமீ தறிநது செயதா லியாமவ னாவ னன்றே, (க5)

செவ்விர வனைய கூரதற சிவைமுத னோற்றல் செயயு
மியவிர தத்தின மேனமை யாவரே கணிகக் வல்லார்
கைவிரல் கண்ணிற பட்டாற் செயவதென் கவலை நீங்கி
மைவிர வியகார் மேனி மறலின் றாத ரோமே, (க6)

வைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிகொலையா யென்ன ஞான
வீதத்தை கருணை யோடு விடைகொடுத்த தருள வேண்டி.
முத்தலையு படைகொள் காலன முதலவனை முறையிற் குழங்கு
சித்தமுந் தெளிந்து தேறித் தென்புலத் தெய்தி னானே. (௯௭)

வேறு.

வெங்கொடுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளி வெறயிலொ
ரு புள்ளிமான, செங்கை கொண்டருளு மண்ணை கண்ணரு டினை
தொறுமபெறு கணங்களுக் கங்க ணமறலைமை பெற்றி றுநதபிடு
ரைந்து பைந்தரு வளந்தருந், துங்க முற்றகன் கந்தி கழங்கிலகு சுராக
ள வாழலக மேவினான் (௯௮)

ஆட கப்பொறுலு கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ மாடமேற
காட கத்தினுறை வேட னுற்றலாகொள கற்ப கத்தினிழ லுற்றடிப
பாட கத்தொலி பரப்ப ரமபையாகள பலரு ரிணற்றகு பணிசெய
மாட கத்திவவின் யாழின் வீஞ்சையாகள வந்து பாடானி வைகினான்.

அளவி லாததின மங்கி றுந்துபுக முளகை மாநகரின் வளமெலந
தளவி லாதவ ணருந்தி முந்நிமிகு சாடியிற் றயிரெய தேடியே
களவி னுலிடையா பாடியிற் றிருடு கண்ணன் வண்ணமுறு கன நினை
விளவின் மீதெறி முகுந்த னங்கணர விந்தன வாழலக மேவினான் (1)

கொண்டல வண்ணமுடல கொண்ட கண்ணனருள கொண்டு
வைகிடுவை குண்டம், தண்டர ணடினாசெய தொண்டு கொண்ட
தனி லான போகமவை யாவுமுண், டெண்ட விரந்ததின மங்கி றுந்து
பி னிருந்த வத்தினா பொருந்நிடு, முண்ட காத்தனி லிருந்நி டுஞ்சுதா
முகன் றிருப்பதவி முன்னினான். (௧0௧)

ஓதி மககொடி யுயாதத் தாண்முக னுவந்த லோகமதி லுற்றத்திற்
கோதி றுப்புரவு துயத்த பின்புகை கொண்டி முப்புர மெரித்திடு
மரதி ந்ற்கயிலே யுற்று ளத்தினி லருமபெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறகான் மருது தந்தருள் விற்ப முற்றினி திருந்தனன். (௧0௨)

கைத் வத்தினுடா வேட னீடுசிவ கங்கு லென்பதுண ராமலே
செயத் வத்திலிது பெற்ற னன்பரம் சிவநி சிப்பெருமை சிந்தையிற்
பெயத் ருச்சனை புரிந்து கண்ணியில் பிரிந்த ருந்துத் தவிர்த்துளா
ரெயது தற்கரிப் பூத்தி வீடத்தி லெந்து வாரர்களிலே பையமே. (௧0௩)

என்று சூதமுனி யோத மாதவர்கள் யாரு மேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீறுபட நூறு மாறுபுனை யரச னுகருரிய விரசனி [ன
யொன்று பாவவல் லிருடக் ருக்கனிக ரொககு மென்பதை யுணர்நத
மன்று தேசிகரின னாலெ னாமுடி துளக்கி நன்மொழிக ண்லகினா. ( )
அங்குலச்சுருக்க முற்றற்று

ச வு மி னி ச ச ரு க க ம்.

வாதார யன்னென ரோது மறைதெரி முனிவா கோமான்
பாததா மலாக னுன்னிப பரவசத தோடும் போற்றிச
சீதகாண மதியஞ் சூடுஞ் சிவரிசிப பெருமை யினனுஞ்
சூதமா முனிவன் மறறை முனிவரா தமக்குச் சொல்வான். (௧)

தோடுறு கமலத தோடு துளிமதுக சுவனை யாமபற
காடுறு கமல வாவிக கயலினங் குதித்தங் காடக
கோடுறு தவளக கோடு குழிறுநதண பண்குழந் தம்பென்
னாடுறு மமரா தாமு நாடுங்கே கயான னாடு. (௨)

அருமபுறு கமலச சூழி யதனினின் நெழுநது வானை
சுருமபுறு மலாததண சோலைச சூதநற கணிகள சிந்தன
கருமபுறு வேலி சூழந்த கழனியிற கதிராசசெஞ் சாலி
விரும்புறு முதது நததி னிததிலம் விளங்கு மென்கும். (௩)

புன்றலைக் கரியசெங்கட் புரிமருப் பெருமை வாயநன்
மன்றலைக் கமழும் வாவி மலாபல மேயநது வாவித
துன்றலைப் புனல தாந்து சுரந்தறச் சொரியுந் தீம்பால்
கன்றலைத் துண்ண வூட்டிக் காஞ்சிமா நிழலிற துஞ்சும். (௪)

நிறம்பயின் முந்தால் பெற்றோந் நீதிமா மறைநூல் கற்றோர்
நிறம்பயி லரசா வாசச் சீரகத் தாமர் கொண்கைப்
பறம்பயி னெடுகைட் செவ்வாய்ப் பார்மகன புதல்வர் முன்னு
யறம்பயில் ஞ்சுக கின்று மந்தநாட் டகததி னுள்ளான். (௫)

கெந்தழல் வேள்வி செய்யும் விப்பிர னெருவன் முன்னுட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி பெண்ணும் பேரா
ளந்தர வானிஸ்வாழு மரம்பையை யினையான் மாரன்
கந்தமா னாநது தன்சூய் கணைக்கிலக காக சிற்பான். (௬)

வளமிகு செல்வந தன்னில வளநதுவற சாமோ போழிற்
றளவமென் மூரற் பேணுத தையலா ரோடு கூடி
புளமகிழ் சிறநில கோலி யுறுகழுவ கூச லாடி
யினமயி லணையாண மகைகப் பருவம்வந தெய்த கின்றாள். (எ)

வேறு

தடவகி டநநிடுந தாமரை யருமபெனத் தழிததுப்
படங்கி டநதபாம பேரதுபரா பகாந்நிடத தரள
வடங்கி டநதிப் மருப்பிணை மருட்டிமா மணிப்பொற்
குடவகி டநதென்க குலவிய கொமமைவெம முலையாள் (அ)

வழித்த நெட்டில வேலொடு மாவடு வடிவாட்
பிடித்த செங்கயல சுருமபுவேள கரும்பினிற் றெடுககுங்
கடிக்க ருங்குவ னைகடமைக சிடுதநீள வளனை
சொடிகி ணைக்குழைக் குழைகளிற் குதிகுநீள விழியாள் (ஆ)

கருகு கங்குலபைங் களங்கனி முழங்கிடுங் கடனீர்
பருகு மங்குனற் பங்கமொத் தகிபரி மளங்கன
மருவி நெய்சுதுணை டளிக்குலம் விருநதுண மலாநத்
முருக லாததொடை சூட்டியே முடிக்குமொய் குழலாள். (இ)

கயிர் வங்கலிர் தொணைமென கனிகடற் பவளஞ்
செயிர் றுஞ்செழுஞ் செங்கிடை கொங்கிடை யிலகம்
பயில் கொழுநதுண னனைததையும் பழிததுமைக் கடைக்க
னயில விடங்கொஞ் மவர்க்கமு ததவுசெவ் விதழாள். (க)

சலநத நுமபொலந் தாமரை மலர்நிகர் முகத்தாள்
கலந்த ருநத மாபுடைக் காணைய றொனுமா
வலந்த ருங்கட கரிகளை வணக்குமங் குசமாய்
நலநத ருந்திலந் திகழ்குமிழ் நானுநா சிபினாள். (கஉ)

தேன லநதரு சருக்கரை செழுங்கனி கரும்பு
பாண றும்பொழிற் பசுங்கிளி மொழிகளைப் பழிததுப்
பேன வெண்டினை கடைந்துமுன றுளவணி பெருமான
வாண வாக்கருண் மருத்தெனு மதாமென மொழியாள். (கங)

பாரின் மேல்வண் மரங்களிற் படர்நதபுமன் கொடிமுடிச்
சாரின் மேலெழு மின்னைதுண னூலினைக் கழநதிட்

டேரி னுலுபா மதனா சிருந்திடு மல்குற
நேரின் மீதவ னெழுத்துநின் றெத்தகிற நிலையாள். (கச)

ஊற்றி ருத்தமு தொழுகிடு மல்குலுக் குலகின்
மேற்றி ருத்தா சிலையொடு தொடுகடல விடுதோ
காற்றி ருமபசிக கருத்திடுவ கட்செவிப படமுந்
தோற்றி ருத்தவென ருவதற குவமையென சொல்வாரம் (கரு)

மஞ்சுரு சீமர வெனததுயின் மாயவன மணக்கு
நஞ்சுரு சோவிழித் திருமக ண்டொறு நயக்குற
கஞ்சுந் தோற்றிழற கழிபனப பெடைநடை கறகு
மஞ்செரு சீமடிக குவமைமற நியாதெடுத்த தறைவாரம் (கசு)

இனைய பேரொழில வாய்க்கிடு மிளங்கொடி தனையகண்
டனைய தநதைதாய மிகமநிழந் தகமதின முத்தால்
புனையும் பூசுந் னொருவனுக் கிசைநதுளம் பொருநதி
மனையி னுணமறைச் சடங்குடன வதுவைசெய் தளித்தார (கௌ)

நாம னுங்கலைப் பனவனு நளிர்மதி முத்ததப
பூம னுங்குழற பூவையும் புரிவொடு வைகிச
சோம னுமபுக லுரோணியுந் துவசமீ னுயாதத
காம னுத்தனைத் தேவியு மெனக்களித் திடுகாள. (கஅ)

புலநது நந்துவெம் பிணிகளாற புணர்நதபூ சுரனு
நிலந்து நந்திட விற்றகிட நன்மதி நீங்கிக
குலநது நங்கிடா நீதியைந் குறித்தவள களத்திற்
கலநது நந்துளாள் கலங்கினள் கைகமபுற நிருந்தாள். (கக)

வேறு

வனவரிக குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமநிக் கொழுந்தா
தினசிறா புரகு மாபாவேய்வு குழலுந் திறம்பெறக கறங்குசே மணியு
மனலெனக் கனலுங் காமவெந் தியை யனிலமொத்தனுதின மூட்டக்
கனத்தனக் கிரிகள பசிலபூத்தனையிற் கணபடை பொருத்தினை கலங்கி

கோடுவாய் கூடக் கலைவனா திங்கட் குடைமதன் படைபடம் பசு
ம்புண, னுமிநீ டமுறகோ னுழைநதெனத் தெனற லுலவநெட் டியிர்த்
துள முருகி, வாடுது லிடைபோ லங்கமு மெலிநது மதனகோய் பொ
றுக்கரி தாகித், தேடிமொ டவர்கள் பலகாயுந் கரவிற் சிந்தனை களித்தி
டச் சோந்தாள். (உச)

மலைக்கிணையெனப்பொற சுணங்கலாந் தகன்று வட்டமிட் டெர்
முருகிது மாநத; முலைக்கிடை யிடையுந் தடித்தரி விரி ரூர்ச்செழு மு
ளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிகு மதியமொத துடலு மநநிற் மா
யமு தூறு, மலைக்கிடை மலாச்செவ் வாயிதழ் வெருப்பக கருப்பமுந்
நிருதன னிப்பால (உஉ)

அநக நுறையு மறைபவ ரொரு மறிந்தன ரவட்சுந தகற்ற,
வினனலுந் நிரயகித துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை களைக்குளிப் பா
ட்டிக, கன்னலிற் கணிநத மொழிச்சவு மினியுங் காணவழிச் சென்றிடு
ந காலைப், பின்னவா குலத்தில வருமொரு காலை பிறைநத லவளகாம
பிடித்தே (உஉ)

எககுலத துளை யாமனை பேரோ தெவலிடத தெயததி பென்ன,
மைக்குழற் குயிலு முறறவா நனைதது மறறவற் குணாததிட மயலகா
ந, திகுலிற் குணிகு மதனனுக் குடைநதாண டுங்கிவள கொங்கை
மேற் காதன், மிககுனக் கினியான பதியெனத தனது விபன்மனை மீ
துகொண்டிணைநதான். (உச)

மருவுயிரத திடுதன் மலர்க்குழ லணங்கு மறறவன் றுனுமா மலரி
ந், நிருவுயிரத திடுமைங் கணைக்கிழ வனுநற நேவியு மாமெனக் கூடி,
யிருவுடற் குயிரொன றுமெனத தழுவியின்பமுந் நிருநிடு நாளிற்,
கருவுயிரத தனளபைங் காவியங் கணணி கணவனுந் தனதுளங் களித
தான். (உரு)

இன்னனஞ் சிலநாட் கழித்தனன் வேறறாக கிவருயாக கண
வனே குதலுந், தன்னலங் கெடுகருங் களிமது நுகாந்து தமிழளா யிருந்
துகங் குலின்வாய், மின்னலந் தருதுண ணிடைமடக் கொடியும் விர
கவெந் தீச்சுட வெதும்பி, நன்னலந் துறந்து னருநிடும் வேட்டை ந
னியுறத தனியிது புரிவாள். (உச)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புனிற்ற னல்லிவங் கன்றுறு தொ
முவி, னிடைபுருந் தருநது மதுச்செருக் கதனு லிரங்குமா னீன்ற கன்
நினைக்கொன், றுடையதன் னகததிற கொண்டுசென் றிரவி னூனருந்
திடுவதந் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிடுவய் வாக்கி மென்றிரி
வினக்குமேற் நினைநால். (உஎ)

அவ்வயிற் செகுத்த தாவினங் கண்டென் றதிந்தன னயர்த்தனை
மயங்கிச், செவ்வயிற் கண்ணுந் கன்னலோ ரிசண்டு சிவசிவ வெனத்

தியர் னிததுப், பவ்வநீருலகோர் பழிதகட் குடித்த பழுதவந தது
வெனப பயநது, மெவ்வ மிலாம லுலுணத் துணிநதான் யாவனோ விதி
வலி கடப்பாரா. (௨௮)

புள்ளெனுங் கண்ணுள் புள்ளம் தெடுத்துப் புரணிக னுரித்தரீந் து
ரிசை, யுள்ளவள் ஞாநகள் வேறுவே றமைததிட் டெவப்புறக சுருனை
செய தருநி, வளளவாயக கமல நாயகன பூரு வததிசை வரும்புல ரி
யின்வாய், வெள்ளெலும் பனைதது மளளினள கொணர்தது வீதியிட்
டிணவ்யிசைத திவிவாளா. (௨௯)

வெயயதிசு சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மென்குழக கன்றினை
யொறுததின, றையகோ தின்று போயது மறுகி லனைவருங் காணமி
னென் றெறிந்து, தையனமீண டிறபா வெயதினள வேளாண் டகை
பெறு காணிகேட் டெயதிசு, செயயவாய் மையினி பிழைததினை போலு
மெனவவட் டேற்றின னிருநதான். (௩௦)

வெறுததன னிகவா னங்கவள் கொங்கை விழைநல வேட்கைமீ
தூநதிட, டுறுத்தபேரனபா லன்றுபோ லென்று மின்பமுற றிருந்திடு
நாளிற, கறுததவல விடத்தை நிகரத்தவெம பிணிகள் காயமீ துடற்றி
டத தேம்பி, மறுததவிர மதியை மருட்டுவாண முகத்தாள வருநதினை
முரணமுற றனளே. (௩௧)

வேறு

அசசைம யத்தினி லடாநது வாரியிற
கைசசமைக கடுகிகா கால தூதுவா
பொயசசமை மின்னீடைப பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிர வெளவி யேகிஞா. (௩௨)

நந்தலி மென்புல நண்ணி நண்ணரும்
வெநதிறற கூற்றின்முன விடுபபு தூன்முகத்
தந்தயி நீவினை யனைதது மாய்நது பின
பைந்தொடி முகத்தினைப பார்த்துக் கூறுவான். (௩௩)

அன்றிருட் பொழுதினி லரனின் கன்றினைக
கொன்றிரு தான்றிரு நாமங் கூறிய
நன்றியிற் கொடுததழ னாகந தயத்திடு
மொன்றிய திவினைக் குரிய ளக்லீநீ. (௩௪)

சிலைமக ளீரூதிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம் வழங்கி வானதி

யலைமகட் குடினோ னருளிற் கூறினான்
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயென்றே. (௩௩)

அநதக னுணையா லழகின் மேனியு
நெந்துடல பொறுக்கொணு நோயக ன்ருங்கொடு
கந்தமாரா சுவனினோ கணக ளினறியே
வந்தொரு புலைமகள் வயிறற்ற ரோசுறியினா (௩௪)

அறந்தவாத் துறவிகா ளணங்கு நோயுடன்
சிறந்தவாட் படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறம்புரி புலையாதவ குலத்தில வந்தவள்
பிறந்தகா ரணமினிப பேசக கேட்டிரால. (௩௫)

உமமையிற கற்பொரீஇ யுளத்த வாகுகொடு
கைமையிற பலனாயுங் கலந்த தீமையாற
செமமையின் மேனியிற நீய குட்டமும்
வெமமைகொள சூலேனோய முதலவி யாதியும் (௩௬)

பெற்றன ளவனொரு பிடிய தாயினு
மற்றவா பசிக்கன லவிக்க விட்டுனாக
குற்றம் தாற்பசிக் கொடுமை கூரதுய
குற்றவ டேம்பிடு முடலந தாங்கினா (௩௭)

பலத்தினை மிகத்தரும் பசுவின கன்றினை
வலத்தினிற் செருத்துவன ன்ராக்கண மாந்தலா
னிலத்தினிற புனொழுதி னீச ரென்றிடுவ
குலத்தினிறோ ன்றினா கொடிய நீமையாள் (௩௮)

எண்ணுநல் வினையினை யிகந்து தீவினை
பண்ணிட வியற்றுகட் குடித்த பான்மையாற
கண்ணினையின றிமைக கடலு மித்திடு
மனனின்மேற் ரோன்றிமெய் வருந்தி னுளரோ. (௩௯)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனையெ னத்தனை மணந்துகொள் வராகளு மின்றி
யனைய ளூர்ப்புனைச் சேரியி னையமேற் றஞ்சித்த
தினையி னோரல னின்றிகல் ருவொடு திரிந்தாள். (௪௦)

திரைமு திரைதொடியாததிரையுரித திரையிலாள் கதைத்
மரைமு திரைதிடக குரைத்திட வளைந்துமென கூனி
யுரைமு திரைதவ ருவமமிட மிரைத்தகொக சொப்பாய
நரைமு திரைதுநல வினமைபேரய முதுமைநனை ணியபின், (சு ௩)

சொன்ன மாகநற சிவநிசி நேரற்றிடத் தொடங்கி
யனன மாககாச சனஞ்செல வறிந்தவா கூடப்
பினன மன நிறை நெருபுலை மடநதைதோள பிடித்தக
கன்ன லாரவய னுன்னுகே கன்னமீ தடைந்தாள, (சு ௪)

சீய வெம்பசிக் கனற்றவோர தெருத்தனி லிருந்து
தூய கண்ணிலேற குதவியின சோறென விராது
கூய போதிலம் மறுகிடைக குறுகுமோர கயிய
ரூப விலவநிற குணவிதென றவளகரத் தனித்தான (சு ௫)

புனமை யாலவ னிடடகூ விளைநனைப் பூசுத்தற
கனமை யாலவ லெறிந்தன ளாங்குது பழைய
தனமை யாங்கு சிவலிங்க நாயகன் றிலையிற
நின்மை தீரப்பவா சாதநிய தழையெனச சிறந்த (சு ௬)

ஆறறை நாடசுவ ராதநிரி யனந்தலா ணகற்றிப்
பறறை நேகரப் பரையொரு பாகமரம் பரமன்
கறறை வாரீசடை முடியெறி கவினகொள்வில் வத்தார
பிறறை நாடசுவ பூசனை புரிபலன் பெறுவாள, (சு ௭)

யாம நான்குமன நிரவுபத் துகமென வெண்ணித்
தூரம் மாரமுற பசியினுற றுயினநில ளிருந்தாள்
சேம் மாரதடந தோகடி தருணனமுன செலுத்தக
காமா செங்கதிரக கடவுளுங் குணபுல்த் துதித்தான், (சு ௮)

விடியல காண்டலு மீண்டொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேறபமற் றபுலை யரிவைதோள் பறறி
நெடிது சேறலுங் காறளந துயிரிலை நீங்க
மிடிசெய மூப்புவெந நோய்பசி வருத்திட வீழ்ந்தாள, (சு ௯)

ஆத பத்தழல் கொளுத்திய சிலத்திலவீழ்ந தழநதி
யேத முற்றவள பட்டவெந துயரள விலைபயின
பாத கப்புலை மக்ஞை நனைத்துயிர பறிந்து
போத லுறறிடத் தொடங்கியே புறப்படும போதில, (சு 10)

பணிப்ப ணிப்புயக் கணிசசியம படைப்பர னருளா
லெணிகக ணிக்கருங் கணங்களை யேவிநீர மேவிக
குணிகக நுமபுலை மகநுயிர கொணரமினென றுரைப்ப
மணிசசெ முஞ்சுடர விமானமோ டிம்பரின வநதார (௫௧)

அனன காலையிற் புலைமக ளாவிடைப் பொலமென
றுனன வேவருந திவவிய வருவினிற் சோத்துக
கினன ராதியர பாடிடக கிளிமொழித் துவாவாடச
சினன நூலிடை யரமபையர் நடமபயில செயய, (௫௨)

தக்க துருதுயி முழுகிடச சரமர மிரட்ட
வகக ணத்தினி லவிரமணித் தோமிசை யேற்றித்
தொக்க வெண்ணிறச சோதிவிட டொப்பறத் துலகரு
மிகக பேபொழிற் கயிலையிற் செலுவாவன விரைநதார, (௫௩)

கணண் னாயிரங் கணண் னெண் கணண் னற சதிரக
டஹ்ண னுணமதிக கடவுளுஞ் சலசநட புடைய
வணண் வானகதிர வானவா முனிவர ருநகர
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியக்கரவிஞ் சையாகள், (௫௪)

பரிநது போற்றிநின் றவாக்கெலா மருளவிழி பரப்பி
வரிந்த நீளருள மாடகத் திவவியாழ வாகுபி
புரிநத் வராசடை நாரதன் புகலருஞ் சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற் செவித்துணை கொடுத்து, (௫௫)

கையின் மான்மஸூப் பிறங்கிடக கனற்பிழம பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளங்கிட விடறுகாந திருணட
மையி னிற்றிகழ கணடமூ வண்பொண மிழறறச்
செய்யி னுறுசெய் கமலகோ வதனமூந திகழ, (௫௬)

படரு மென் கொடி யறுஙிலைப் பசுமையாற் பொறிப்பை
விடநெ மிப்பணிச சுடிசையிற் றிகழமணி வெயிலா
ல்டாத டந்திரைக் கங்கைவா லணிசுடா டவியிற்
றொடருஞ் சநதிர னிரதிர சிலையெனத் தோன்ற, (௫௭)

உழலை சோர்பவ வெயிற் கொதுங் கிடத்தன துபயக்
கழலை நீழலா யடியவர்க் கருள்புரி கந்தன்
குழலை யாழினை யமுதினைக் குழைத்தன் குதலை
மழலை தேட்டுள மகிழ்க்திடு வரண்க் வயக்க, (௫௮)

சுலக வரஸ்விழி யரம்பையர் கவரிகர லசைப்ப
வலகி லாருயி ரனைததையும் பெற்றசிற் றுதரத்
திலக வானுத லுமையுடன் செம்பொரு லியன்ற
விலகு மரமணி யாசனத் திருந்தன னிறைவன

(௫௯)

ஆறு சூடிய வண்ணன்முன் னந்தரத் தியங்கு
மேறு சோமணி விளங்கிய விமரணி னறிமக்க
கூறு மிப்புல மடந்தையை விரைந்துடன் கொடுபேய
யீறு சோகண நாதரக கணத்தினில விடுத்தார,

(௬௦)

எம்பி ரானறிஞ வுளங்கனிந திரங்கியங் கவடன
வெழு லாந்திரு மலாமுக நோக்கியவ வரைக்க
ணம்பு லாமவிழி மாதரோ டிருத்திமற மதறி
னுமபா நாடரு முததியுந தருதுமென றுரைத்தான

(௬௧)

அனைய எவவுரை கேட்டன ளகமகிழந திருந்தா
ளிணைய மாககதை படித்தவா கேட்டவ ரொரும
வீனையொ ழிந்தா னருளபெறு வாரொன விரித்துப்
புனைநெ டெஞ்சடைச சூதனம முனிவாக்குப் புகன்றான்.

(௬௨)

சவுமினிச்சருக்க முற்றிறறு.

கனமாடபாத்சசருக்கம்.

ஏதமற றுயராத சோத்தி யெம்பிரா னிரவின் காதை
யோதமற றுளதொன றுவகட சூணர்த்துவன் கேணமி னென்னு
மாதவத் துயராத செயய மறைதெரி முனிவா கேட்பச
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிந்தெனச சொல்ல ஹற்றான்

(௬)

பைம்புலி புலர்த்துவ கொங்கைப் பாவைய ருடுங் காலச
சம்புலி வருந்த மாலைச சமனையி றென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முனனி மேற்றினைச தோற்று மெனகீற
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யயோத்திமா நகரொன றுண்டால.(௨)

மன்னாதம மன்ன னென்ன வருந்தச ரதன்பான முனளுட
பன்னக மீதிற றுஞ்சும பசுநதுழாய முருதன் றோனறு
மந்நக ரளிகளும் டிவந்த னுதபன சூலத்தில் வந்தோன்
கன்னலந் தருதினீ டோனான க்ருதலர்க் கடியும் வானான்.

(௭)

குததிர மறவேரா செய்ய கோலவளை யாமற கோளிப்
பதந்ர சயன நென்னபுபரிநதுயிர பாது காப்போ
னத்திர நயனச செவவா யரிவையாக கணங்க னன்னா
மித்திர சகன னுமம விளங்கிலை யலங்கல வேலோன, (ச)

குனறென வளாநது வீங்குங் குவிமுலைப் பவனச செவ்வாய
மனறலங் கோதைக கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத
தனறடஞ் செங்கை பற்றிச சடங்குசெய தழல்காண றாக
முன்றவ முடிவான மனறன முடித்தவன் முயங்கு நாளில, (ரு)

விலங்குபுள கலங்க மாயகரும வேட்டமேன விருப்ப முறறி
யுலங்கெழு வயிரத தோளா னெணமலா பொதுளிப் பூத்த
பொலந்தரு சினைகள் வானம போனவெங் காணம போவான
பலங்கொளகா முகப்பட டாடை படடிகை மருங்கிற சோததி, (சு)

செஞ்சுட ரெறிககுஞ் செந்பொற செழுமணி மகுட சீக்கி
குஞ்சிபூந் தொடையிற சூழநது குலவிட விசித்துக் கூடாண
விஞ்சிய சுரிகை சோதது வெறுக்கையி னமைத்த பசசை
மஞ்செனத தோறறுஞ் சோதி மாகதக் கவச மிடடு (67)

கைப்புடை கட்டி வென்னிற கடுங்கணைத் தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையுங் கணனா நுதனிகா வரிவில வாகி
மெய்ப்புடை மனங்கா லொதது விரையுமைங் கதியிற செலவு
நெய்ப்புடை மேனி மேக நீனிறப் பரிமேற கொண்டாண (அ)

சங்கொடு படங்க கொம்பு தவிறுடி தழங்கி யாரப்ப
வெங்கொடுங் கொலைசெய வாளி விலலொளி வீளங்கும வைவே
லங்கவை தரித்த தானை யளவில சூழ மணனிற
பொங்குதுண் ளே யோரொண புலம்புக விசம்பு போப்ப, (க)

பெருமபுரி விலைவாா கூடதற் பிடியினஞ் சுமந்து செலல
வீருமபுறு வேடர் கையில விரைந்தெதிர் குணாகு ஞ்ரளி
யீருமபுறு தொடரிற் பூட்டி யீர்த்தனா செலல வலவே
சுருமபியிர் தொடையான் காணச சூழல்வாயச சென்று புக்கான, (இ)

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாரொடு வரணாடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் குறுநாணொலி நீசையேற விடுப்பார்

கலைமானமரை முயனீடிய களிற்றோடு களிற்றின்
நிலைபோயற விநனமீளிகள சாமாரி தொழிப்பாரா. (கக)

கொடிகொண்டிடு தருவிற்படா கொம்பேறி விழிப்பாரா
மடியுஞ்செவி வளைவாலகல வாயநாயகன விடுப்பாரா
தடிகொண்டெறி தருவாராகுழல தழலினக லுகைப்பாரா
பொடிகொண்டிடு நிலனிறசில பொறிநின்று புதைப்பாரா (கஉ)

அடலசேருழை படாதாரியி னடிதேடினா தொடாவாரா
மிடலசோதரு மிருகாரியை விறலவேலினி லெறிவாரா
வடவாமுக வனலார்சின வவிதீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக னுடனேவினா விடுவார். (கங)

வருமித்திரன மரபுறறிடு மனனமுறறரி யலாபோர்
பொருமித்திர சகனூறறொரு புரிவிறறனி குனிவித
துருமிறறொடு கணையிறபல மிருகத்தை யொறுத்துத
தருமித்திற லெவரிபபுவி தனிலொப்பென நின்றான. (கச)
வேறு.

இவவண்ண நெடுங்கானி லடுமவேட்டம புரிநதிடுமவ் வெலலை
கால, மைவண்ணத தடலாகக ரிருவரொரு வயிறறுதித்தோர் வந்து
தோனறிப, பைவண்ணப் பெருமபாந்த னேரதுலக மொருகுடைக
கீழப பாது காகஞ்ஞ, செவவண்ணக கதிராவேலோ துடன்றருக்கி
நெருக்கியமா செய்கின னுரால். (கடு)

அநிலைகண் டன்னவரின் முன்னவனைத் தூராதரச ன்நகைவா
ளாற, செனனிதுணித தனன்குருதி நீரோட வரங்கதனைத் தெரிய
கோக்கி, யிரிலையில வெலற்கரிதென் றிளையோனும் வஞ்சகங்க
ளியறறி யானே, பின்னிவனை வெல்லவெனன மீண்டோடி மணிதரு
ருப பெற்று வந்தான். (கசு)

வந்தரசன தன்னிருதா டொழுதெழுவ மாவகவனுன் வரவே
தென்னச, சாதணிசுத திரப்பயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி
லாம, லிந்தவட லுள்ளளவு யிழைத்திடுவா னெண்ணிவந்தே னென்
ன முன்னக, கொந்தழலி லடிசிலடும, வாலுவர்தந் தொழிலவற்கு
கொடுத்தான் மண்ணே. (கஎ)

வன்புலஞ்சூ. னனம்பயிலும் வனநீகி யயோத்திரகர் வந்துதா
ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரகோளான் மதயநி யுடின்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், நென்புலஞ்சென் றடைநதபிதிரக கடன்கழிகஞந திவ
சமுறச சிநதை மேவுந, தன்புலவகொண மிததரத்திற சாலிதவன வா
வழைத்துத் தாளிற் றுழாந்தே. (௧௮)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத் தியமுதலாச சனைக ளாற
றிப், போசனத்துக கெழுந்தருளப் புரித்யென வருந்தவனும் போந்த
போதி, லீசனெனத் தருநிருத னெமமுதத தொடுத்தி நினைவின
வண்ணம், பரசனத்தின மனிதருடற றடியிரிந்து சமைத்ததனைப் படை
ததிட் டானே. (௧௯)

வணடுபெம் பசுநதுளபத் தொடையான்வெள் விடையான்றான்
மலாட் னுள்ளங், கொணடுபெருந தவமியறறும் வசிட்டமுனி முனிவு
டனிக கொற்ற வேந்தன, றெணடுபெ மிவனுடனீர நாரூனிக் கலத்தி
னிடச சொனனா னென்று, கணடுகனற பொறிகாலக கணனினைகள
சிவந்துமிகக கணனறு நோக்கி (௨௦)

“ மறுவையவித தொளிருமுழு மதிககவினைத் தனிச்செங்கோன் ம
னன முநரீ, ரறுவையுடைப பெருநிலத்திற திருவிழநது கருநிறங்கொ
ளரக்கயாககை, பெறுவையெனச சபித்திடலு மனத்தழுவகி யனாககண
ததுட பின்பு தேறித், தெறுவையயிற கரனுயாமித திரசகனு மனமதனி
ற் சினமீக கொண்டே (௨௧)

மனாடுகளிற பிழைத்தறியா வெனைசஞ்ளிட்ட டீனயுனையும் வைவே
னென்னுத், தனாதிதழத்தா மனாககரத்துச சலங்கொண்ட சலங்கனடு
தாழ்ந்து தேவி, தினாதிபகோத திரமுதலவ தேசிகனே மாசின்மன்ற
செப்புந் தெய்வ, மெனாதினிரீ சபித்தறகா தெவரரசா குரவனாசுஞ்
ளிட்டா றென்றே. (௨௨)

தன்மாடத் தளிரியனின் மறைத்திடலும் பாணியிற்கொள் சாபப்
பாணி, பொன்மாட வயோதநிகாப் புரவலன்றன குறாகழறறூட்
போதிற் பெய்தான, சொனமாட மெனக்கறுத்த தகணத்தந நீரமையி
னாற் சுடாவேல் வேந்தன், கனமாட பாதனைனப் போபடைத்தா னீர
படைத்த கடற்பா றெங்கும். (௨௩)

வேறு.

கன்றிய வெருளி நீங்கிக் காவல னித்பு முன்ன
ரொன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவலுந கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரககன செய்த பிழையித பிழைத்தொன் றென்பா
வினறிவன புரிந்த தீமை யின்றென யோகிற் றோநதான். (௨௪)

விறசர துத்தகட் செவவாய விரிதினா யமுத மானுஞ்
சொற்சர சுவதி கேளவன் றோனறலமான றடநதோ மன்னை
யறசர னுசிக காரி லடைநதுசஞ சரிதநீ ராறு
வறசரங் கரறு நிறி மாறுமுன சரப மென்றன. (௨௫)

உளந்தனி லுணர வொணனா வுழவினை வசத்தாற கூததர்
வாங்க கொணமுற கோலநீங்கி மறறொரு கோலங் கொண்டு
துளங்கிடத் தோற்றல் போலத் தொலலுருக கரந்து திங்க
ளிளம பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யரகக னுணன. (௨௬)

மைககணத் திதழப்பூவ கோதை மனைமடந தையாக ளெல்லார்
தெககணத் தியம னென்னச சிந்தையில் வெருகுகொண டேகி
யககணத் தகனறு பேரனா ரருநதவக சிழமை பூண்ட
மெய்ககணத் தவாகள சரபம யாவரே விலகக் வலலரா (௨௭)
வேறு.

வடிகுரான் மணியா ழிசைமுரன் றறுகால் வரிச்சுரும் பரற்றுபூ
மாலைக, கழிகுரான் மடவார பாறகடற றிரையின் கறறைவெண கவ
ரிகா லசைப்ப, விடிகுரான் மடங்கல சுமந்தபே ரணையி லிருந்தர சிய
ற்றிய விறைவ, னடிகுர னிகரங் கரிகொடு வரிசே ரடவியி னககண
த் தடைநதான். (௨௮)

பாய்கலைப் புரவிப் பவனனு மியங்காப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோ
ன், காயகதிர துழையாக காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாங் கொன
றுகொன் றருந்தித், தீயவா ளரக்கன் றிருதரு காலைத் திருத்தகப் புதுக்
கடி புரிந்த, தூயவர ணகையுந் தொழுகுலத் துதித்த தோன்றலு மாங்
குறக் கண்டான். (௨௯)

கண்டவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக் களித்தன னொளிக்கதிர மதி
யிற்றுண்டவா ளெயிறு துலங்கிட நகைத்துத் துண்ணென னண்ணியொ
ன் னிறப்பூ, முண்டகா சனன்றன் குலத்திலவர் துதித்த முனிவான்
புதல்வனைப் பறநிக், கொண்டவா வுடன்வெண னிணத்தடி யருந்து
ங் கொள்கையிற் கொலலுவான் றுணிநதான். (௩௦)

அன்னகடையிலம் கவன்புக நோக்கி யந்தன னருநதுணத்தே
வி, மன்னகேள்சால கடங்கடா மரபில வந்தனை பில்லை முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக் கொல்லுவை யாயின முனிதரு விறகுநீ மூட்டி,
யென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் நெனக்கே ருயிப்பலி யீதியென்றி
ராவகி (௩௧)

தன்றுணைத் தடங்க ணீர்முலைத் தடததிற ன்றாவிட் டொழுகின்
றிராதே, யன்றுறாத திடுஞ்சொற செவிகொளா னாகி யந்தணை மை
நதனை விலாவிற், கொன்றுடற் குருதி பிழிந்தமுன குடிததுக கொழு
ந்தகை சுறித்தகல வாயின, மென்றுட னருந்திப் பைந்தொழிக கெதி
ராய் வெள்ளெனும் பனைததையு முமிழந்தான. (௩௨)

என்செய்வா னுமிழந்த வென்பெலா மடியிட்டு டெடுத்தன ளெயதி
யங் வென்பை, மின்செய்தி யதன்றி பெயதிது செய்த வேந்தாகோன்
தன்பதி மேவிப், பொன்செய்யுண முலையா முலைநலப் போகம புன
ருநா ளிறக்கவென றுருதது, முன்செய்தி வினையாற் சாபமீ திட்டு மு
ழங்கழு னுடுபுக கவிந்தான. (௩௩)

வேறு

புரமுனியும பரமனிரு பதப்போது முப்போதம போறநந தெய்
வ, வரமுனிவன சாபமகன நரசனிரு மருப்பொருமும் மதநால் வாய
க்குஞ், சரமுனிவன் பிழிதிரிச ரிகடெரிந்தே யரிதருவுந் தடங்கா னீங்
கிக, கரமுனியுங் கணையுமில்லாக காமனென வயோதநிகநா கழி லு
ற்றான். (௩௪)

நெடிதுதினம் பிரித்தகன்ற நீர்மையினுற் றிரண்ட திண்டோ ணி
ருபன னுனு, மடியிணையா மலர்கள் கன்றிச் சேப்பூர வினாநதநடந் த
ன்பி னோடும், பிடியதனை நாடிவரும பெருந்தடகைக களிநெனவேள்
பெயயும் வெயய, வடியுயிலவா ளியினுடைந்து வருந்தியந்த் மதயநதி ம
னையுட் புககான். (௩௫)

வந்தவடன் றுணைமுலைகண மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்ன
காணி, லநதநிச சரனாகி முனிவனைக்கொன் றுணையதன லவன்றன நே
வி, வெநதழலின் மிகச்சீறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதா,
தந்தனமீ துறத்தழுவி லிறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றி வீந்தான்.

ஆதலினு லெனையணைத் த் கடாதுணக்கென் தவள்கூற வரசன்
மோகக், காதலினு லிடைந்து செம்பொற் கலத்தழுதம் பெற்றருந்தக்
கடனி லான்போ, னோதகவுற நில்லயில்லாத் கருமகப்பே நிலையு
வை றுணித்து நோக்கிற், சாதசுருக் கிகபரத்திற் பலன்இடையா நென
த்தேறித் தவமீக் கொண்டே. (௩௬)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கறமுக குறுமபெறிநதிட் பெயர்
நாலவேதந, தருபொருளா யைநதவிதவதந தழனுபப ணினறுபெருந
தவங்க ளாற்றிக், கருதருமா மறவிவலை கடநதமுககா லமுமுணாநது
கணிகக வலல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண் டரியதவம்
புரியு மேலவை. (௬௮)

வேறு.

சறைவிட முகுத்தல போலக சாயசின மிகுதது வாளிற
பிகறயெயி நிலங்கப பேழுவாயப பேய்மக ளொருததி பற்றி
யிறைவனை வருத்த விதிவ கெனனெனப பன்னு தொன் ஞான்
முறைதெரிந் தருளுந் தெயவ முனிவகா வினவி னானே (௬௯)

கணிததமுக காலந தேருங் கடவுணமா முனிவா துதகிப
பணிததலைக் கிடநத ஞாலம பரிததரு ளரசே முன்னுட்
குணிததவா ளரகக னுகிக கோதிலவே தியனைக கொன்று
பிணிததவெம் பாவங் கண்டா யலகையரூப பிணிதத தென்றா (௭௦)

அப்பவந தீர்ப்பா னெண்ணி யலைகடற சேது முன்னுச
செபபருந் தீரத்தம யாவுஞ் செனறுடன் மூழவ மூழகி
யொப்பரும பிரமன நனை யுதியிற நநக மாயன்
பைப்பணி சடையான் வைகும பதிபல வனககஞ் செபதான். (௭௧)

உத்தவெண டினார் வேலி யுலகெலா முழநது குழ
வநதமப பிரமகததி மாறிடா திருத்த ஸாலே
யிறதமண் டலமபோ யோங்கு மினுசுகுழ மிதுலை ஞாங்காக
சந்துகொல் களிற்று வேநதன கவலையுற நிருத்த காலே. (௭௨)

மாதவா மருங்கு குழ வளரிள மதியஞ் குடு
நாதனிங் கிவனு மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன
பாதபங் கயங்க ணைவப் பாததிவ னிருகரும் பாங்காக
கோதம னென்னு நாமக குலமறை முனிவன் வந்தான. (௭௩)

அன்றிருந் தவனைப் பேரற்றி யடிதொழு தவகை கூப்பி
கின்றிமம் வடிவேற றுனை நிருபனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வெனன நவினறுகின் முகத்தின் சோகி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக் கறைதி யென்றான். (௭௪)

திருந்ததி முற்றங் கறறோன நிசைமுகம் குவமை சான்றோ
னருந்ததித் தாவி யன்ன வருண்முனி யாக்க னுகி.

வருந்தி யென்னச் சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்றப்
பெருந்தி கூறிப் பின்னு நிகழ்ந்தவை பேச லுற்றான் (௪௫)

அரக்கனாய வனத்தி லனனா னந்தனற கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யினகெனைத் தொடாத லாலே
பரக்கும் வெண்டினாத தீரத்தங்கள் பறபல படிநது பொற்கோ
புரக்கவின் படைத்த கோயிற புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன். (௪௬)

எண்ணருந் தருமஞ் செயதே னீறினமந்திர நவின்னேன
விண்ணவாக கவிக ணலகும் வேளவிகள் பலவுஞ் செயதேன
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன் படிவ வுனறன்
கண்ணருள பெற்றே னுய்யுங் காலமு முளதா மென்றே. (௪௭)

அன்னமா முனிவன் றாய வடிமுடி சோதகி நினற
மன்னவன றன்னை நோக்கி வருந்தலை மதிடஞ் சூழிம்
பின்னலஞ் சடையாற் கண்ட பெருக்குநோன் புகட்குண மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண மினாநதிலை போலு மாளீ (௪௮)

மாகமா மதியிற் றேயந்த மதியிற்பன னாக்காம பக்கத்
தேகநா யகனைப் போற்றி யீரிரு சாமந தோறுந்
தாக்கமாம் பசுக்கூண மிகுச றவிந்தனத் தொருமை கூரன
பாக்கமா லூரந் தன்னு லருச்சியுன னரந்தை நீங்கும். (௪௯)

வலாயிலக காகத் தொட்ட வாளிக டவறா தோங்கித்
தலாயிசை யடித்த கைதான றப்பிடா ததுபோ லீசன
குறாகழற் பதம நோக்கிக் குறித்தநோன் பியற்றி நின்றற்
புறையறப் பலிகு மெனனாப் புரவலற குறாததுப் பின்னும். (௫௦)

நற்றல மதனிலிந்த னவையில விரத நோற்கிற்
சற்றல மிகுதி நன்மை தந்திடுஞ் சமீதி யென்னாச்
சூற்றமின் முனிவன் கூறக குறிகுமத் தலமு மெற்கே
சொற்றரு னாய வென்னக் கௌதமன் சொல்ல லுற்றான். (௫௧)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தாயோய்
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னனித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சுடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுந் தங்குது கரையால். ^௧ (௫௨)

அத்தல னிறற்கை முற்று முணாதகிட வாவல்லார
முதத நகைதகிரு வுககிறை திகரு முகத்தோனற
சித்த ரியக்கா மயக்கறு நற்றவா சேனூடா
நித்த மியற்று தவதகினை முபற்சியி னிறபாரே. (௫௩)

ஆடு முனிகருமு வாயிர கோடி யான்சீரைப
பாடு முனிககண் மெண்ணில சித்தி படுத்தியோகிற
கூடு முனிதகிரள பறபல வுறமிடு கோகணனம
வீழி*பெற்றகினி யப்பதி யொப்புற வேறுணடோ (௫௪)

அத்துடை மாதவா வானவா மானவ ரானோமா
சித்துடை யாவெரு வககட மிககிடு திககரீனை
முத்துடை வால மருப்பணி மாரபின முரித்தோனகம்
பத்துடை யானகன் முற்பக லாச்சனை பணவெண்ணி (௫௫)

ஓசிவ லிங்க முறம்படி வானி லுயாந்தோடரு
மோபெறு வெள்ளி விலங்கலி னற்றவ மேசெய்யக
கார்பெறு கண்ட னரக்கா குலத்திறை கைதன னிற
போபெறு லிங்க மளித்தவ னோழவை பேசுறறான (௫௬)

பாரதனில வைக்கி லெடுக்க வொனாது பகாந்தேமுன்
சூராதரு மூதி யொழிந்தனை வகக்கொடு னூராமேவிச
சோதரு லிங்க மிதைப பிரதிட்டை செயிறபாரி
னோதரு முனை வெவறகுரி யாரபிற நிலையெநே (௫௭)

வித்தக னோகி விடுபப வரக்கனும் விடைகொண்டே
சித்த முவநது நெறிக்கொடு பாமிசை செலபோதிற
புத்தமு தத்தனை யற்பொடு துய்த்திடு பொன்னாடா
மத்தக வேழ முகத்த கணைசனை வந்தித்தே (௫௮)

எண்டரு மீச னளித்த விலிங்க மிலங்கைக்கே
கொண்டகல கின்றன னின்றெதிர சென்றெரு கோள்செய்தே
தண்டரு தானமலா நோவ நடந்திடை தடைசெய்ய
மண்டனி னீடிய மூடிக வாகன வருகென்றா. (௫௯)

உற்றிடு வானவா சொற்றிட நான்மறை யோனாகி
மற்றிர டோளவ வரக்கன் வருமபெரு வழிதனனி
னிற்றிட மற்றவ னுந்தனி வந்தவ னேருற்றான்
முற்றினி ஸற்பச கித்தை வீடுகக் முடுகருற்றே. (௬௦)

ஆச்சிறு வேதிய னாகை யிலிங்க மளிததன்னோன்
மெய்ச்சிறு நீரலிட மேவிய கால விரைநதிங்ஙன்
முச்சொலி னின்னை விளிப்ப னதற்குமுன் முன்னாயே
லிச்சிவ லிங்க நிலத்தி லிருததுவ னென்றானால். (௬௨)

அம்முறை யாக வரகக னீசைநதய ல்கலபோதின்
முமமுறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோலு
மெம்மிறை நீதி யிதென்று கணததவ னெய்தாமுன்
மைம்முறை யாயொளிர கண்டனை மண்டலில வைத்திட்டான் (௬௩)

பின்பவ வரககா பிரானவ னுறற்றழல பெயகண்ணான்
நனபுலி யிறசுவை யோடிய தென்று நடுக்கெய்தித்
துன்பொடு பத்திரு தோளவலி கொண்டு தொடராதோடி
வனபொ டெடுத்திது மாபெல மென்றான வலியிலலான் (௬௪)

மண்ணவ வாதலின மாநில மாபெல லிங்கமபே
னென்ன விளமபிய தினனும் மீளவி லங்கைக்கோன்
பன்னக மேவுகை பற்றி பெடுக்கப் படிமீதி
னன்ன ரிலிங்க மெலிநது நிமிரநதது நைநதங்நே (௬௫)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிரநதி மதனூறா
நாவி னீடுமபெயா கோகன மென்றனா நனிகூரு
மேவி னலநதரு வாளவிழி யடபிகை யிடமேவுந
தேவி னருஞ்சிவ லோகமி தென்றறி திணிதோளாய. (௬௬)
வேறு.

மாலின்வடு நிகர்த்தவிழி மலைமகளை யிடங்கொண்ட
தேவனாருள சிவலிங்க மெடுக்கநைநதோன இனங்கொண்டே
காவணைய கைத்திரளாற கணநரககன மறைமதலைத்
தேவனது குடியிமுடி புடைத்தனனறன் இனமிகலால். (௬௭)

புடைததவுட னுருத்தெழுநது பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலு முமணிமுடியு மகலிடமும் விசுமபுமுறப்
படைததவுரு வெனநிமிர்நது பணைக்கரத்தா விராவணனைப்
பிடித்தமுணிக கழங்கெனன வெறிகதெற்றிநது பிடித்திடலும். (௬௮)

மறைபோனென் றுனைநீனைந்த மடமையின லீதிழைத்தேன்
பிறையோருந்நுணனிமகுடப் பெருமகன்றே பிழைசெயதே

னிறையோனே பொறுப்பதுனக கியலபெனறென நேததுதலும
பொறையோடு முமைபுதலவன புலியிலாக கணவிடுததான. (௬௮)

நிருதாருலத நிகலவேந்தே நினதுபிழை யாமபொறுததற
கிருபதுசெங் காததாலு மெழினமலரோன முனகவிதத
வொருபதுமா முடிததலையு முறப்புடைத்தி யெனலோடுவ
குருநிறிற் கொளப்புடைத்துக் குதித்தாடி யுவப்பித்தான. (௬௯)

அன்னதுகண டெவநருளி யைங்காததோ னினறுமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி லின்றினேபபோ லிருகாததற
சென்னியுறப் புடைத்தவாபாற சிறதைமகி மூவமெனன
மின்னினமறைந தன்னிருதன வேலையிலு கையிற்புகுநதான. (௭௦)

தென்னிலங்கை யிராவணன்பாற சிவனுதவத் திறலரககன
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருநகைதன் கைக்கொடுப்ப
வன்னலிங்க மைங்காததோ னங்கையின னாட்டியதா
லிவிலித்திற சிவலோக மெனவிளங்கி யிருநதுளதால. (௭௧)

வேறு,

இத்தகைய கோகன்னந தன்னினென்ன லொருபுலேசசி யிருகனா
ணிலலாள, சுததவமு தெனவெருத்தநநாதினாரோய மூப்புடையா
ள சுருதி போற்று, மததனிர வெணவுணரா ளங்கடைந்து பசிமிருத்தி
ட்டகடு காயசு, சித்தமதி லிரக்கமுள்ளோர சோறிடுமி னெனக்கென
வோர் தெருவி லுற்றான. (௭௨)

அததெருவின றிலவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கை மீ
தின, முததனககூ விளமுணவென றிடுதலுமேற நெற்றிநனளான மு
ன்னாட் டாபித், துத்தமாபூ சித்தபுரா தனவிலிங்க முடிமிதி னுளத்தன
போடும், பத்தரிடும பசுலிலேபோ லானதவள பசிமிக்ககண படைசெ
ய் யாளாய். (௭௩)

இருளகல விடியுமட்டிம வருநதியிருந திரவியுதித் தெழுநத பின
னத், தெருவினிட யிரநதிடவேரா புலேசசியெதிர் வழிகாட்டச செ
ல்லுங் காலே, மருவியனோய பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுடுமணற்கீழ
மயங்கி வீழ்நதன கொருவியுயிர் பிரிபொழுதிற பரமனுயர் கணங்க
ட்டமை யுற்று கோககி. (௭௪)

சோதருகோ கணனத்திற் சிவநிசிய லுண்டிதுயி றீர்த்து விலவத்,
தேர்தருநற பைநதழைகொண டெமமையருச சித்ததன லிமைக்குஞ்
செம்பொற, தேர்த்தனிவப் புலையிகளை யேற்றியினு வுருதிரொனச

செப்ப வளனோ பாரதனிவற றனைவருமயாம பாரததிருக்க வங்க
வளோ பணிநது போற்றி (எரு)

செம்பொன்னெடுங் கொடிஞ்சிமணித் தோமீதி விருத்திமிசு சிற
பயி னோடு, முட்பாமட மகளிரவெண்சா மரையிடடப பைந்தருவி
ஷலன்வ யீனற, வம்பலிழபூ மழைபொழிய வளங் செழுதுந் துயிமுழ
ங்க மழுமா னேனது, மெம்பரம னினிதுறையுங் களதபுத் கிரியினமி
சை யேகி னோ (எசு)

ஆதலினயித் திரசகனே நீயுமநதக கோகனனத் தடைநது போற
மித், தீதகவஞ் சிவநிசிரோற றிடிவனது வினையினேத்துந் தீரு மென
ற, கோதகவம் பெருந்தவத்துக் கோதமனங் கவறகுவிடை கொடுத்த
துப் பினன, ரேதமினமா தவாசூழநது வரமிதுலை நகாரோககி யேகி
னால (எசு)

புண்ணீரின கடிசுமழப் பொருகளத்தி லொன்னலாதம் புயாதோ
ய மினனா, கண்ணீரமை கலந்தொழுகக் கலுழந்தணிபொற கலன
வாங்கக் கதிரவேல வாங்கி, மண்ணீரமை பெறப்புநத் மனவனாந்
தாசுமுற்ற வநாதி னோக, னுண்ணீர்பெற றதுவெனத்தன பொ
ழிந்தயாகோ கன்னமுற்ற னுவப்பி னோடு. (எஅ)

பூகநெடும பொழிலுடைசூ முப்பதியிற் புகலகோடிப் புனலின
பூழகி, நாகாதினந் தொழுகெழுமா பெல்லிலிங்க நாயகனை நண்பி
ற போற்றி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமத்துவிதி வழுவா
தாற்றிச, சோகமிகத் தருமபழைய வினைத்தொடாபி னபூககளைத்து
ந் துடைத்திட டானே. (எக)

வளமைதரு கோகனத்தின மாகமதிச சிவநிசியை மகிழநது நோற
றுப், பழிவினேக்கும் பிரமகத்தி பற்றறவே தீராதபினனாப் பரமன
செய்ய, கழல்டைநது பேரினபங் கலந்திருந்தான சிவநிசியைக் கருத்தி
லுற்ற, வுளமகிழவா னோற்றவாகள பேரினப் வீட்டைவ ருணமை
யெனறன. (அடு)

என்றுயாநை மிசவனத்தி விருந்தவீருந் தவாமகிழந்தாங் கிருகை
கூப்பித், துணறுசடை முடிதுளக்கிக் கேட்டுவப்ப விரித்தெடுத்திச
சொல்லி னாற, கனறுகொடுஞ் சினமயக்கங் காமமெனு முக்குறம்
பைக் கடிநது நாளும், வென்றிபெறுந் தவனான நிலையுணரநது கள
ங்கமினறி விளங்குஞ் சூதன. (அக)

கண்மாடபாதச்சாருக்க முற்றிறறு.

வீபரிசச்சுருக்கம்,

எனட்டு மறையுண ரிருடி காடரி
புண்டர நுதலர னிரவிற பூசனை
கண்டவன கதையினை கழறக கேணமினென்
றெண்டவச சூதனு முபாபப தாயினுன். (க)

பாரினிற புராதலப் பதிபு ரப்பவன்
போரினிற நெவவாமெயப புலவு காரியு
மோரியு மருந்தவே லுறைக ழித்திடும
வீரியன விபரிச னென்னும வேந்தனே (உ)

தன்றடரு சிலைகொடு தானுரு சேனையு
குன்றருங் கானிடைக குறுகி நாடொறும்
வனறலைக கேழனமாண் மணாபுல வாய்களின்
மென்றசை யருந்திட வேட்ட மாடுவான். (ஈ)

புலந்தரு பூசரா புலைஞா மற்றுள்
குலந்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதனா
நிலந்தனி லவாவுட னேடி நித்தமுங்
கலந்தளர தருக்கொடு களிகு ரீரமையான் (ச)

வேறு

மதிவளா பக்கங் கலைகுறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் னுன்காந்
திதிகளிற றுயிலுண நிறததுதன் னடியாா சிந்தனைப் படிமுடி வில்லாக
கதிதரும பரண யானினை தாட்டிக் கடிமலா கூவினஞ் சாததி
விதிமுறை வழுவா துள்ளநெக குருகி விருப்புட னருச்சனை புரிவான்.

மறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன் மலாடி வணங்கிக்
கறறடந் திணிதோட புரவல் விரவுங் கலவியிற றிறலினே நிலைய
பொற்றரு விழுது விட்டென்க கிடந்த புரிசடைப் புனிதனு ரிரவி
ஹற்றருந் திடுமுண மியிலொழிந் துளத்தி லுயவபுடன பூசனை புரிவாய்.

கூனருரு சிலைகைக வேட்டுவ ரென்னக குலவிலங் கனைததையு
கொலைசெய், தூனருந் திடுத லொழிந்திலை நிலத்தி லுயாருலத த்ழிரு
லத துதித்த, தேனருங் களிபா னிகர்த்தசொற கண்ணைச் சேயிழை
யார்முலைப் போகந், தானருந் திடுத றவிரந்திலை யிந்தத் தனமையென்
சாற்றுதி யென்றான் (எ)

என்றவுண் மொழிந்த மொழிசெவிப் படல மிளகைக கோட்டி
வே லிறைவன், முன்றவப் பயனா லிறப்பெனா நிகழ்வா மூன்றுகா ல

வகளு முணர்வேன், ஹனறளிக குலம்பாட் டயாமலாக் கோதைச் ச
ரிமுழால் கேடடியான முன்னக, குன்றெனு மிஞ்சிப் பம்பைமா நகரிந்
குணாமுக ளுமலியா வுதித்தேன. (௮)

பாலேவென றமுதை யடுமொழிக கவுரி பங்கில்வாழ பம்பைநா ய
கன்ற, னாலையங குறுகிப் பலிககிடு மடிசி லருந்தவான வருந்தியங க
டையங, காலையிற கோயிற கைவ்வே யாளா கடிதெனைக் கடிந்திடக்
கருகி, வேலையில் விடமபோற கதைகளை ருனித்த வில்லொடுங கல
லொடுந் தொடரநதா. (௯)

ஓடினேன் வெருவி யாலயம் வலமாயுயிரிழைத் தய்குவா னெ
நீக, டேடினேன காணேன பலிசொரி பீடத் தினனயற செனறுழிச
சுருகி, பாடிநான் மறைபோா பழிசெிட நெய்ததி பச்சுடாத தடடெடு
ததோதிப, பீடினா பணிமா நினாதரி சித்தேன பிறைமுடிப் பிஞ்ஞ
கன றனனை. (௧௦)

அக்கணத் தொருவன சீரநதோட வீந்தே னன்றிராச சிவகிசியத்
னின, மிக்கவா லயத்தை வலமதய வந்து விமலனைத் தரிசனை புரிந்
து, நக்கனா திருமுன னாவீந்த திட்ட நனமையாற காலமூன் றுணாந
து, தக்கவாழ வுடனா னிலம்புரந் தருளுந் தலைவனாத் தனாதனி லுதித்
தேன. (௧௧)

இநதநற் பலத்தைத் தந்தது பரம னிரவெனக் கருகியா னெநிரந்
து, வநதநற நினங்க டொறுங்கலை நிறைந்து வருபிறை குறைபிறை ய
தனிற, றந்தபன் னானகாம பக்கமென் றுணாகருஞ் சதூததகி களிற்ற
வ றும, லநதிவா னதிச்செஞ் சடிவவா னவனை யகததில்வைத் தருச்ச
னை புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனையாற பிரிந்துவெம பாவம் போகுமோ வெனப்புக்கன்
றனையேல், விரிந்தபைப் பணிபூ ணணிந்தருண முக்கண விமலனை வ
ழிபடி. லினன்முன், சொரிந்தவெம் பனிபோற் கொடுஞ்சினகத் தழன்
முன் றொக்குறச குவித்தவிந் தனமபோற், கரிந்தநீ றுரும பரமனை நீ
யும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் நெழின்மணிக் கலன்
கிடந் திமைக்குங், கனதனக் குமுத் வதிபெனுமணங்கு கைதொழு தெ
னதமுந் பவமு, மனமுநத் தெளிந்து செல்லுந் தெனலும் வளந்தரு

மல்லிகாச் சனததிற், சினகரத திருக்கு மென்சிறைப் புறவாச சென்
றுதித திருநதீன முனனாள். (௧௪)

இறந்தமுற பவததிற செநகிறத தசையொன நெடுததுவாய்க் கவ
விகீ வரலுஞ், சிறந்தவெங் கழுகொன றுனைத்தொடாந் திடவச சிவால
யந் தனைவலஞ் சூழநது, பறந்தனை வந்து விடைவரை கொடுக்கம் பந்
திடைப பயந்தொளித திருப்ப, மறந்தரு கங்கங் கொத்திவா யலகால
வதைத்திட வாங்குயிர மடிந்தாய். (௧௫)

சொல்லுமக் கங்கம் புறவதா நினனைத் தொடாந்தகொன் றிறிஞ
செயல ஔசாலலில, வல்லினில விழைவி னீகொடுவந்த வனசபடு தசை
யினை வவ்விச, செல்லுவ னென்று வந்துனை வலிதிற செருத்தனின்
வாயப்படு தசையைக, கலலெறி வினாவி னபபுறங்கொண்டு போன
தக் கடுஞ்சிறைக் கங்கம். (௧௬)

தீவிழி யெருவை தொடாந்திட வந்தச சிவாலயந் தனைவலம் வர
லா, லாயபிழிக் கொன்றைத் தொடைபுனை சடித்த தண்ணனமுன னா
விகீத ததனாற், பாய்தினா யுடுத்த நெடுநிலப் பரப்பப் பரித்திடும பாத
திவன் மகளாத், தாயசெங் கமலத் திருமக் ளென்னத் தோன்றியென
றுனைவியு மாளாய். (௧௭)

வேறு

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறுமபு தெய்தி நல்லுடை நீயு நாணு
மொன்றிமுன் னெடுத்த காயத் துறப்ப முறாததாய யாங்கு
சென்றினிப் பிறகஞ் தன்மை செப்புகி தெரிய வென்றாள். (௧௮)

மென்னடை யன்ன மன்னாய் வேறினி யிரண்டாஞ் சன்மம்
பன்னக் வேந்த னெந்தும் பாமிசைச் சிறுந் நாட்டின
மன்னவ னாவன் யானீ சஞ்சயன மகளாத் தோன்றிக்
கன்னலந் தருமென் றோன்றி கலந்தறக் களித்த வாழ்வாய். (௧௯)

படியிலோர மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சுடாவே ஸேந்து மன்னவ னாவன்
கடிமதிற கலிங்க நாட்டிற் கலிங்காகோன மகளாத் தோன்றி
யிடிமூர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்கந் தார நாட்டிற்
நிருவள ராச னாய்க்கோல் செலுத்தவன் யானீ சிறிப்

பொருதரி யலனா வெல்லு மகதாகோன புதலவி யாசிச
சுருதிவண டிமிரும பைத்தா ரூட்டியென் றுணைவி யாவை (உக)

சிற்றத்தோ னைநதாந தோற்றந திசுழிப லவநதி நாட்டிற்
பிறந்தா சளிப்பன் யானீ பேருல கனைததும் போற்று
மற்றதரு வடிவேற றுணை தாருணன் மகளா வந்தென்
னற்றதரு மனைவி யாகி யிருப்பையங் களவில் காலம் (உஉ)

முருந்தழி முறுவன மானே மூவிரண் டாமபி றப்பிற்
பெருந்தமி முருத்த நாட்டிற் பேரா சளிப்பன யானீ
யிருந்தவப் பலனூல் விஞ்சும் யாதிதன் மகளாத தோன்றி
யருந்தவத திருமா தொத்தெ னம்புய மதனிற சோவை (உங)

கழிதரு மேழாரு சனமங் கைதவன குலத்திற றுணை
யெழிலபெறு பதம் வன்ன னெனுமபெயா பெற்று வாசம்
பொழிமலாப பைந்தா வேமபின பூந்தொடை புனைநத நாளும்
பழிபவம் பயிலா வண்ணம் பாண்டிநா டளிப்பன யானே. (உச)

நீயும்ப பவத்திற செல்வ நிறைந்திதும் விந்த நாட்டிற்
காயும்வெங் கதிராவேன மன்னன் கண்ணெனக் கதிரகோண முதத
மேயும்வேய மருட்டு மெனறோன வசுமதி யெனனு நாமந
தொய்யுமோ ரணங்கா வந்து தோன்றி நீ வளாவா யுனை. (உடு)

மங்கல முரசு மாப்ப மன்றலசெய தளிப்பா னுன்னிச
செங்கதிர மணிகள் வேயநத செம்பொன்மன் டபஞ்சோ டித்தது
துங்கவேற கரணு றுதை தூதரி லோலை போகக்
வங்கணவந தெயதம் வைவே லரசனா யறையக் கேட்டி. (உசு)

கொண்டலகன் படுக்குரு சோலை குலவயோத தியாதங் கோமான்
வண்டலம் வருந்தண பைந்தா வையுங்காந தார மன்ன
னெண்டலத தரசர் போற்று மிருபதன் றுருப தேயன்
விண்டலத தமரா போற்றும் விற்றடை யவநதி வேந்தன். (உஎ)

மல்லவ தேய மானும் பாரதகிவன் பன்னூந தொன்னூல்
வல்லவன் யானைத் தானை வாரண வாகி மன்னன்
வில்லவ னாரின் மாலை மிலைந்திடு நேரி வெற்பன்
நல்லொளி முடிசோ மன்னா நனமணச் சாலை நண்ண. (உஅ)

யானுமங் கெய்த நீயன் மிசையளி முசுன்று பாடுந்
தேனுமிழ் மலர்ப்பைந் தூதான் நின்றுதற் றுள்ளிற் சூட்டப்

பாணுவின் குலத்தோர் முன்னும் பராத திவரனேக ரீண்டி-
யுனுமிழ் படைக ளேநதி யுருத்தெனனோ டியுத்தேன செய்வார, (உக)
அங்கவா தமமை யெல்லா மாடலவெங கரிககட் டத்தோர
சிங்கம தென்ன வென்று சேயிழை யுனையான கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வரனில வரமும
புங்கவா பரவுங கூடற புரிதன்றி புருத்த பின்னா, (௩௦)

அளபுபருங கால மன்போ டாயிழை நீயு நாணு
முளபபடும போகந துயத்திட டிலகொரு குடைககீ ழாணடு
வளபபடு மகங்க ளாற்றி வளநிதி மறையோக நேச
களபபடுங கறையி னுன்றன கனைகழல பூசை செய்து, (௩௧)

வளனாவார குளத்தோய கணனாய மழகனி நென்ன வாரங்கோர
பிளையாம பெறுவ மன்னோன பெருங்கலை யுணரநது துமபி
களையார கடுகைக மலைக கடவுளுக் கடிமை பூண்டு
வெளாவான மதியம போல வளநதுபோ வளங்கு நாளில், (௩௨)

அணிகெழு செழுமபொற சோதி யவிரமணி முடியுரு சூட்டி
மணிமுடி யநகந னோநது மாநில மவனபா னலகித
தணிவருளு சன்ன மென்னுந தழலினுங கொடிய வெயய
பீணிகெட வேடகை யோடும பெருந்தவ மிபற்ற வெண்ணி, (௩௩)

தென்றலங கன்று சந்தச சினைமலா வாசம வீசங
குன்றமாந தினிது வைருங குறுமுனி குறுக நமபான
மன்றலங கோதை நீயும் யானுமாய மருட்சி நீங்கி
யன்றவன நன்னை நோக்கி டருந்தவ முழப்ப நின்றே, (௩௪)

அரியநற் றவருசெய் காலை யகத்திய நெமக்கு ஞானத
துரியநற் சிவயோ கததை யுவந்தப தேசுரு செய்வா
னெரிகடாப் பிழம்பா மேனி யெநதையைச சிந்தை தன்னிற்
தெரியவவ வியோக நின்று சித்தியா முததி சோவேம, (௩௫)

நவமிசு பம்பை நாட்டி னாயுரு வெடுதது முன்னுட்
சிவநிசி தன்னி லீசன் நெரிசனங கிடைத்த பேற்றாற்
பவமகன் றய்ய நன்மை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதிங் விரதந தானே தவறிடா திழைத்தி யென்றான (௩௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயபக் கத்தி லுற்று
வருசுதர்த தகிக டோறு முழுவான நன்னை வாசந

தருமலா கொடுபு சித்துத தணந்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாபுபே ரினபவீ டெயதி னூரால. (௧௭)

சிவன்றிருக கோயின மேவிச சிவசிசி விரதந தனனிற
சிவன்றனைத தெரிசித தோருளு சேருவா முததி யெனறே
சிவன்றனை புணர்நது நாளுளு சிந்தைசெய முனிவா கேடபச்
சிவன்றனக கழமை பூணட சூதனமுன செப்பி னூனே. (௧௮)
விபரிசச்சருகக முற்றிறறு.

குபேரரசருக்கம்.

ஓதமுற நிபொற கடலமிக களைகக ணமைததவா லோதன மருந்
து, நாதனற சங்கக குழையணி காத னகைததுமுப புரமெரித திடுநா
ண, மாதனு வெனப்பொற கிரிசுழைத தேதும் வசுநதனாத தோநனி
கடவுளு, சூதனுக கிணையாளு சூதனமற றினனுளு சிவநிசிக கதை
தொடுத துணைப்பான். (௧)

முததவெண மணிதோ டரிததநூல வடததின் முறைமுறைக்கு
றைவறக கோதது, வைததெனச சிதறி விரிந்தபூம பாளை மரகதக சூ
முனிகிரி குலையைய, அயததலை கவிவன பாயநதுறச சிந்தச சூரிமுகக
கூன்பிடாச சங்கக, கைததலத தெடுததக கமபள ரொறிந்து கடிந்திடுங்
காமபிலி நடு. (௨)

கயமலா துணைததக கரைதவழ் பனிலங் கான்றிடததோனதுநித்
திலததை, முயனமதிப பிளனை யெனப்பகற காவீ முகைமுறுக குடை
நதுதே னெழுரும், வயன்மருங் கெழுந்த கரும்பிணை கவரி முறித்தி
டத தெறித்தவெண் மணிமுத, தயனமுநிர திடுகுற றவனைமேற டட
கொந தாங்கது பொறுத்திடா தரறறும். (௩)

இலையலை விரிந்த நெட்டுடற் பூக மேறறவொன் டாற்றிளங் கத
லி, யலைதலைத தவிராத் துங்குதீங் கனிசே ராம்பிர மனற்பொறி சிதறு,
முலைமுகத துருக்கிப் பழததபொற் கிணை ஞறறமுட் குடப்பழப் பணச
ந, தலைவனை குலைசெஞ் சாலிகீள வயலின் றலைதலை தழைத்தநின்
றோங்கும். (௪)

இருமபுகாய்ச் தொத்த செக்கர்வாநெழுந்த வீளமநிக் குழவியை
யளிகள, விருமபுபு மலர்ததா நினைசசிறு நுதலின வெணமரு நீறென

சாததி, யருமபெணுவ கலசத துறுநறு நெய்வார்த தடாசினைத தொ
ட்டிலவைத தசைததசு, சுருமபுதா லிசைபட மென்றளிச சாணை ன
யிறறியே வளாததிடுஞ் சோலை. (டு)

இனையன வளங்கூர திடுநெடு நாட்டி லிருங்கலைத துறையெலா
முணாநதோன், வனைதழா யலங்கற கண்ணனு மறியா மலரடி வந்த
னை புரிந்து, நினைவருங் காம முதலமுத ருறுமபி நெடுமபகை கடிந்
துநீ னிலததிற, றினைநிக ரான சுததநல வேனவி தததனென றுளநெ
ரு மறையோன. (சு)

அன்னமா மறையோ நைமபுலப பகைசெற றுறறிய வருந்தவப்
பெற்றற, கன்னலவே னெனவோ நனமகப பெற்றான கருதநீங் கு
ணரிதி யவன்போ, முன்னமுந தூலின் வினைவிதி முறையின் முடிதத
பின முதுக்குறை வுடையோ, னுன்னந்ரு சுருதி முதற்கு பயிற
வோதின னுளததிலுற னுணாநதான (ஏ)

தூமமார திருண்டு கருண்டுண டி மெமசு கிருமுற றேணையா
மருண்டு, காமன மென்னக காமுறு பருவ முறதபின் சுறறவென
கடிகால, சோமனுன டன்பபான முதுளவக கிரகஞ் சுகமபெறு மு
கூததந னுனோ, வாமமே கலைபொற குலக்கொடி தனை
மறைப்படி வதுவைசெய திட்டான. (அ)

வேறு

இனபமுற தனனை தநதை யில்வயி னிருக்கு மநநான
மனபதை மதிகுஞ் சோததி வளாகுண ரிதியா மைதனை
புனபுல மீதுந துழின் பொறித்திடு விதியின் கொடபாற
துனபமும் பகையு நலகுஞ் சூதினமேன் மனம்பவைத தானே (க)

அறபுள னாய தநதை யறிவுறு வண்ணங் கலவிச
சொறபயி லாதா ரோடு துனனிவெங் களகந தனனி
னறபக லிரவெப போது நனமதி மருடலி கூரந்து
பொறகலன கலைபொற காசு பொருதுநா டோறுந தோறபன, (க0)

தனையனயாண மிறு நென்று தாதைகேட டிடுமபோ தெல்லா
மனைமிக வெருவி யோதற ககனறன நென்று தீய
வினையம தான சூது மறைததன்ன் விளமப முநதூல •
வனைதரு மாரபனீ சற்று முணரநதிலன வரமு நாளில. (கக)

ஆயமகன் றன்னை வாவென றழைத்து நீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயகு துறதை தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சேறிக்
காயவெனெ றுள்ளத் தஞ்சிக் கவறுங் டவறு செயயுந்
தாயநீ யாடுஞ் சூது தனையொளித் துரைத்தேன முற்றும். (கஉ)

உறதைதன னொழுகக் நீதி யுணராதிலை யந்த னுறா
மைந்தாக ணடககை கண்டு மதிக்கிலை யென்று மாழகிக்
கந்தமைக் குவளை வாடகண கலுழந்தவ னுரைக்கு மாற்றஞ்
சிறுதையிற் கொள்ளான வஞ்சக கணிகையா திறத்திற் சோவான (1)
வாட்டடங் கருங்கட சூளை மகளிரமேன் மனமவைப் போரைக்
கோட்டரு களஞ் நானுங் குடிப்பவா தமமைக் கூடி
யீட்டரும பொருள வாவுற நிருங்கவ ருடு வோரை
வேட்டமேன மனமவைப் போரை யாவரோ விலக்க வல்லார, (கச)

இனையநீர் மையினு னென்று மிசைநதுளா னிலலி னோநா
ளனைதுயி லமைய நோக்கி யததன்முன் னவனபா னலகும்
புனைமணி யாழி தனைப பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
வீனையவெங் கவற்றி னாடித் தோற்றனன வேறென றிலலான, (2)

அந்தமோ திரததைக் கையி லணிந்ததுளா னொருவன றனைத்
தூதையாம் வேளவி தததன றனித்தொரு மறுகிற கண்டு
சிறுதையிற் கவிலை கூடாது தெளிந்ததுயின னறிவ னென்றங்
கூதமா மணிப்பொன னாழி யாருனக் கீரத் தென்றான (கக)

அரவினமேற் கிடந்த வையத் தமராகன பதியே யானுங்
கரவினிற கொண்ட தனனுந் காதலகூர மைந்தன சூது
பொரவிருப் புடையோ னேற்றென புட்டகம் வென்ற னினறிவ
விரனமணி யாழி தோற்றான மேவுங் னுளை யினனும், (கஎ)

ஒதுதூற கலைவல லாயநின் னொருமகன விலையி லாமென
போதுபோற கோசி கஞ்செம பொனபுனை கலன்கள யாவுஞ்
சூதுபோர பொருது நானுந் தொழிலிது வாகத் தோறபா
னீதுநீ யுணராய போலு மெனறவ னெடுத்திக் கூற, (கஃ)

கனனபா கத்திற காயந்த கதிர்நனிச் சலாகை யிட்ட
தென்னவெந் துருகி யிற்பா லெயதியில லவளை நோக்கி
புன்னதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ வுழையி லுற்று
னென்னமற் றவனீ ராட நீரத்துறை புருந்தா னென்றான். (கஃ)

ான்னலு நென்ன லுனபா லெண்ணையாட டயர்போ தீநத
வன்னநன மணிபபொன னுழி தருகென மறையோன கேட்பக
கன்னலிற கனிநத மூரல பகறகடன கழித்துத் துயத்த
பின்னாயான தருவ லென்று பெடபுறப பேச லோடும. (௨௦)

நெறியிலபொய புனனு கறபி னீரல செயதான மைநத
னறிலல னாகி வெனாகு தாடியே படித னுன
குறியுடைப பெரியோரா நூலிற கூறிய நீதி நேரககிற
பொறியிலா விவனா விடபி போவதே கடனென நெண்ணி. (௨௧)

பறறொரு சற்று மினறிப பாசிழைப பவளச செவவாயப
பொறறொடி தனையும் பெறற புத்திரன றனையு நீதன
றுறறொரு பதியி னெயதி யுயாருண வேளவி தததன
மறறொரு மடநதை தனனை மணவினை முடித்து வாழநதான. (௨௨)

இநதமா நிலத்தி லிநநாள் யானபுரி தவறு கண்டு
தநதையிவ கனனை யோடென் றனனையும் தனநதா னென்று
சுநதையிற கவலை கூடநது செய்வதொன றறியான மைநத
னநதமி றுனப வேலை யாழநதனன கரைகா னுனய. (௨௩)

கறறிலேம பொருளக ளீட்டுவ கலவிக னொழுகக மேனமை
பேறறிலே மஞ்ச லெனபார பிறரொவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மற்று முள்ள பாசனத் தேராக ணடபுரு
சறறிலே மென்று மாழகிச சலிப்புட னிருக்கு நாளில (௨௪)

அரனிர வதனி லீச னுலயந தனனி லோராவிப
பிரனுயா பூசை செயயச செலலுவான பின்ன ரொயதிக
கரவினி லமலற கேற்று மமுதினைக கவாந்து மீளவா
னிரவினி லறற நேரககி யிருநதனன றுயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னோடவ கியாயமோர நானகும் பூசை
புரிதர நேரககி வைகி வைகறைப போது தனனி
லரியல விரத மாறறி யமலனை யருசகித் தேத்தித்
துரிசறு மறையோன கணக நெகியே துயிலக களடான. (௨௬)

ஆண்டவ னெழுநது போகி யமுதினை யெடுப்பக கணனிற
காண்டலசெய யாது மனகுங் கனைகடா விளக்கைக கையாற
றுண்டலசெய தீசன*முன்னாச சோற்றினைக கவாந்து கெரண்டு
மீண்டொரு மறையோன கரலில விரைநதனன் மிதிகக ஹறமுன. (1)

மிதித்தவப் பொழுதி லநத வேதியன விழித்து நோக்கிக
கொதித்தனன் கனவ னென்றே கூகரு லெழுப்ப லோடுங்
கதித்தவெந் திறலி னோரக கடிநகர கரப்போர கேட்டங்
கதித்தனா வந்து பற்றி யவனறலை யறுத்திட டாரால (உஅ)

வேறு

அவவேலையி லிகலநதக னடலகொண்டிடு தூதா
கைவேலையி னவியஞ்சிலை கணைவெங்கதை கொண்டே
மைவேலையில் விடமென்றிட வந்தங்கவ னிருதோ
ணைவேதர விசித்திரத்தவா நடைகொண்டது கண்டே (உஆ)

கடுவெங்கரி யுரிகொண்டகண ணுதறனகண நாதா
வடுவின்றிய மணிதுன்றிய மானத்திடை வாடே
விடுமினக ளிவனறனை டெனசசென்று விலக்கக்
கொடுசென்றிடு நமதூதா குறித்திங்கிவை சொல்வாரா, (உ௦)

பொருடங்கிய மறைவாண ரொழுககமபுற நீத்திட
டருடங்கிய வவைசொற்றவை யறிவின்றி முனிந்து
மருடங்கிய சூதாடிநல விலைமாதரை மண்டது
கருடங்கிய மனத்தானசிவ னிருமாலியங் கவாநதான (௩௧)

உயயுமவகை யேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செய்யுநதவ முளதோவெனச சிவகங்குலி னுதரம்
பெய்யுநதழ னிகாவெம்பசி பெரிதாமெழத் துயினீத்
தெய்யுங்கணை மதனைச்சுடு மிறைதாளிணை கண்டாண், (௩௨)

அடலசேர்விடை யுடையானெதி ரவியஞ்சுட ரதனை
மடலசோமலாக கரத்தாலொளி வரத்தூண்டின னதனா
மிடலசோகொடு வினையாவையும் வீத்தானறுயா நீத்தான
கடலசோகெடு நிலமீதுயா கலிங்கத்திறை யாவாண், (௩௩)

என்றேசிவ கணநாத ரியம்பசசமன றூத்
ரனறேயவ ரடிபோற்றறின றருளசோருண நிதிதோட்
ருளறேயபிணி யவிழத்தாங்குநீ கொடுபோமென விடுத்தசு
செனறேயுலக குழுவன்னவா தென்றிகிளி ஹற்றா, (௩௪)

வேறு.

ஈச னன்பரக காலையிற் குணநிதி யெனபவன முகநோக்கிக
காச ணிந்தபொன முடிதரித் துயாடிகழ்க் கலிகநர் டளிககின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன மதலைபா வளங்கொளுத தமனென னு
மாச கனறபே ரொடுபிறந் திடுதியென றைநுநதன ரகல்கின்றா. (1)

அனைய னப்படிக கலிங்கநாட டிறைமக னுதிமுற பவந்தன்னிற
றனையு ணாந்திறத் தொடாழுதுக குறைவினா சங்கரன குலாதோ
கனைசெ முஞ்சுடா நெயவினக கேற்றிறந் கடிக்கமு நறுநதாபம [றுவ
புனையு மாமலா சாததியே யருச்சனை புரிந்தறம் பலசெயதான. (1௯௬)

இன்ன வாறுபற பலதினந தருமங்க வியற்றியா யிராஞ்சென்னிப
பன்ன காதிபன சுமந்தபாா புரநதுரீப பட்டழிந் திடுமொககு
ளன்ன மீரனுடச சடடைநீத துத்தாத தனகைமா நகரகாககு
மன்ன னுகியீற நிருந்தனன யாவரும் வாத்தடி தொழுதேத்த. (1௯௭)

சிலப கறகழிந் திட்டபின் நெணடினா திரிவா நதிருழா து
நலமி கத்தருவ காசியிற சிவவினக நாட்டியாச சனைசெயதா [ன
னிலகு பேரொளிச சுடாபபிழம்பாயச்சி யிருத்திய சடைபபெமமா
கலக வாளவிழி மலைமக னோடுமக கணத்தினில வெளிப்பட்டான. (1)

உன்ன ருந்தவம் வியந்தனந தளதரின னுளத்தினில விருப்பமுற
நன்ன தெனறுரை தருபுமென றுரைத்திட விரவியா யிரங்கோடி
துனை ருங்கதிர விரித்தூநின றனையமெயச சோதியுன னுருக்காண
நனை லந்தரு கண்ணினை கூசிடா நலவாந தருகெனறா. (1௯௯)

காககு மாலீயன காணொண வடிவவன கடபுலங் கதுவுறறு
கோக்கு மாறருள செயதனன றழலுமிழ் நுதலவிழிப பெருமாணும
பூக்கு மாமலா மணமெனப பொருந்திய புனிதனை யெஞ்ஞானம்
நீக்கு மாற்றி தாவுறை நிமலையை பாரத்திது கினைக்கின்றான். (40)

திது தீரத்தருள சிவன்றிரு மேனியிற செறிநதுறைந் திடமுனனா
யாது நறறவ மிபற்றின ளிவனென வெண்ணினோக குறவெறபின்
மாது ளங்கறத் திட்டன னோரவிழி மறைந்ததங் கவற்கநரா
ளோது மாமறை யளவிடற கரியவ னுமையவட கிவைசொலவான. (1)

ஊறி னின்றவப பெருமையை வியந்ததை துவந்தன னினைக்கின்றான்
வேறி வனபுரி தவறிலை முனியிலை விழியிவற கருனென்னச
சீறி வெமபொறிக் கனலெனக் கன்னமுதன சிந்தையுற நெழுநகோப
மாறி மமபிகை யமபகம் வழங்கினன பெரறகண்ணாய வயங்கிறா. (1)

விழியி முந்தது பெற்றிபி னியகூதாம வேந்தனும விசுப்போடவ [க
வுழியி மமபிறை முடித்தருள சுடாடவியுடைவிடைக் கொடியோனை

கழிவ ருங்கயன மருட்டுவாட டடநெடுங் கடவு ரியைவேரி [ரூன.
பொழிசெ முகதுண ரிறைத்தூநற றுதிபல புகழநதுவீழந தெழுநின்
மன்று ணட்டமே புரியரன கைகளான மறறவ ணுடறைவந [பொற
தின்று தொட்டுநீ யென்னுடைத தோழனுயிருத்தியென றிசைத்தான
குன்று கிடடிய தனநிதிப பெருக்கொடு குலவுபுட பகமபெறறே
யன்று தொட்டவ னளகைமா நகரா சனித்தவ ணிருக்கிறுன (சச)

இனப மாராவ ரிசியினிள மாலிய மெடுத்தருந திடறகீசன
முனப விநதிடு விளக்கினத தூண்டிய முறபய னதனுவே
நனபு வித்தல மரசளித தளகைமா நகரதனக் கிறையாகிப [ன். (சுநி)
பிணபரனறனைப பிரிந்திடாத தோழமைப பெருமையும் பெறலுறரு

சேறறி ஞாசெழுந தாமரைக கண்ணனுந தேடருரு சிவனமெயயி
னீறறி ஞானறிருக கோயிலி னுயாசிவ ரிசிகளி யெயத்தீப [ணக
மேறறி ஞாபெனும் பேறறினை விரித்தெடுத்த தியமபவேண டிடிவெ
னூறறி சாமுகம் படைத்தருள விரிஞ்சனு நவின் றிடற கரிதாமால ( )

அனறி யெண்ணிரண டாமுப சாரத்திற கடுத்தவை யந்நாளிற
குன்றி யததுணை யீயினு மாயிர கோடியாயப பலனலகு
மென்றி ருடகுறும் பறவெறி கணைகட ரிரவிசெங் கதிரொன்னத [ன்.
தூன்றி ருஞ்சடைத துறவாகேட டிவபபுறச குதஞ்ஞன டிராசெயதா

குபேரசசருக்க முற்றிறறு.

சாலிகோததிரசசருக்கம்.

கீழனிமலை கயல்களவளனாக கொடிசூதிபப தென்குழைபாய்
கருங்கட பைநதாரக, குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய கமழ
முத்தவ கொடுபபோன போரி, னழனிமலை கடக்கரிதென் றருக்கனு
ளந் தடுமார வவுணாக கொண்டு, பழனிமலை குடிபுருநத பகவனிரு
சரணமலா பரவி வாழ்வாம். (க)

அககிராப பிருகவிட பன்றதீ சிவத்திரிகா சிபன்சு பேதன்
பங்கமில்வரன் மீசெர பங்கனசா பாலியருட பரத்து வரசன
றுங்கமுறு புலத்தியனற ஈசிலனா ரதன்மரிசெ-சுகன்மராக் கண்ட
னெங்குமிசை பெறுசனகன முற்கலன்முறபடுமுனிவ ரிவர்கள யாரும்.

பாடலிக்கு மதுவளிகும பசுந்துவோன முதலமரர படிவாயாகருங்
கேடலிக்க வருங்கடுவுண டவனருளசோ சூதனமுதங் கிளர நோக்கப்
பீடலிக்கும தவமுனிவ சிவசிசிரோத தவாககிறத பின்பே ரின்ப
வீடலிப தனறியிகம விழாதனவு மளிகருமோ விளம்பு கெனறா

அரவுமதி முடிததடை யாரணிரவிற கண்படைந்த தருசசித தான
ல, குரவுதுகள படுதநிறெடு நிலத்தினமிகு செலவடெல்லாங் கொடுக்கு
மைந்தாய, விரவுகொலை முதற்பாவ வலவீனையின வோபடுங்கு வீடு
நல்கும், பரவுமிதி னிகழகாரைத யொன்னுனதென றுயாகுதன பகாவ
தானுன.

(௪)

காலிகோத திரத்தியலயிற புராதருளுங் கண்ணணமுதல கருதற
கொணனாச, சூலிகோத திரத்தவா கொண டெயிலொருமுன றழறக
ளித்த தொல்லோன் றிங்கண, மோலிகோத திரவருளே பொவேண
டி யறையுமறை முறைய னின்றோன, சாலிகோத திரனென்போ
தரித்துடையா னொருவனுன றவத்தின் மிககோன

(௫)

வேதியாதவ குலத்திலுடா விணமணிகண மணியெனவே விளங்
கும் வேத,மோதியுணரந தறிவரிய கலைக்கடலின கரைகடந்திட யோ
நூல வல்ல, வாதியரை வென்றுசாதி வாத்தினகண முப்பொழுதும் வ
ழீவா நாறறிச, சாதிமுறை தவறும் ஸீதியுட னெடித்துதன சரிககு
நாளில.

(௬)

வம்பவியுங் குழனமனைவி மக்களசுறற முதற்குடிமப மலிய நா
ளுரு, செம்பவள விதழக்கமலை திருக்கடைக்க னோக்கமின றிச சிறு
மை யெய்த, வெம்பரம னருளிதுவோ வெனசெயவே னென்னமன
த தெண்ணித தென்பாற, கும்பமுனி வரனிருக்கு மிடந்தேடிச செல
வனெனக் குறித்துக் கொண்டே.

(௭)

தடங்கலாகொண டிரங்குதிரா சுருட்டியெறிந் திடுமபெருநீர்ச
சலதி யேழுங், குடங்கையினிற் கொணடுமுதற குடித்தகுறு முனிவ
னடி குறுகிப் போற்றி, வீடங்கலுமுற பணிவாயி லகப்படுமண கே
மெனன மிடிவாயப் படடேன, றிடங்கொடுள்ளந தேறியுயும் படி
யடியேற குனதருடகண செயதி யெனறா

(௮)

ஆங்கவனு முனதருளக ராதனை முகநோக்கி யவனி மீதிற,
நீங்ககற்றஞ் சிவசிசிரோத றிடிவலுமைப் பெருங்கடலின றீரங்
காணபாய, பூங்கமலத் தயனாலும் புகலரிய போகமெல்லாம் புதிதுப

பின்னா, நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென றுறுதியுட் னிகழ்த்தி
ஞால. (௯)

அனையசிவ நிசினோரது முறைமறையா கமபபடி நீ யடிய னே
னாக, சினையபரி செனவிரித்தீன டியமபுகென விரககுமுனன விய
மபும வேதந, தனையுணருந குடத்தைய னவவிரதந தனேனோற்ருந
தனமை யெல்லாந, கனேகடலுண டருடிருவாய மலாநதவனுட புல
ங்களிககக கழறிப பின்னும். (௧௦)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழவிரத மிதனிலைமை புகலற பர்
றறோ, வொநிலமுந தொழத்தருந றலத்திலிருந திவ்விரத மியறற
வறற, னன்னிலவித் தெனவோங்குச சினனூளிற் பெரிதுபய னலகு
மென்ன, வொநிலமு மெனககறிபச சொல்லுதிநல லொதிபயிலு மறிஞ
வெனனூன. (௧௧)

சேவனம் பொழியுமிருட கொண்டதீறங் கொண்டிடு மெய்ச்
செய்ய செங்கண், மாதவனம் புயனறவள வாரணத்தின வரும்கவான
வானில வாறோ, பாதவன சம்பரவ வுமையாளோ டெமையாரும
பரமன வைகும், வேதவன மென்னுலக லொனனுளதந கதனறகை
யார விரிகக வல்லா. (௧௨)

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயன்றுசெயதீ வினைக்கிழங்கே மூ
ல மாகப, பின்னுருவ மெடுத்தமுலும் பிததருமத தலத்திறககப பெற்ற
ொன்னிற, பொன்னுருவச சடாமெளலிப புனிதனூ ரகபிரமம
போதித் தாதித, தன்னுருவந தருவதன லததலத்துக கிணைபுகலச சரி
வே றுண்டோ. (௧௩)

பொன்னிமுத னதிபுனலபாய புலங்குமழ கடற்றீரப புளின
தோறுந, கன்னிபிளம பெடையொடனனங கலநதுவளங காடமே
றைக்காட்டு வேணிச, சென்னிதனின மதிமுடித்த சிவபெருமான ச
ந்நிதியிற் றிருமுன் னாக, வன்னிமர மொனனுளதாந கடியர்வினைக கா
டுகமே வனனி யாமால. (௧௪)

விண்ணவர் பூ சனையுரியா மறையொழுக்கம் வழக்கியவே திய
ர்சோல் கோடி, மண்ணவரை வருத்துகின்ற மன்னாகெறி பிழைத்
தொழுகும் வணிகர முன்னு, வெண்ணவரும் பின்னவர்சங் கரசாதி
உரிவையர்மற் றிவீர் றாகப், பண்ணவாநா டெனத்தகுமத தலமேவு
ம பொழுதொதநத் பதக ரேனும். (௧௫)

சிறையுறுமிப் பிறவியெனும் பிணிகுடைநீர் வமமினது தீர
புடன் யானென, மறைபறையிற் கறங்குதிரா மறைநதிகக் கண்டை
நுகுடைந் தாடிக் கோடித், ஆறையதனிற படிநதுமுதற் சுருதிதொ
ட்ட வரரிதனிற நேயநது தொன்னுன, முறைவழுவா ஆனனிமனி
கன்னிகையிற் றுன்னியநா முழுகி யேறி (௧௬)

விடமுனிய வருமமையத் திமையவாககா வுண்டுவிட விண்டு ப
ணடி, தடமுனியிற் குனிததுகைத் தெயிலொருமுன மழறகனிதத்
கலுவற் போற்றிற், றிடமுனிய பொருளைத்தருத் தெதியற் முத்தி
பிணுரு சோவ னெனே, குடமுனிவன் சுருதிவன் பெருமைபெல
லா மகிறகற்றிக் கூறிப் பின்னும். (௧௭)

அததல மா ஞாகாசி உமபலமற் றெவற்றினுகு மதிக் மென
றே, முததலமும் புகழவரு முனிவரனை வருமொழிந்தா மொழியா
ரினற், வெத்தலமும் மதிக்குமித்தத் தலத்திலிருந் தவவிரத் மிற்றற்
ததி, கைத்தலத்தில் வைத்தநெலவிக் கனிபேரலக் காணடிபெனக் க
முறிப் பின்னா (௧௮)

நலவலனை பதனமலை உவகையொடு கிராதருந் நண்ணிக் காணி
ற், செலவலனை வருங்காண வெலவலருச் சுன்னையெனச் செயிரத்
துப் போரசைய, மலவலனை யுளத்திருத்தி மறைவலனும் வாதாவி ம
டிபச சிறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகா
மேவ லுற்றன. (௧௯)

உற்றவனுற் றிடுமபுனித தீரத்தமெல்லாம் படிநதாடி யுயர்பொற்
கோவில், சுற்றிவலம் வந்துகொற்ற வீரகத்திச் சேதகன்ற டொழு
து முன்ன, எற்றமின்ன மறைநறைப்போ தாலருச்சித் தருளிறை
சே வடிகள போற்றிக், குற்றமிலயா னைப்பழிகத் மொழியமமை
நூபுரத்தான குமபிட டேத்தி. (௨௦)

ஒருபொருளை யுணரநதிருகண் பனிதூங்க முப்பொழுது முயா
நால வேதந், தருபொருளா மஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்தி யறுதொ
ழிலோர் தலைவன் பாரில, வருபொருளா ருயிரனைத்தும் படைத்த
ளிகளுத் தன்மையினன் மண்ணோ விண்ணோ, இருபொருளென் றி
மெயன்மாற் கெட்டாத பதம்பெறுவா னிதயத் தெண்ணி. (௨௧)

சிவசிவாரு சதூரத்தசியற் றிங்கடொறுந் துயிலுணவு சிறிது
மின்றித், தவமுயலவா னீராடி விலவமுடன் காதலா சாதஞ் சாத

தீப, பவமறமந் திரவீன்று பரிநதுநீவே தனமபுரிநது பாடி யாடி,
நவநவமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடித்து நடத்து நாளில். (உஉ)

(முடிடைய தலைச்சேவற் றுவசனைப்பெற நெடுத்தவிடைத துவசன
பொற்றா; னேடுடைய மனக்கமலத திருத்தியருச சித்திமோ ரிரவி னா
பபண; கோடுடைய கயிலேநடை கொண்டினைய வெளவிடைமேற
கொண்டு கூடாத; காடுடைய மலைமகளோ டெதிரின்ருன் மறற
வங்கண களிக்க மன்னே (உ௩)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிரமநகர மரமுரன்று பிரச
மாந்த; நறைகாட்டுங் கொன்றையநதா ரணிநதிலகு திருமராபு டய
ன் மூன்றுங், சறைகாட்டுங் கந்தரமு மந்தாததிண புயநானகுங் க
ணடு முத்தித, துறைகாட்டுங் கடற்பீரச சுருதிவனத திறைவனடி. து
தித்தல செயவான. (உ௪)

வேறு

களுக்கோலவ விடமுண்டருள களத்தாயகவின் றருஞ்சா
மளக்கோமளத திருமேனிகொண மலைமாதின பணுளா
தளக்கோகன தகாணணினை றருவேடனைச சுமீதிக
குளக்கோவுடை யானேகுறிக குங்கோவுடை யானே (உ௫)

சுடுஞ்சுகாத தடிமென்றுறு சுவைகண்டவை யுதவுங்
கடுங்கானவா குலநதோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய
தொடுங்காயகனை யெனமாலவாத துன் னாபுர முன்ன
னடுங்காாமுகத தானேயொரைந் தழுகாாமுகத தானே (உ௬)

சமபுககிளை கிளையினகிளை தானாயவர மீனா
மொயம்புறநீடு கொடிமன்னவன் முனனேகொடு வந்தா
யம்புறநன் முடியாயவிற லரிதேடரு மடியாய
கம்புககுழை யானேகயக கம்புககுழை யானே. (உ௭)

ஈரககுளிர்ப் புனல்வையையி னிடியுங்கரை நொடியிற
றாரச்சொரி மண்கூடை சுமாதேயடி பட்டாய
கோரச்சின மிக்காகிய கொக்கின்சிறை யககி
னாரச்சடை யானேநினை யாரச்சடை யானே. (உ௮)

சுலைமாமறை யயனீற்று கற்பநதொறு நல்லூ
சுலைமாலு புனைந்தாயவட தருநீழ விழுந்தாய்

கொலையாகதி ராழிப்படை சொண்டேசலந தானே
மலைமாதிடத் தானேயிம் மலைமாதிடத் தானே. (உக)

சிலைதனாண்டனி லுத்தேதோங்குமண டுகைத்தேங்கமுன சிரித்தே
யிலைத்தாணடுபொன னிறதநீயவ னுடறணேடிடு மரியை
யிலைத்தாங்குயிர கொளச்சிமபுள தாளுடயி லாராமுத
திலைத்தானையி னுணேபுலித் திலைத்தானையி னுணே (௩௦)

பண்பபாமபபாப பரவைசகரும பரவைப்பெரு வீரக
முணாததாங்கென விடுஞ்சுநதர கொஞ்சுநது நடநதாய
மணபபூந்துகள் குடைநதூதிமை வரிவணடிமிர மதலைத்
துணாபபூவ கணி யானேதொழந தொண்டாககணி யானே. (௩௧)

சுதைசகருமபநன முலைமாதரைத் துசமபுவிச சுரனா
வதைசகருமபழி தனைமாறறிடு மணிகனனிகை யுடையாய
பதைசகருமபடி யடலாரகொடும பகோசமுன மருமத
துதைசகருமபடி லானேகரத் தொளிர்பொங்கழ லானே. (௩௨)

சலத்தானமிகுங் கொடியோனிகை தருவீணையின் கொடியோன
பலத்தாாகரி யிருநானகுடன் பொருதனறடல புரியு
முலத்தோடலை நெரிபட்டு னுட்குமபடி யுணறு
மலாககானகத் தானேநிரு மறைக்கானகத் தானே. (௩௩)

துன்பநதநு பிறவிப்பிணி தொலையுமபடி நிலையா,
மன்பங்கியி னிழுதிட்டென வகநெசுரு கிப்பூ
நன்பங்கய கிகாநின்பத நாளுநதொழு மடியாராக
கின்பநதநும் பித்தாவர மெனையீவிரும் பித்தா. (௩௪)

வேறு

என்றுபல துதிக்கறி யானந்த மிகுந்தபுன லிருகண் சோரத், து
னறுமயிர்ப புளகமெழப பரவசனாய வீழநதெழுந்த துளளி யாடித்,
தனறுணைச்செங் கரங்கூப்பி முடியிலவைத்தப படியினின்றோன் நன
னை நோக்கிக், கன்றுகினக கருங்காலன் றினையுதைத்த செங்காலன்
கழுறு மன்றே. (௩௫)

உவரிவலை நெடுநிலத்தி லுடறகணிலா கண்டலணபோ துவப்பி
னோடுந், துவரிதழ்வாய் மனைவிமகா குழமிகு போகமெல்லாந் தய
ததுக் கறறைக, கவரிசிலா புடையிட்டக கணங்குளென கொண்ட

ழைப்பக் காய நீததுத, தவரிதய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி
யெனச சாற்றிப் போனான். (௩௬)

அன்றுமுத லுளகைகாக கதிபதிபோ னீதிபலபெற றவனி மீதிற,
றுன்றுபல போகமெலலாந் துயத்துநெடு நாட்கழித்தது துதித்து வர
னோ, நின்றுதொழப பதஞ்சலியும் புலிமுனியுங் காணநித்த நிருத்தந
திலலை, மனறுதனி லாடியபொற புவடிவாளு சேவடியின் மருனி னா
னே. (௩௭)

ஈதுமுத னிசழகாதை யாரோனுஞ் சிவநிசினோற றிடுவோர் பேறி
க, கோதுவதெ னுளத்திலவிழைந் தனபெறுவ ருலகமநீ னுடல்ம விட்
டாந், றுதவிழ்ப்புங் கொன்றையநதாச சடைமுடியோ னிருசரணஞ்
சாரவா, றொன்று, சூதமுனி வானமுனிவ ரீனவருங்கேட ளெமகிழ்ச
சொன்னான் மனனே (௩௮)

வேறு

வாழி மாதவா வாழி மனனுநெறி
வாழி மாநிலம் வாழிநல லானினம்
வாழி நான்மறை வாழி மழைமுகில
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே (௩௯)

சாலிகோத்திரச்சருக்க முற்றிறறு.

ஆட கூடிய விருத்தம், எகடு

சிவராததிரிபுராணம்
முற்றிறறு.

பிழைதிருத்தம்.

—0—

பக்கம்	பாட்டு.	வரி,	பிழை.	திருத்தம்.
கி	உஅ	ச	புயல	புனல
133	உக	உ	வேறிலான கண்ட	வேறிலா னகண்ட
க0	ஙச	ச	கதி	கதிர
க௯	கௌ	க	பிளம பாகி	பிழம பாகி
கச	கஅ	ந	மீரூயப	மீரூப
கரு	எச	க	உயிகா	உயிக
க௭	கக	உ	மனோனமணி	மனோனமணி
கஅ	கங	உ	பெறுவாரால	பெறுவாரால
33	கக	ந	தானொன	தாமொன
உ0	ந0	ந	வேலை	வேலைத
உக	ச0	ந	நாலாரு	நாலாரு
உஉ	சந	ச	றுங்கமுரு	றுங்கமுறு
33	சரு	உ	உச்சரித்தி	உச்சரித்தி
உந	சக	ந	கொன்ற	கொன்ற
33	ருஉ	உ	நானிலத	நானிலத
உ௭	நந	ந	னாவினி	நாவினி
உஅ	• நஅ	க	பேதையை	பேதையை
உக	சரு	உ	விளைத்திழி	விழைத்திழி
நச	க00	க	யைவொன	யைவொன
33	க0ரு	க	சோந்து	சோந்து
ச0	கநக	ரு	தரிசித்தானே	தெரிசித்தானே
சக	ககக	ந	பெருக்கன்ற	பெருக்கன்ற
33	கசக	ந	திரி	கிரி
சஉ	கசரு	ச	மேயன	மேயென
33	கச௭	க	கிடைபூடு	கிடைபூறு
சந	கரு0	க	வெயது	வெய்து
33	கருரு	ச	கண்ணுதலை	கண்ணுதலை
சச	கருக	க	பாடுவன்	பூடுவன்
சரு	ககக	ந	தண்டமெழைப்	தண்டமெழப்
சக	க௭ரு	க	கண்ணு	கண்ணு
ச௭	கஅக	ந	மேர	மேர
சஅ	கஅஅ	ந	யுச்சிதமாயச்	யுச்சிதமாச்
ருஉ	உச௭	ச	சூழ்	சூழ்

பககம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
டுஉ	உஎ	ச	னெழுநது	னெழுநது
டுச	நக	ச	துளதால	துளவரல
டுடு	டு0	ந	னாமினி	னாமினி
டுக	டுக	க	மாதாபல	மாதாபலர்
டுஅ	எஉ	ச	தெழுநதறற	தெழுமறற
கக	கச	ந	றுசிதமாயக	றுசிதமாக
கஅ	சக	ந	கணணினை	கணணினை
எ0	டுஅ	க	துபய	துபயக
அஉ	அ0	க	வீடடைவ	வீடடைவ
அடு	உக	க	சனமம	சனமம
அஎ	உக	உ	டியுத்தஞ	டியுத்தஞ
அஅ	க	ந	தெறும	தேறும
கக	கஉ	க	கொண்டநிறங்	கொண்டனிறங்

கடவுள்வாழ்த்து ந - ம் பககத்தில் சண்ம. சுரா திருஞான சம்பந்தநாயனா என்பவற்றை முறையே சண்டேசுரர் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தநாயனா என வாசிக்க.

